

V. ÉVFOLYAM 12. SZÁM
2001 DECEMBER

PS, PS2, DC, Xbox, GBA, GCube

MEGSZÁLLOTT JÁTEKOSOK MAGAZINJA

576 Ft

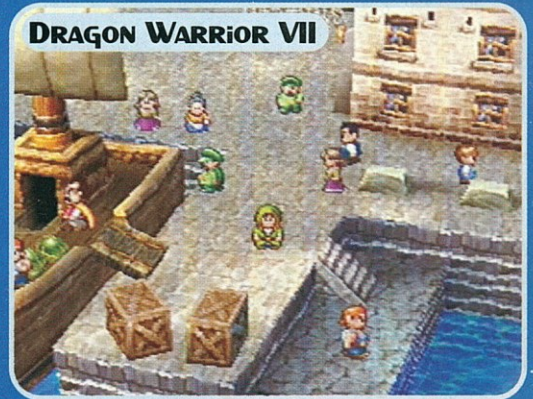
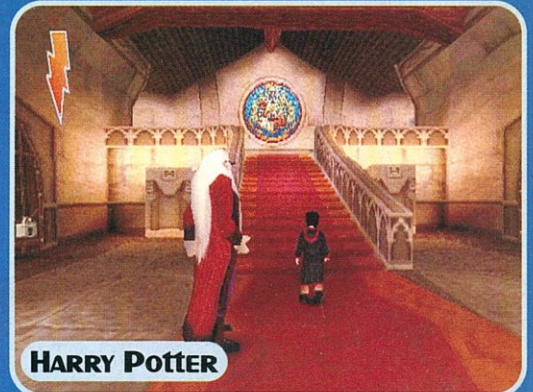
5770

TACTICAL ESPIONAGE ACTION
METAL GEAR SOLID 2
SONS OF LIBERTY™

„**KÖTELEZŐ**”
IRODALOM!

HÍREK	2
FINAL FANTASY CHRONICLES (PS)	6
LUCKY LUKE WESTERN FEVER (PS)	8
TONY HAWK 3 - MONSTERS INC. (PS)	9
PLAYSTATION LEITÁR	10
MEN IN BLACK CRASHDOWN (PS)	12
HERRY POTTER (PS)	13
DRAGON WARRIOR VII (PS)	14
SOUL REAVER 2 (PS2)	16
HEADHUNTER (PS2)	18
SILENT HILL 2 (PS2)	20
KINETICA - GTC AFRICA (PS2)	22
SSX TRICKY (PS2)	23
VAMPIRE NIGHT (PS2)	24
TONY HAWK 3 (PS2)	25
CRASH WRATH OF CORTX (PS2)	26
NHL 2002 - RE2 (PS2)	27
JAK & DAXTER (PS2)	28
AGE OF EMPIRES 2 (PS2)	30
SMUGGLER'S RUN 2 - MX RIDER (PS2)	31
MÉTAL GEAR SOLID 2 (PS2)	32
PROJECT EDEN (PS2)	36
007 AGENT UNDER FIRE (PS2)	38
TENNIS 2K2 (DC)	40
OOGA-BOOGA (DC)	41
90 MINUTES - BOMBERMAN (DC)	42
ZELDA: ORACLE OF AGES - ORACLE OF SEASONS (GBC)	43
ADVANCE WARS (GBA)	44
FINAL FIGHT ONE - HARRY POTTER (GBA)	45
CSEVEGŐ	46

ONIMUSHA JÁTÉKUNK Nyertese:

Egerszegi Attila – Budapest 1061
A helyes megfejtés Nobunaga Oda volt.

A kiadványban megjelent szöveges és illusztrációs anyagok bármilyen módon való újra felhasználása csak a kiadó engedélyével lehetséges.
ISSN 1417-9296

Nyomtas: Offset és Játékkártya nyomda RT
(A GOLDMANN csoport tagja)
Főszerkesztő: Martin
Nyomdai előkészítés: Titz Renáta
Kiadja: Comgame Kft., 1136 Budapest,
Gergely Győző u. 17.
Törzesszám: Hrkker Rt, NH Rt
és alternatív terjesztők
E-mail: 576konzol@576.hu

Lapfolyónos: Balogh Zsolt
Laptörz: 576 Konzol Team
Lovlófogás: Recent Kft.
Lovlószám: 1389 Budapest, Pf.: 132.
Előfizethető: Comgame 576 Kft.
1389 Bp. Pf.: 132.
Weboldal: www.576.hu

Címlap: Metal Gear Solid 2

AKTUÁLIS 45

45. szám. Azért ez már valami! Ha jól emlékszem 1997 decemberében jelentünk meg először, 20 oldalas terjedelemmel, és most, 2001 decemberében már 48 oldalasok vagyunk. Az oldalszámon túl is sok minden megváltozott azóta: az N64 eltűnt a palettánkról, a Playstation nemsokára nyugdíjba vonul, a Dreamcast szintén rövidesen leszere. Jó játékok voltak mindegyikre, igyekeztünk is a lehető legtöbbet bemutatni nektek.

Szomorkodni persze nincs okunk! Jönnek az új masinák: a Microsoft Xbox-szal, a Nintendo a GameCube-bal, a Sony pedig a Playstation 2-vel száll be a "nagy buliba", ami 2002-ben fog igazán beindulni.

Addig még van egy pár napunk hátra. Remélem, a karácsonyfa alatt mindegyikötök azt találja majd, amire igazán vágyott – egy új konzolt, egy király játékot, vagy egy szuper kiegészítőt. Mi pedig jövőre is itt leszünk nektek! Bemutatjuk a csodamasinákat és játékaikat; tesztek és megoldásokat közlünk hozzájuk, igyekszünk megkönnyíteni a dolgokat a választáshoz. Amiben tudunk, segítünk. Tesszük a dolgunkat ugyanúgy, mint eddig!

Szeretnék minden régi hűséges (Replay Dezsőnek, KGB-nek, Suzy-nak, Csizsár Gergőnek, Krisch Évinek + a többieknek) és új olvasóknak is Kellems Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új évet kívánni, az egész csapat nevében. Remélem, hogy jövőre is minket fogtok választani!

Martin

FINAL FANTASY

Egyszerre szeretem és nem szeretem a Nintendót. Szeretem, mert a NES-t, az SNES-t és az azokra megjelent kiváló játékokat máig a szívembe zártam. Viszont az üzletpolitikáikkal mindig hadilábon álltam. Az, hogy ki akarták üzni az erőszakot a játékaikból, teljesen felesleges és értelmetlen volt, ráadásul számtalan kiváló stúdió nem jelent meg Európában. Hirtelen nem is tudok mondani a Secret of Manán kívül olyan SquareSoft játékokat, amit kiadtak volna az öreg kontinensen. Amerikában (de Japánban is) a Nintendo folyamatosan bele akart szólni a SquareSoft anyagok tartalmába, át akarta írni a párbeszédet és keményen cenzúrázta volna az erőszakosabbnak MONDOTT jeleneteket. A folytonos viszálykodás a két cég között először még csak azt eredményezte, hogy a Nintendo nem adott ki Square anyagot Európában, de végül annyira tarthatatlanná vált a helyzet, hogy a cég (szerencsére) megelégedte a dolgot és otthagyta a Nintendót. Jellemző a viszályra, hogy még a mai napig sem csitultak az indulatok (pedig a szakítás már 5 éve volt), még mindig nem biztos, hogy a Nintendo engedélyezi-e Game Boy Advance-ra a Final Fantasy 4-5-6. részének megjelenését. Én mondjuk a Nintendo helyében még "fizetnék" is, hogy írják át a hordozható masinára is az említett stúdiókat, valószínű viszont, mivel most a Square kezébe került lehet, hogy egyáltalán nem fog megjelenni egy játék sem hordozható gépekre. A lényegre térve, a Nintendo miatt több évet kellett ugyan várniuk, de végül is a Square volt olyan belátó, hogy megelégedtesse utólag a legsikeresebb RPG játékaikat, így hosszú várakozás után végigjátszhatnak több brilliáns anyagot. Az egész a Final Fantasy Anthology-val kezdődött, amiben a FFV-öt és VI-t próbálhattuk ki [hát! Istennek ebben a hónapban talán már befejezem a FFVI leírását!]. A nyár végén megérkezett a legújabb válogatás is, Final Fantasy Chronicles címmel, ami tartalmazza az eredeti Final Fantasy IV-et és az isteni Chrono Triggert, ami köztudottan a fantasztikus Chrono Cross történetbeli előzménye. Lásuk mit rejt a 2 CD-n elterülő válogatás.

FFIV-nek két változata volt. A rendes bolti verzió után a Square kiadott egy gyerekeknek készített változatot is. Ebből a változathoz kieszdelek a varázslatok, tárgyak, eszközök stb. nagy részét, valamint egy csomó helyszínt is. Sajnos a Nintendo ezt a verziót fordította át angolra, ráadásul az FF rajongók körében egyhangúan elhangzó vélemények szerint a lehető legpocskabb lett a fordítás. Lényegében az eredeti, rendes japán verzió 40-50%-át nem tartalmazta az angol változat. Mind ezt tetézte, hogy mivel Amerikában nem jelent meg a FFII és III, csak az első rész, a FFIV címe FFII lett! Érdekes dolog volt az, amikor a Square már majdnem befejezte a FFII és III angolra fordítását és az utolsó pillanatban a Nintendo törölte a megjelenést – nem csoda, hogy a Square egy idő után megelégedte a dolgokat! Szerencsére a PlayStation változat már megkapta az eredeti címet, és mind azt tartalmazza, ami kimaradt régen. Az angol változatra is ügyeltek, mivel az egészet újra fordították. Most pedig lássuk a játék legfontosabb ismérveit.

Történet: Az első öt Final Fantasy sztorija még mágius kristály körül bonyolódott. Ezek a kristályok hordozták magukban a négy elem, azaz a víz, tűz, levegő és a föld erejét. Természetesen a negyedik epizód is ezek körül bonyolódik. A főszereplő Cecil, aki egy Dark Knight, azaz Sötét Lovag. Azért tartozik ebbe az osztályba, mivel az erejét a sötétségből veszi, ami köztudott, hogy gonosz. Ez persze majd csak később lesz fontos. A világ legerősebb királysága Baron, melynek az egyik zseniális technikus Cid, feltalálta a repülőgépeket. A légierővel aztán Baron óriási katonai fölényre tett szert. Ezt az előnyt kegyetlenül kihasználta a király, és ezért hamarosan a világot meghódító hadjáratba kezdett. Cecil a légierő kapitánya és teljes értékű parancsnoka. A király (aki egyébként Cecil legjobb barátja) megparancsolja Cecilnek, hogy gyűjtse be a világon a négy kristályt, aki pedig ellenállt azt likvidálja. Cecil akkor kezdi megkérdőjelezni a király utasításait, amikor Mysidia (itt őrkiz az egyik kristályt és a régi FF játékokban szinte mindig benne volt) lerohanják és lelik az

rendszer (előtte köröngént ment az akció), ami mára már kultikussá vált a szerepjátékok körében. Tudjátok az az ATB, mikor egy bizonyos időnek kell elteltie, hogy parancsot adhassunk egy emberünknek. Az egyetlen egy fontos dolog, hogy a FFIV-ben nem látjuk az időjelzőt csíkot. A másik fontos dolog a kaszt-rendszer, ami a FFV, VI és IX jellemző tulajdonságait viseli magán. Minden emberünk, aki csatlakozik hozzánk, egy bizonyos kasztba tartozik. A kasztok között azonban nem lehet váltani. Van itt minden, ami egy FF játékba kell: lovag, dragoon, summoner, ninja, sage stb. Mindenki eltérő képességekkel és tudással bír, bár gondolom ezt a gyakorlott FF játékosoknak nem kell túl magyaráznom. A varázslatok és tulajdonságok folyamatosan fognak kifejlődni, ahogy egyre magasabb szinteket érünk el, illetve a történet bizonyos fordulópontjain is kapunk új mágikákat.

Extrák: A PS változathoz az új fordítás, és a hiányzó részek pótlása mellett filmek is készültek. Az igazat megvallva ezek minősége nem a legjobb, mert még '97-ben kerefta őket a Square.

FINAL FANTASY IV

A FFIV volt az első FF Super Nintendóra. '91-ben jelent meg először Japánban, aztán Amerikában is. Az amerikai változat azonban nem egészen olyan lett, mint ahogy azt mindenki elvárta. Először is tudnotok kell, hogy Japánban

ellenállót. Ekkor Cecil kérdéseket intéz a királyhoz, aki erre számúzi Cecilét. Ő hamarosan rájön, hogy valami megváltozott a régen jószág királyt és eldönti, hogy kideríti, mi áll a háttérben, valamint miért kellene neki a kristályok. Izgalmas, változatos és nagyszerű sztori lesz, ez majd meglátjátok.

Harci rendszer: Ez igazán érdekes! Ez az egyetlen FF játék, melyben egyszerűen ötven veszünk részt a csapatban! Igen jól olvastátok, igen! Ennek azonban az a hátránya, hogy nem válasszhatunk, hogy kivel akarunk menni. Mindig a történet adja meg, hogy melyik embert visszük magunkkal. A FFIV volt egyébként, ahol a Square elsőként használta az ATB harci

Ekkor adták ugyanis ki a programot Japánban, PS-re. Egy rövidebb intró és egy hosszabb megnyerést is találunk CG animációban!

Összegzés: Grafikailag a játék elég kezdeteleges, szinte teljesen megegyezik a FFV-tel. Igazából a FFIV-en látszik, mennyit fejlődött a SNES technikai kihasználása, hisz a Chrono Trigger csaknem PS minőségű volt. A zenék egyesek számára fűlérték lehetnek, szerintem azonban aranyosok, és ahogy az lenni szokott remekül alátámasztják a történet folyását. Sajnos az egész játékra jellemző, hogy kicsit kezdeteleges. Vannak dolgok, például az irányításban már megszokott apróságok, amik nincsenek benne a programban. Ilyen például, hogy gyógyításnál mindig kilép a Magic (és az Item) menüből a játék, vagy hogy nincs világtérkép (én legalábbis nem találtam) – SNES verzió ide, SNES verzió oda, ezen azért nyugodtan változtathattak volna. Egy másik hiba, hogy kicsit többet töl a kelletnél a prógi, gondolok itt arra, amikor behozzunk a mentett állásunkat. Ahogy a régi FF ré-

szeknél megszokhattuk, ebben is elég nagy a kihívás, azaz néha jó nehéz a harc, de ez nem baj, sőt! A FFIV kellemes története miatt bátran ajánlom a FF rajongóknak, de csak az igazi rajongóknak. Ha például bejött a FFV akkor mindenképpen szerezd be ezt is.

CHRONO TRIGGER

Mikor végigjátszottam a Chrono Cross-t egyből készíttetést éreztem, hogy az első részével, a Chrono Triggerrel is megismerkedjek. Imám meghallgatásra talált, mikor a Square kiadta CT-t PlayStation-re. A SNES verzió megjelenése '95-ben volt és hatalmas sikert ért el, mind Japánban, mind Amerikában. Már többször említettem, hogy a CT különlegessége abban állt, hogy Japán leghíresebb programozói dolgoztak rajta. Például Hironobu Sakaguchi, a FF sorozat producere volt itt is a producere. Yuji Hori a Japánban mindennél nagyobb népszerűségnek örvendő Dragon Quest (Dragon Warrior az amerikai címe, lásd ezen számunkat) sorozat történet írója készítette a sztorit. A karakterek tervezője és rajzolója Akira Toriyama volt, akit

FINAL FANTASY CHRONICLES™

ORVOSSÁG A KRÓNIKUS KRÓNIKAHIÁNYRA

a méltán híres Dragon Ball sorozatból ismerhetünk, hisz eme fantasztikus rajzfilmet is ő rajzolta és mellesleg a történetet is ő találta ki. A CT karakterei – főleg a menüben – olyanok, mintha a DB-ből léptek volna ki. A negyedik nagygágyú Yasunori Mitsuda, ő komponálta a CT fantasztikus muzsikáit, de a CC-ben is briliáns munkát végzett! A fantasztikus történet, grafika és zenék meghozták a várt sikert, több mint kétfil-

ránt. Nagyszerű dolog, hogy mindegyik időzónában más lesz a világtérkép! Időszámításunk előtti korok is feltárulnak előttünk majd! Ha végigjártátad a CC-t akkor is érdemes nekiállni a CT-nek, mert meg fogsz belőle tudni olyan dolgokat, melyek a CC-ben nem voltak megmagyarázva. Gondolok itt, például arra, hogy hogyan került Luccához Kid, de említhetném Masemune kardot is, amiről szintén sokat megtudunk, de még sokáig sorolhatnám az összefüggéseket. A különbség a két játékhoz képest, hogy a CC-ben csak a

nek van valamilyen elementális tulajdonsága (Water, Lightning, Fire, Shadow). Ahhoz, hogy mágiát használjunk beszélni kell az End of Time-ban egy furcsa szörnyel, aki felszabadítja bennünk a varázserőt. A legfontosabb, hogy csapatunkban három ember lehet egyszerre, és őket tudjuk kombinálni egymással. Ezek a kombók ak-

minőségűek. A karakterek egytől-egyig kiválóan megrajzoltak (mintha a DB-ből léptek volna ki), és a jellemük is szeretni való. Az én kedvencem például Magus volt! A zenék ragyogóak, de hát természetes Mitsuda mestertől. A játszhatóság is el van találva, ha kell kemény a játék, ha kell könnyebb. Az erősebb főellenségek előtt sokat kell fejleszteni! Szóval, ha nem jászottál a Chrono Cross-szal akkor, azért ha pedig játszottál, akkor azért próbáld ki a Chrono Triggert. Az egyik legfantasztikusabb anyag, ami az utóbbi időben PS-re megjelent, személy szerint sokkal jobban tetszett, mint a FFVI. A hangulata például annyira jó, hogy egyszerűen nem bírtam letenni!

VÉGSZÓ

Reméljük a közeljövőben a Square nem mond le a jó szokásáról és ad még ki PS-re vagy PS2-re a FF Chronicleshez hasonló válogatás-

We are no longer human...

K. E.	Fight	Edge	881 / 897
G. E.	White	Cecil	1395 / 1451
	Pray	Rydia	631 / 691
	Item	Kain	1350 / 1351
		Rosa	1105 / 1105

FINAL FANTASY® IV

liós eladást produkált a játék, nem is értem a Nintendo-t, hogy miért nem adta ki Európában?

Történet: Ez az, ami a Chrono Triggert oly sikeressé tette. Akik végigjátszották a Chrono Cross-t azoknak ismerős lesz a szívi és folyamatosan találni fognak utalásokat. Időszámításunk szerint 1000-ben kezdődik a történet Guardia királyságban. Éppen millenniumot ünneplik az emberek. A főszereplő Crono ellátogat az ezredforduló tiszteletére rendezett fesztiválra, ahol összefut Marle-vel, akiről kiderül, hogy Guardia hercegnője. Miután Crono megtalálja és visszaadja neki furcsa nyakláncát, csatlakozik hozzá. Ez idő alatt Crono legjobb barátja Lucca (aki nagyszerű felaláló és technikus lány) megalkot egy egyszerű teleport szerkezetet, amit előbb Crono, majd a hercegnő is kipróbál. Igen ám, de ekkor a szerkezet reakcióba lép a nyakláncal és egy féreglyukon keresztül a lány elűnik. Crono utána ered és hamarosan kiderül, hogy hová vezet a lyuk, i.sz. 600-ba!! Innen indul az időutazásos, fantasztikus sztori. A történet új fordulatot vesz, mikor hőseink i.sz. 2300-ba kerülnek és rájönnek, hogy i.sz. 1999-ben egy a föld alatt több ezer évig lakó szörnyeteg (Lavos) felbúrt és teljesen elpusztította a bolygót. Innenőt Crono és társai megkezdik kalandjukat, és célul tűzik ki, hogy a lehető legjobbat derítsék ki Lavosról, és elpusztítsák. Ehhez azonban rengeteg időzónát kell bejárniuk, múltat, jelent és jövőt egy-

Red	Fight	Kain	1506 / 1506
	Black	Cecil	1561 / 1561
	Call	Rydia	787 / 823
	Item	Edge	1082 / 1082
		Rosa	1272 / 1345

világ egy kis részét, az El Nido Háromszöget ismertük meg. A CT-ben viszont az egész világ feltárul előttünk! Persze itt még senki ne keresse El Nido-t, hisz a CT története vezetett oda (a megváltoztatott idő), hogy kialakult maga az El Nido a CC-ben. Fantasztikus, hogy a Chrono két része milyen aprólékosan és nagyszerűen van összeillesztve, nincsenek logikai bukfencek és hibák – én imádom, amikor ilyen jól illeszkedik egymáshoz két történet, pld. a Suikoden is ezért tartozik a kedvenceim közé. Érdemes először végigvinni a CT-t, aztán közvetlenül utána a CC-t, csak ekkor táruul fel elének a teljes, néha már elvont, ám kétségkívül kiváló történet.

Harci rendszer: A CT teljes egészében az ATB rendszert használja, feltűnő különbség viszont, hogy az összecsapások alkalmával nem kerülünk egy új képernyőre. A harcok ugyanazon a terepen játszódnak, mint maga a játék. Minden emberünk képes varázslatokat és speciális mozgásokat használni, ez harcban a Tech menüben jön elő. Új mozgások és varázslatok folyamatosan fognak kifejlődni. Mindegyikhez össze kell gyűjteni bizonyos tech pontokat. Nem mindegyik emberünk tud majd varázsolni, csak amelyik-

kor fejlődnek ki, ha bizonyos karakterek egyszerre lesznek a csapatban. A kombinációk között vannak kiválóak is, érdemes sűrűn változtatni a csapatunkat. Nem lesznek ám olyan sokan, mint a CC-ben, max 6+1-en.

Extrák: A PS változat legfőbb érdekessége, hogy több anime rajzfilm készült hozzá. Az intrón és a megnyerésen kívül, gyakran a történetet is illusztrálják ezek a fantasztikus animációk. Egyébként a Dragon Ball rajongók szíve nagyot fog dobogni a videók láttán, mert ezek is Akira Toriyama munkáját dicsérik. Ez azt eredményezte, hogy olyanok a filmek, mintha a DB-ből vágják volna ki őket, és ezért baromi jók! A filmeken kívül van még egy menü az Extras Mode, ahol filmeket nézhetünk, zenéket hallgathatunk, és még számtalan dolgot meg lehet nyitni. Ehhez be kell hozni minél több megnyerést, amiből összesen 12 darab van - nézzétek meg a mellékletet! További plusz, hogy némelyik megnyerést úgy alakították ki, hogy a játék jobban igazodjon a CC történetéhez!

Összegzés: Ez egy nagyszerű játék! Fantasztikus lehetőségek nyílnak meg az időutazással. Többször lesz olyan, hogy ha valamit meg akarunk szerzeni i.sz. 1000-ben, akkor meg kell változtatnunk dolgokat a múltban. Összesen öt időzónát lehet teljesen felfedezni, ami öt szinte teljesen különböző világtérképet takar! Tartalmas is a játék, fitkok is vannak dögvél, mondjuk nem annyira mint a FFVI-ban, de azért van rendesen. Igazából azért jó többször is végigmenni rajta, mert mikor először legyűrjük a játékot a kimentett állásból, kezdhethetjük előlről, és ilyenkor lesznek még extra megszerezhető tárgyak is. Hibát nem nagyon találtam benne, hacsak az nem, hogy egy kicsit sokat tölt képernyőváltásoknál, de azt meg lehet szokni, illetve itt se működik jól játék időt számláló óra - szorozzátok be mindig kettővel az aktuális időtöket, hogy kijöjjön a tényleges játékidő. A grafika első osztályú, még mai szemmel is. Sokkal szebb, mint a FFVI, a helyszínek gyönyörűek, szépen megrajzoltak, szinte már PS

kat. Én még kipróbálnám a FF első három részét is, de ott van a Secret of Mana is. PS2-re a FFVII, VIII és IX fog megjelenni egy DVD korongon, feljavítva és kipofozva. Na ez lesz még egy érdekes dolog és a FFVII miatt, már alig várom. A FF Chronicles mindkét tagját érdemes beszerezni ha RPG örült vagy, de főleg a Chrono Triggert. Olyan fantasztikus történetet ismerhetsz meg, ami egy több kötetes fantasztikus regény alapja is lehetne – az meg egy külön jó szórakozás, hogy megpróbáljuk feltárni a CT és a CC közötti kapcsolatot. A FFIV pedig azoknak ajánlható, akik minden, FF játékra rá vannak kattanva. Szóval az "öreg játék nem vén játék" remekül érvényesül a FF Chronicles esetében, tehát ha nem zavar a SNES-es grafika és igényes, ötletes és nem utolsó sorban HANGULATOS anyagokat akarsz beszerezni, akkor ne habozz ülj neki ennek a két remekműnek!

Veres Mikl

Big Bang

Zeromus	Kain	3615 / 3916
	Cecil	4060 / 4086
	Rydia	0 / 2302
	Edge	2373 / 3055
	Rosa	2570 / 3087

FINAL FANTASY CHRONICLES

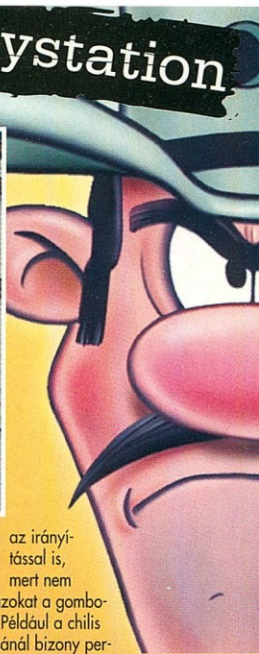
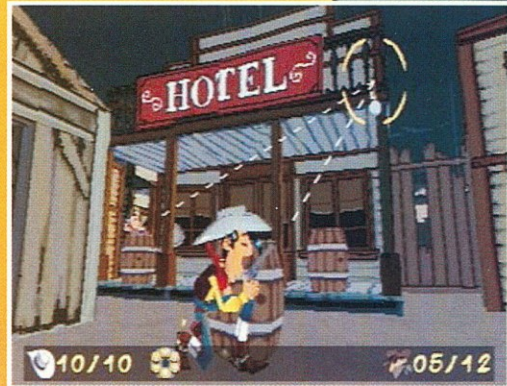
SQUARESOFT

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

12 JÁTÉKOS
 12 MEMÓRIABLÓK
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ KÉT FANTASZTIKUS TÖRTÉNETÜ ÉS HANGULATÚ JÁTÉK
 × KISFT SOKAT TÖLTENEK

9.5 pont

ÉLJENEK A DALTONOK!

kéne – és aranyos, de kicsit lebutított grafika jellemzik. Sajnos az objektumok teljes hiánya és a terep részletesség minimalizálása sem volt elég ahhoz, hogy ne szaggasson be. A legtöbb helyen iszonyúan

mindig veszi be azokat a gombokat, amiket kéne. Például a chilis szössz szétloccsolásánál bizony perceket el lehet szenvedni, ha nincs jó kedvében a program. Jellemző ez a többi tárgy használatára is. Jöcskán található még hiba a grafikai megjelenítésben is, főleg az objektumok, épületek illeszkedése nem stimmel.

Osszességében mégsem olyan rossz ez a játék, bár inkább csak a fiatalabb korosztály számára élvezhető. Nagyon könnyű, bárki elboldogul vele, túlzott egyedi ötleteket se tartalmaz. Az egész játékmenet túl egyszerű ahhoz, hogy hosszabb időre lekössön a képernyő elé egy gyakorlottabb játékos, akit még az örülebbe is képes kergetni a hibák sokaságával.

Tibi

Ki ne ismerné ezt a nádszál, pálcikalábú, idétlen western hőst? Ő Luke, aki ismét nagy kalandokba keveredik, ezúttal a mi irányításunk alatt. Egyébként rég láttam a nevéhez kapcsolódó produkciót, nagyon eltűnődedezt a TV és a számítógépek képernyőiről is. Most mindenesetre visszatért, meglövegolja paripáját (gebéjét) és újra megmenni a fél világot, még ha pusztja véletlenül is.

A SZERENCSETLEN

Amilyen béna ez a Luke, nem csodálkozunk, ha úton-útfélen valami balszerencse érné. Szerencsére mégsem így történik, mert minden a javára sül el, még a pisztolya is. A Playstation játékokban jöcskán lesz majd lövöldözni valónk és máskálivalonk is, melyet főleg a fiatalabbak fognak élvezni. Az egész úgy kezdődött, hogy Luke "vágatott" a sivatagban egyetlen társával, hűséges lovával. Egyszer csak feltűnt a horizonton egy kutya és hamarosan oda is

Hogy kinek, hol, mikor és miért? Azt senki se tudja. Mindezt egy nagyszerű intró személyében is megtekinthetjük. Elég különleges grafikával rendelkezik az egész játék. Hasonlíthatnám a Parappához, ahol minden szereplő két dimenzióban van, viszont maga a táj 3D-s. Itt nem egészen laposak a karakterek, de mégis valahogy úgy néznek ki, mintha papírból lennének összehajtogatva. Luke szokás szerint csak rágszálja a szalmaszálat és fűtyörészik, meg hümmög, minden beszédet a ló mond el helyette. A játék menüje tipikus platformjáték menü. Vagyis opciók, start és egy extrák felirattal áll, semmi több. Az extráknál különféle bonusz dolgokat (animációkat, poénokat) tekinthetünk meg, ha teljesítettünk bizonyos szinteket. Nem érdemes mentett áll-

lássú a program, kivéve talán a lövöldözés részeit, mert ott nem kell forgatni a kamerát.

A NÉGYLEVELŰ LÓPIMPIRÉ

A játékmenet abból áll, hogy főhősünket hátulról nézve máskálunk a vadnyugaton, eltüntetjük az akadályokat, felszedjük a tárgyakat és ha ránk támad valaki, azt elintézzük. A lövöldözésnek elég különleges módját találják ki a készítőik, ugyanis ilyenkor átvált a program egy fixált nézetbe és Luke-ot se tudjuk mozgatni. Mi csupán a célkeresztet irányítjuk, a lövésgombot és a guggolás/újratöltést. Nagyon leegyszerűsödik így a játék, szinte ügyesség nélkül képes bárki szétlőni a banditák seggét. Viszont nem árt néha használnunk a felszedett loherét, mert az bizony szerencsét hoz. A képernyő alján található a

LUCKY LUKE WESTERN FEVER

INFOGRAMES

GRAFIKA: Jó
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSÁG: KÖZEPES
ZENE / HANG: Jó
HANGULAT: Jó

1 JÁTÉKOS
 1 MEMÓRIABLOKK
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (BUAL SHOCK)

✓ NAGYON FÁRASZTÓ POÉNOK
 × KISIT BUGOS, KISIT LASSÚ ÉS ELLAPOSDIK

6.5 pont

LUCKY LUKE

WESTERN FEVER

ért hozzájuk. Természetesen ő is béna volt és megcsúszott és lefejelte a ló lábát és kifingott. Viszont hozott magával egy levelet, melyet Luke át is olvasott. Hosszú ideig böngészte a sorokat és próbálta értelmezni az üzenetet, majd arra jutott, hogy ő majd a dolog végére jár. Gyű, és elhúzta a csikót. Mi állt a levelemben, szerencsére kiejtette a kezéből, így mi is beleolvashattunk. Idézem: "SOS". Nos, mi más lehetne Luke feladata, mint segíteni.

MÉG A VASALÓDESZKA SEM AKADÁLY

TONY HAWK'S PRO SKATER 3

A Tony Hawk 3 is azon a játékok közé tartozott, amelyek alattomosan mindenféle nagyobb hajcihő nélkül jelentek meg szép csendben. Egyik nap bementem a szerkesztőségbe, és csak úgy ott hevert az asztalon, úgyhogy gyorsan el is happoltam a többiek elöl. Minekután a sorozat harmadik része szinte az összes létező platformra meg fog jelenni, kíváncsi voltam hogy az előzetesekben is olvasható újtásokról – amik főleg a Playstation 2-re vonatkoztak –, vajon mennyit tudak megvalósítani a kistestvéren is. Gondolkodtam a nagyobb és részletesebb pályákra, vagy a nagy nyílt terepekre és főként az élő-leléző környezeti elemekre. A már megszokott intró köszönt minket, és itt jegyeztem meg, hogy aszott király lett az új Neversoft "lógó", bár ez talán mellékes a végső ítélet szempontjából. Az egész játék az előző két részből megszokott dolgokat tartalmazza, bár mindenből egy kicsit többet és részletesebbet kapunk, legalábbis első ránézésre. Az igazán plusz dolgok csak akkor jönnek elő, ha elkezdünk játszani karrier módban. Már az első pályán is megtapasztalhatjuk hogy kitolva a Playstation határait ezúttal a szintek jóval nagyobbak és trükkösebbek lettek, mint eddig bármikor. Ahhoz hogy egy-egy helyszínről továbbléphessünk, az adott pályán feladatoknak számítanak dolgok, például össze kell trükközni bizonyos pontszámot, vagy össze kell gyűjtenünk a SKATE szócska betűit – ezek általában mindig visszatérő feladatok. Most azonban pályánként négy-öt küldetéssel többet kapunk, mint ez idáig, és ezek a feladatok nagyon változatosra és ötletesre sikeredtek, általában a környezet kialakításából adódóan nagyon életszerűek, de legalábbis egyáltalán nem erőltettek. Például kapcsolókat aktiválni, lifteket működtetni, amik hatására aztán bizonyos részen meg is változik a pályák "nyomvonala". Ezek a kis plusz feladatok azok, amik ismét megunhatatlanná teszik, még az olyan profiknak is a szintek teljesítését, mint amilyen én is vagyok (meg szerény is)... A program egyébként az összes többi össze-tevéjében is sokat bővül: még több trükk, választható

szereplő, pálya, stb. Megint van pályaszerkesztő (még mindig nagyon használható és egyszerű), és akár saját játékost is összeállíthatunk maguknak az előre megadott lehetőségekkel. A teljesített szintekért ismét nagyon látványos videó jelenetek a jutalmaink. A rengeteg többjátékos módnak köszönhetően pedig akkor sem fog a polcodon porosodni, ha már az összes szintet teljesítették. Az egyetlen hiba, amit talán felröghatők a számlájára, hogy a nagyobb nyílt terepeken sokszor igen rondán tűnnek elő az objektumok a látóhatáron. Mindenesetre, ha azok az újítások, amik a PS2-es változatban már bizonyosan benne lesznek, technikai okok miatt érhetően ebből a verzióból kimaradnak, mégis a remek grafikának, a kiváló játszhatóságnak, a dögös zenének és a részletes kidolgozottságnak köszönhetően az eredmény, egy olyan játék lett, ami azokat is le fogja kötni, akik az előző két részt már teljesen rongyosra játszották.

TONY HAWK'S PRO SKATER 3

ACTIVISION

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: JÓ
HIANGULAT: KIVÁLÓ

12 JÁTEKOS
 1 MEMÓRIABLOKK
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
 ✓ JÁTEKMENETET SZINESÍTŐ
 PLUSZ FELADATOK
 × TECHNIKAI KORLÁTOK
 SZABTA GÁTKAK

8.5 pont

TESZT RONDA VAGY, DE SZERETLEK

SCREAM TEAM

Ez a különös cím egy újabb közös Disney és Pixar produkciót takar. Nagyon meglepődnek, ha valakinek ismerős lenne a játék alapjául szolgáló animációs film, lévén, hogy még az Egyesült Államokban is csak novemberben került bemutatásra. A filmben és a játékban is egyaránt két ideilen szörny a főszereplő, a nagydarab leginkább egy mutáns yetire emlékeztető Sulley, és a kis egyszemű zöld gömböc Mike. A program egy különös helyen, a Félélemek Szigetén játszódik, itt található ugyanis a szörnyképző akadémia, ahol a még kezdő szörnypalántákat próbálják az életre nevelni, hogy aztán sötétedés után kellőképpen tudják riogtatni a szerencsétlen gyerekeket. Természetesen az előbb említett két szörny kiképzése lesz a feladatunk egy 3D-s mászkalós-gyűjtgetős játék segítségével, ahogy azt már megszokhattuk a Disney-től. A játék elején választhatunk a két szereplő között, bár lényegi eltérés nincs köztük, ha kinézetre nem is, de funkcióikat tekintve ugyanazokat a mozgásokat képesek elsajátítani a gyakorlószíntzen (ugrás, dupla ugrás, kapaszkodás, verekedés, ijesztetés, hasalás stb.). A különböző helyszínen négy-öt pályára vannak felosztva, ezek mindegyikét teljesítve, tudunk a következő szintre bejutni. A pályákon általában két feladatunk lesz, összeszedni az összes lötyöt, amittel növekszik az ijesztés mérőnk, és megijesztetni a különböző színű ellenfeleinket. Ahogy növekszik az ijesztés kijelzőnk (bal alsó sarokban található) úgy váltakozik a színe is, ennek megfelelően lehet ráhozni a frászt a szerencsétlen delikvenszerekre. A legkeményebbek a piros robotok, őket csak akkor lehet elintézni, ha szinte maximumon van a kijelzőnk. Ha valakit meg akarunk ijeszteni, nincs más dolgunk csak megnyomni a Kőr gombot, majd miután váltott a kamera, a képernyőn megjelenő gombokat nyomogatni, hogy a páciens halálra rémüljön. Persze ezen kívül is lesz még rengeteg feladatunk a pályákon, például kapcsolókat aktivizálni, meg hasonló nyalánságok. Bizonyos pályarészek csak akkor nyílnak meg, ha adott számú el-

lenfelet likvidáltunk már. Egyébként hogy megjelenjen a pálya kijárata, legalább öt robotot ki kell nyírunk szintenként, ezért pluszban még egy bronz medál is, ez utóbbiért például az összes ellenfelet ki kell nyírni pályánként. Sokszor lesz majd olyan helyzet is, hogy

valami megszerzése után kell visszamenni egy már rég teljesített pályára, nézzük tehát szorgalmasan az inventory képernyőnk, hol mit hagyunk el. Rengeteg pálya van, és a grafikus molorral készült jeleneteken kiválóan nyomon követhető a történet alakulása, szintenként egyszer pedig még a film legpoénosabb jeleneteit is megnézhetjük. A grafika engem a Spyro-ra emlékeztetett, simán, ricegésmentesen futott a játék, és a vágás is korrekt módon lett megoldva, bár az is igaz hogy nem túl nagy a bejárható terep, de legalább pályánként változik a környezet. A hangok közepesek, a szörnyek animációi viszont nagyon poénosak, főleg amikor elkezdnek ijeszteni valakit. Ez talán az egyik utolsó normális mászkalós anyag a gépre. Ha szereted a stílust, próbáld ki.

CSIPI M LEE

MONSTER INC SCREAM TEAM

DISNEY

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: KÖZEPES
HIANGULAT: JÓ

1 JÁTEKOS
 1 MEMÓRIABLOKK
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
 ✓ JÓPÓFA TÖRTÉNET ÉS SZEREPLŐK
 × NEM TUL NAGY KIHIVÁS

7.5 pont

LMA MANAGER 2002

Igen rég találkoztam már a Codemaster brigádjával által fejlesztett játékkal, pedig a cég az egyik kedvencem Playstationön, nekik köszönhetjük többek között a Colin McRae Rally 1-2-öt is, és még néhány igen minőségi PS programot. Nagyjából két éve jelent meg a piacon az általuk fejlesztett LMA Manager, ami az egyetlen méltó ellenfele volt a kínálatban egyeduralkodó az EA Sports-os Premier Manager-nek, köszönhetően az áttekinthetőségének és a minden részletre kiterjedő precizitásnak. A 2001-es változat valahogy kimaradt az életéből, most viszont már itt is van a 2002-es sorzámmal ellátott darab, úgyhogy gyorsan fussuk is át, mit is rejt a korong. Az ilyen programokra szokták mondani, hogy rétegtették, hiszen van egy bizonyos embercsoport, akik hónapokig minden este képesek csak azért leülni a gép elé, hogy virtuálisan menedzseljék kedvenc focicsapatukat, hiszen az életben valószínűleg sosem lenne rá alkalomuk. Ezzel a játékkal azok járnak jól, akiket érdekel (esetleg szeretik) az angol és a skót bajnokságok. A programban ugyanis két nemzet négy-négy bajnoksága van a

legkisebb részletekig kidolgozva. A látványos intró megadja kezdésnek a hangulatot. A menü ismét egyszerűre és könnyen kezelhetőre sikerült. Akik nem akarnak a mélyvízbe ugrani egyből, játszhatnak barátságos meccset is (akár ketten is). A fanatikusoknak pedig akár több bajnokságon keresztül is vezényelhetik kedvenc csapatukat, a program teljesen valóságghű, és naprakész adatokkal rendelkezik, ezen kívül minden olyan komponens (pénzügyi háttér, játékosok edzése, adása-vétele, taktikák kidolgozása, stb.), sőt még a mérkőzés is külön szimulálva van) benne van, ami elvárható egy ilyen játéktól. Hihetetlenül részletes és szerteágazó, annak a bizonyos rétegnek kötelező darab.

9 pont

HYBRID

Személy szerint én nem szoktam a játékoknak utánanézni az Interneten, mert egyáltalán nem érdekel más véleménye egy-egy játék kapcsán. Jobb szeretem, ha minden programnak "szűzen" állok neki, nem befolyásolva sem negatív, sem pozitív kritikától, és csak a saját benyomásaim alapján hozom meg a végítéletet. A Hybridről is előzőleg csak annyit tudtam, amennyi a CD tokra rá volt írva azaz, hogy egy Doom klón. Ez igencsak felkeltette az érdeklődésemet, hiszen valamikor a Doom volt a kedvenc játékom, ráadásul, a haverokkal a mai napig is el-el szoktunk linkelgetni vele, vagy a Final Doom-mal. Ahogy az lenni szokott a felfokozott várakozást, mint mindig most is egy jó nagy csalódás követte. Az egy érthető dolog, hogy a játék nagyjából tényleg egy Doom klón, az viszont már érthetetlen és elfogadhatatlan, hogy még a Doom-nál is rosszabb grafikával rendelkezzen. Az alapszíturól sok mindent nem tudok elárulni, mert az intróból semmi nem derül ki, a szöveges történet mesélgető képernyőt meg mindig

elnyomtam. Négy különböző szereplő közül választhatunk az elején, bár ahogy észrevettem semmi különbség nincs köztük. Mindegyikükkel ugyanazon az ocsmány pályákon bolyonghatunk, és kereshetjük a kapcsolókat, amik a továbbjutásunkat jelentik. A grafika, mint mondtam, a korai 90-es éveket idézi, csak itt még a vágás is néhány méterrel előttünk lett megoldva. Szerintem elég, ha annyit mondok, hogy régen találkoztam már pixel ellenfelekkel... A hangok közül külön kiemelném a szereplők idióta beszólásait. Szóval megyünk előre átnyomjuk a kapcsolókat és az oldal-

zás segítségével lepuffogatjuk a béna robot ellenfeleket. Hihetetlenül színvonalatlan az egész. Szégyen.

2.5 pont

FUTURE RACER

A Future Racer egy tipikus japán program (még a kezelőgombok kiosztása is ellentétes az európai játékokkal szemben), egy jó nagy adag Wipeout utánérzéssel, amit le sem tagadhatnak a készítőik. Mint ahogy a címe is sejtetni enged nekünk, egy a

jövőben játszódó versenyjátékról van szó, amiben mindenféle mechákkal és egyéb a japánok által favorizált gépekkel kell, gyorsasági versenyeken részt vennünk. A menüben a Training opció inkább a gyors és egyszeri versenyeket takarja, itt kipróbálhatjuk az összes versenytípust egy egyszeri futamra. Lehet az idő ellen játszani, illetve normál futamokon másik három ellenfél ellen hadakozni. A Crush Carnival-ban szintén a megszokott pályákon zajlik a küzdelem, viszont nem a megszokott módon. Itt ugyanis nagy szerepet kap a két ütő gomb (Asszem' a felső blokkok), ugyanis a cél, hogy a gaz ellent leamortizáljuk, az életereő csikjait a bal felső sarok-

ban láthatod. Összesen öt pálya van a játékban, és valamivel több manga szereplő kik mind más-más járgánnyal rendelkeznek. Ja van még egy sztori mód is, ami annyiban különbözik a többtől, hogy a versenyek között álló-mozgóképeken követhetjük nyomon a történet alakulását. Elég béna grafika jellemzi az anyagot, mindig olyan érzésem volt mintha ceruzával rajzolta volna egy kisgyerek, a terep felépítése itt sem sikerült tökéletesre, ez rövidlátóknak előny, mert bármennyire is szeretném, a következő kanyarnál messzebb úgysem lehet ellátni. Az irányítás nem egy nagy szám, sokat fogtok ütközni, már ha egyáltalán egy Wipeout után beteszitek a gépetekbe, és nem dobjátok rögtön ki belőle. Ráadásul még rohad sokat is tölt. Elég hangulatmentes egy alkotás.

3 pont

VICTORY BOXING CONTENDER

Na most egy kicsit gondban voltam, mert nem voltam vele teljesen tisztában, hogy ez a játék most a Victory Boxing sorozathoz tartozik, avagy sem? Végül aztán arra a következtetésre jutottam, hogy minekután a kiadója is ugyanaz (JVC), mint az elődöknek, ráadásul a címe is, akkor nagy a valószínűsége, hogy igen. Az elején választható a karriermód is, minek keretében a meccsek közötti holidőkben kökemény edzéseket vehetjük alá az általunk favorizált pácienset. Ilyenkor egy felszemű edzőpartnerrel elmagyarázthatjuk az összes kombinációt, illetve a speciális ütések gombkombinációit is, aztán a végtelenségig gyakorolhatjuk azokat. Ebben a módban egyébként minden megnyert bunyó után növekednek a bokszolónk tulajdonságai. Egyébként,

ha jól emlékszem az előző Victory Boxing játékokban normális kinézetű emberek voltak választhatóak, most viszont elment az egész a Ready To Rumble sorozat irányába, azaz teljesen eltérő súlycsoportba tartozó, úgymond poénos szereplők vannak a programban (ezek egy része választható kezdéskor, a többit nekünk kell behoznunk), még koedukált mérkőzések sem meglepők. Van még egymás elleni bunyó, és egyszeri harc is. A körítés nagyjából megfelelő (kivéve a jó intró hiányát), mérkőzés elején bemutatják a küzdő feleket stb. Kinézetre átlagos a játékok, az emberek nagyjából megfelelően vannak kidolgozva, de például a közönység elég gyatra. A bunyó szerintem kicsit lassú, ezt próbálja meg ellensúlyozni a

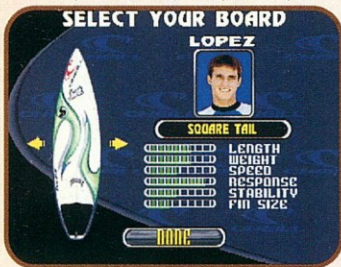
rengeteg ütő és ezek kombinációja. Tettszem, hogy a Start menüből, ha kedvünk támad, egyszerűen bedobhatjuk a törököt, és a játékban szerepet kapott a technikai KO is. Azért szerintem, ha virtuális bokszolásra adod a fejedet, van ennél jobb (KO Kings széria), és poénosabb (Ready To Rumble sorozat) anyag is a stílusban.

6 pont

CHAMPIONSHIP SURFER

Ebben a hónapban csak úgy hemzsegek a leltárban az olyan sportok, amiket víz nélkül ugye elég nehéz lenne csak elképzelni is. Ezek közül az általam elsőként tesztelt a Championship Surfer volt. A véleményem ezzel kapcsolatban, hogy vannak sportágak (BMX, gördeszka) amit viszonylag normálisan meg lehet játékosítani és vannak, amiket nem, én ide sorolom az ilyen vízi balhékat is (Kivétel, ahol motoros járművek vannak, például jet-

ski). A játékban valódi profi szörfösök vannak, kezdés előtt érdemes belépni a galériába és végignézni a fejüket (meg a hozzá tartozó videókat is), van egy-két nem egyszerű arc, például a kb. tízéves hírtelenszöke kispöcs... Hát igen itt még nem kinézet alapján megy a válogatás, hanem inkább a tudás dominál.

Van egy csomó játéklehetőség, persze semmi forradalmi újításra ne számítsunk, van bajnokság, árkád, idő elleni küzdelem, szabad játék, trükközés. Választhatasz szereplőt, és néha még pályát is, játékmódtól függ, hogy egyedül, vagy valaki ellen kell küzdened kiesése rendszerben. Mondjuk a pályaválasztás sokat nem oszt vagy szoroz, általában ugyanaz a fajta vizet látjuk a képernyőn (esetleg az színe változik). A jobb felső sarokban

egy nyíl mutatja, hogy merre induljunk, arról várható ugyanis a hullám. Amikor aztán már rajta vagyunk az X-szel tudunk felállni a deszkára, és a funkciógombokkal trükközni. Persze az elején csak állva maradni is igen veszélyes lesz, tehát azt biztos állíthatom, hogy nem nagyon fogunk virgonckodni fél óra játék után. Számomra nagyon unalmas volt a tesztelés, várni a hullámot, majd néhány másodpercig birkózni az irányítással. Amúgy meg az egész játék egy madártávlati kameranézetből játszódik, így meg a grafikai kidolgozottságban sem győnyörködhettem ki magamat. Ja, és rengeteget tölt.

4 pont

WINDSURFERS PARADISE

Erről a játékról hosszú percekig azt hittem, hogy nem más, mint az előbb tesztelt Pro Body Boarding más címmel megjelent verziója. Mondjuk, hogy Európában ezzel a címmel jött ki, Amerikában meg a másikkal. Kajak ugyanaz a töltőképernyő (csak másik képpel a háttérben), totálisan egyforma menü, és még az opciók is bitre megegyeztek. Igazából csak akkor eset le, hogy ez relatíve egy másik játék, amikor elindítottam egy pályát, ekkor vettem csak észre, hogy a másik játékkal ellentétben a készítői most képesek voltak odabiggyeszteni egy vitorlát a síma szörfdeszka tetejére, kicserélni a töltőképernyőt és egy teljesen más programként, kiadni ugyanazt a játékot, az előbb felsorolt apró változtatásokkal. Elég nagy pofátlanság, nekem meg elég nagy fejtörést okozott hogy mit is írjak a tesztben, mikor ép az előbb ismertettem a játék fontosabb összetevőit két hasábjal arrébb. A programozók ez esetben sem vették a fáradságot, hogy a beállításoknál fel-

tűntessék, melyik gomb mire is való, ezért az irányítás kikapasztása megint igen sok időnket veheti igénybe, annyit viszont az egész nem ér. A grafika ugyanabból a sívár kopár (ha lehet ezt a jelzőt használni a vízre) tengerből-óceánból áll, amiben a hullámok tarajait apró pixel kockák szimbolizálják. Egyébként az összes szereplő, deszka, helyszín megegyezik a PBB-ban megtalálhatóval, az egyetlen komolyabb eltérés, hogy itt a szélirányt is figyelembe kell venni a trükközésnél. Amit meg úgyis csak a gép által irányított versenyzők képesek, de ők aztán nagyon. Aztán lehet, hogy rossz nyomon járok az ügyben, hogy melyik játék készült el előbb, mert ha ez, akkor elég volt csak leszedni

a deszkáról a vitorlát, kiiktatni a szelet és már kész is volt a PBB.

3 pont

DRAGONBALL Z: ULTIMATE BATTLE 22

Megkésve bár, de törve nem, érkezett meg a szerkesztőségbe az első teljesen európai Dragonball játék. Bár talán törve

is, ha azt nézünk, hogy az egykor egyeduralkodó számító Shongoku és népes bandájának csillaga már réges-rég ledobóban van, és helyüket átvették az egyre erőszakosabban nyomuló Pokemonok és Digimonok. Ezzel csak azt akartam mondani, hogy két évvel a játék megjelenése még igencsak aktuális lett volna, manapság azonban már csak keveseket fog lekötöni a kicsik közül. Azt nem árt tudni, hogy a feketepiacon ez idáig összesen háromféle Dragonball játék terjedt el japán verzióban, ezek közül lett hivatalosan megpálosítva az egyik, szerény személyem által pont a legslányabb kidolgozottságúnak megítélt darab. No mindegy, én azért kellemes, nosztalgikus érzéssel tettem be a játékot, mivelhogy szerettem a sorozatot, és ki-

váncsi voltam az európai változatra. Ami rögtön szíven ütött, hogy a menüben az érthetetlen japán kríkszkrakszok helyett, a még gyűlöletesebb ékes francia nyelv köszöntött. Fúj! A Martinak sikerült a játékból egy teljesen francia változatot szerzenie, gratula. A szokásos lehetőségekkel állunk szemben, mint például a kétjátékos mód, vagy a bajnokság. Elég sok szereplő közül válogathatunk, és elég sokáig röhöghetünk a francia neveiken. A játék amúgy egy 2D-s verekedős anyag, amiben a klasszikus pixelekből vannak felépítve a küzdő felek. A mozgás darabos, a hátterek semmitmondóak. Kevés mozgás, kombó, és speciális ütés található, amikhez egyébként külön van egy FORCE mérőnk, amit lehet a küzdelem közben is tölteni. Sajnos Command lista sincs. Lehet a levegőben is bunyózni, ha a helyzet úgy kívánja. Szerintem a másik két DB játék sokkal jobban sikerült, azokat viszont nem adták ki Európában. Talán erre a 22-es csapdjára akartak utalni a készítőké?

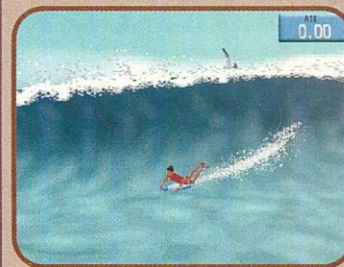
5 pont

PRO BODY BOARDING

A PBB szintén egy hullámlavaglás program, azaz szintén szörfözni mehetünk vele a világ különböző tengerpartjaira. A Championship Surfer-hez képest szerényebb körítéssel és kevesebb játékmóddal büszkélkedhet az anyag. Mindössze a szabad lubickolás, a bajnokság, és a trükkverseny kapott helyet a CD lemezen. Se bevezető videó, se valódi versenyzők nincsenek a játékban. Viszont a versenyek előtt a kitalált szereplőkön kívül

még a szörfdeszkát is magunknak válasszhatjuk ki. Grafikailag a két játék szinte teljesen megegyezik, hiszen mindkét esetben csak a végtelen óceán pixeles hullámain kísérhetjük figyelemmel. A víz egyhangú látványát csak a néha-néha átvitorlázó egy szál sirály látványa töri meg. Menetrend szerint jönnek a hatalmas hullámok 4 egymás után, és nekünk ezeket kellene meglovagolnunk. Sajnos azonban a program beállítások menüpontjából hiányzik az irányítás opciók, tehát a kezdeti nehézségeken kívül azzal is szembe kell néznünk, hogy fogalmunk sincs, hogy melyik gomb egyáltalán mit takar, ezért aztán már az is sikerélménynek számított, ha egyáltalán fel-

tudtam állni a deszkára. Érdemes kicsit hagyni demózni a játékot, mert persze a gép által irányított játékosok pörögnek, forognak szaltóztatnak mintha ez lenne a világ legtermészetesebb dolga. Egyébként mindkét játék esetében elégedetlen voltam a víz kidolgozottságával is, mert végül is miből áll az egész vízfelület szimuláció? Tükörsíma víz, majd jön mindig egy ugyanolyan hullám. Amihez kevés a Playstation képessége, azt szerintem nem nagyon kellene erőltetni.

CSIPI M LEE

3 pont

A Playstation kínálat sosem bővelkedett a First Person Shooter-ekben, a FPS-ekben, azaz az Saját Szemszögből játszható lövöldözős játékokban. Ki tudja miért? Pedig a gép megjelenésekor a hardvere messze verte az akkoriban piacon lévő összes gépet még a PC-ét is. Szerény véleményem szerint akkor kellett volna a stílust erőltetni, amikor még a Playstation felvehette a versenyt az egyre gyorsabban és durvábban izmosodó személyi számítógéppel, illetve az azóta megjelent erősebb konzolokkal. És nem most, amikor már a PS teljesen lefutóban van, és technikailag is a nagyon elavult kategóriába tartozik. Kicsit még visszakanyarodva, végül is szinte alig jelentek meg FPS-ek a gépre, és ezek közül is talán a PC-ről átirított darabok (Doom, Duke Nukem) voltak a jobbak. Valamivel később aztán éledezni kezdett a dolog és jött néhány ígéretesebb program például a Medal of Honor sorozat, a World is Not Enough, vagy az Alien Resurrection. Ezek végül is PS-en a jó kategóriába sorolhatóak voltak (Főleg a MoH jött be mindenkinek, kivéve engem – mert szerintem tele volt programozási hibával és ez bizony nagyban kihatott a játszhatóságra is), viszont addigra már nagyot fordult a világ, és a

MIB

MEN IN BLACK THE SERIES

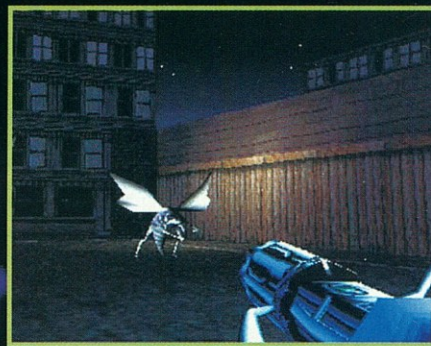
crashdown

WILL SMITH? KÖSZ, KIHAGYOM...

PC-s FPS-ek olyan szintet értek el, hogy azt már PS-en nem lehetett reprodukálni. A játékfejlesztők nem is nagyon erőltették a dolgot, úgyhogy nem is nagyon emlékszem mikor volt az újság hasábjain FPS stuff tesztelve a 32 bites gépen. Ebben a hónapban viszont két darab is bekerült a magazinban, ezek közül az egyikről a Leltárban olvashattok, viszont a másik a Men in Black: The Series – Crashdown már egy ígéretesebb próbálkozásnak tűnt, és végül kiderült, hogy megérte rászánni egy teljes oldalt, mert a játék a Playstation viszonylatban kitűnően sikerült. Aki már kezdettől fogva veszik a konzolt tudhatják, hogy nem ez az első MIB játék a gépre, még évekkal ezelőtt megjelent egy program, amelyik szintén ezt a témakört boncolgatta, főként azért mert akkor kezdték vetíteni a mozifilmeket, és a játékfejlesztők megfogalmazták a film sikerét. Persze oktalanság lenne azt hinni, hogy a Men in Black-et Hollywood-ban találták ki, a film és mindkét játék alapja is egy már régóta futó Marvel képregény-sorozat. A történetek középpontjában egy titkos szervezet áll, akik a földre érkező idegeneket ellenőrzik és figyelik már hosszú évtizedek óta. Szegény emberek mit sem sejtnek arról, hogy a földönkívüliek már régóta közöttünk tanyáznak, mert a szervezet emberei mindig elsímtják a harmadik típusú találkozó-

sokat, ha kell akár az emlékeink megváltoztatásával is. A szervezetbe a legjobbak közül is csak a legjobbak kerülhetnek be, akik kivételes intelligenciáról, állóképességről, erőről, és eleganciáról tesznek tanúbizonyságot. A játéokban is két ilyen – a filmből már jól ismert – fickó, K és J ügynök bőrébe bújhatunk.

Az alapfelállítás általában ugyanaz, galaktikus határsértők lépnek a föld légkörében, nem éppen a legbékésebb szándéktól vezérelve és nekünk kell a lábunkra lépniük, már ha van egyáltalán nekik ilyen. A főmenü ismerős lehet a filmből, ugyanis a figyelő képernyőről mintázták, ez az a monitor, ahonnan a földön található összes idegent megfigyelés alatt lehet tartani. Kezdetünk új játékot is, de akár lemehtünk az ügynökség gyakorló pályájára is egy kicsit tréningezni. Ki-ki döntse maga. A pá-

amik aztán többfelé ágazhatnak el. Ez sajnos a PS lehetőségei miatt van így, viszont legálább sikerült elkerülni, hogy ködöt kelljen alkalmazni a sok poligon miatt. Nekem nagyon tetszettek a küldetések és a helyszínek is, mint már mondtam a hangulat miatt (amin csak dobott a kellemes irányítás és a könnyű játszhatóság). Az ellenfeleink különböző rusnya idegenek lesznek, aki aztán a filmből ismert megszokott módon gusztustalan undorító nyálkává robbannak szét. Róluk részletesebben az egyik menüpontban informálódhatunk, mindenesetre igényesen vannak kidolgozva (pl.: távolról lőnek, közelről pusztá kézzel-lábbal-csappal támadnak), és egész sok fajtájuk van a programban. Mindegyik pályacsoport végén pedig egy főellenfél is vár ránk. A teljesített pályákat aztán később bármikor újra játszhatjuk. Maximális listáknak külön jó hír hogy a gép mindig értékeli a teljesítményün-

ket is. Többjátékos mód az nincs, de nekem nemi hiányzott, akkor úgyis csak le kéne butítani a grafikát egy SNES szintjére. Az viszont egy kicsit furcsa volt, hogy a memóriakártya navigátort egy az egyben átvették a Driver 2-ből. A hangok és a zenék is nagyon jól sikerültek, egy csomó minden lett átveve egy az egyben a filmből (direkt megnéztem a mozit újból), ez is csak még nagyobb elégedettséggel töltött el. Összegezve tehát egy nagyon hangulatos, gyors, könnyen és jól játszható, abszolút kidolgozott FPS-sel állunk szemben, kár hogy egy kicsit megkésve érkezett. A PS tulajok viszont szerezzék be, mert garantáltan kellemes perceket fog okozni mindenkinek a játék.

CSIPI M LEE

MEN IN BLACK THE SERIES CRASHDOWN

INFOGRAMES

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KIVÁLÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
 ✓ **SZÉP JÓL JÁTSZHATÓ HANGULATOS FPS**
 × **CSAK PS VISZONYLATBAN**

9.5 pont

lyák előtt Z a főnökünk ismerteti a színt, majd pontokba szedi a teljesítendő feladatainkat, ezeket később a START menüben is elolvashatjuk, a teljesítettek mellé pedig egy pipát kapunk. Ami először megtetszett a játékokban az a könnyű irányíthatóság, és a tetszetős grafika. Végre egy játék, ami nincs tele bugokkal, szép minden ricegésmentesen fut, és nem akadunk el minden receptárgyban lépten-nyomon. A joy-on a gombkiosztást is nagyjából sikerült eltalálniuk a készítőknél. Nekem az utolsó változat jött be, amikor s a jobb analóg karal haladhatunk, illetve oldalazhatunk (vagy a négy akciógombbal, Kör, Négyzet, Háromszög, X), és a ballal pedig nézelődni, fordulni lehet. A lövés, a guggolás, a valódi akciógomb (ajónyítás, kapcsolás stb.), és a fegyverváltás pedig a blokkokra kerülnek ebben az esetben. Baromira kézre áll, majdnem olyan jó, mint egy N64-es joy. Ha már a tüzelésnél tartunk, jó pár különböző fegyver kapott helyet a játékban és

egyik sem erőltetett, mind nagyon beleillik a Men in Black univerzumba, lesznek különböző sugár- és plazmafegyverek, gránátok, de még a zajos tücsök (Will Smith-esen csak tücsökpöcs) is gyakran fog a kezünkbe akadni. A fegyvereket egyébként a flakon látható kapcsolószekrényeknél lehet feltölteni, az energiánkat pedig a szétszórt eu csomagokkal tudjuk táplálni. Ezeket kívül már csak az előbb említett fegyvereket és a néhány tulajdonságnövelő cuccot illetve a küldetéshez elengedhetetlen tárgyakat fogunk találni. A grafika nagyon szépre sikerült, talán a legszebb FPS a gépre, nincsenek átlátszó textúrák, és efféle tipikus hibák, amik csak a készítők hanyagságára utalnak, minden nagyon a helyén van. Az összes pálya nagyon hangulatosra sikerült, visszaadja a helyszín atmoszféráját, és nincs bennük semmi erőltettség. Egész nagyok a szintek, bár sajnos igazán nagy 3D-s terepeken nem mászkálhatunk, általában csak lineáris útvonalakon,

Harry Potter

AND THE PHILOSOPHER'S STONE

nék figyelni a szövegre. Hamarosan a pályán találok magam és csodálkozom, hogy jaj de szép. Kitétek magukért a készítő, maximális részletességre fejlesztették a játék motorját. Részletes a terep, a textúrák szépek és Harry is a megszólalásig hasonlít a filmbeli énjére. Igaz, hogy sajnos a részletesség ára, hogy nem mindenhol bír folyamatos maradni a program. Néhol meg-meg riccen, főleg ha mások is vannak a szobában, esetleg több ellen-ség vagy szereplő meg tárgyak, emeletek, varázslatok meg mindenféle repülő tárgy, stb. Ez olyankor a legzavaróbb, mikor egy húzós ugrálás részről kezd el akadózni és emiatt kezdek el elől az egészet. Még nem is mondtam, hogy milyen program ez a Potter gyerek. Nos, egy mászkálás kalandjátékot kell elképzelni, melyben a fő tevékenységem a futkosás és beszélgetés lesz. Néha ugrálók egy kicsit, varázsolok, versenyezek a rivális gyerekekkel, meglovagolok egy seprűt, stb. Egyedül az hajtott, hogy minél több varázslatot tanuljak meg. Ezért érdemes bejárni órákra és elsajátítani a mágiaikat. Utána természetesen kipróbálhatom a gyakorlatban is, sőt az ellenfelek ellen is használhatom őket. A legjobbak a beképzelt, nagyképzű köcsögök a suliból, akik azt hiszik, hogy ők a Hókuszpók. Természetesen az első tanult varázslattal elintézhetem őket és jót röhögök.

jutott eszembe, amiből nem lenne legalább három szebb, jobb és ötletesebb a világon.

A MÁGIA

Van viszont a kezemben egy Harry Potter CD, ami igencsak pofásan néz ki, úgyhogy be

DIRTY HARRY VARÁZSLÓ LETT

is rakom a gépbe. Sajnos semmiféle kezdő animációt nem látok, rögtön a menüben találok magam. Bekukkantok a beállításokhoz, de semmi érdekeset nem találok a megszokott dolgokon felül. Gondolom el kéne kezdeni megtesztelni, ezért rányomok a starttra. Igen ám, de megjelenik egy felirat, hogy neki bizony kell egy hely a memóriakártyán. A háttérben aranyos baglyok

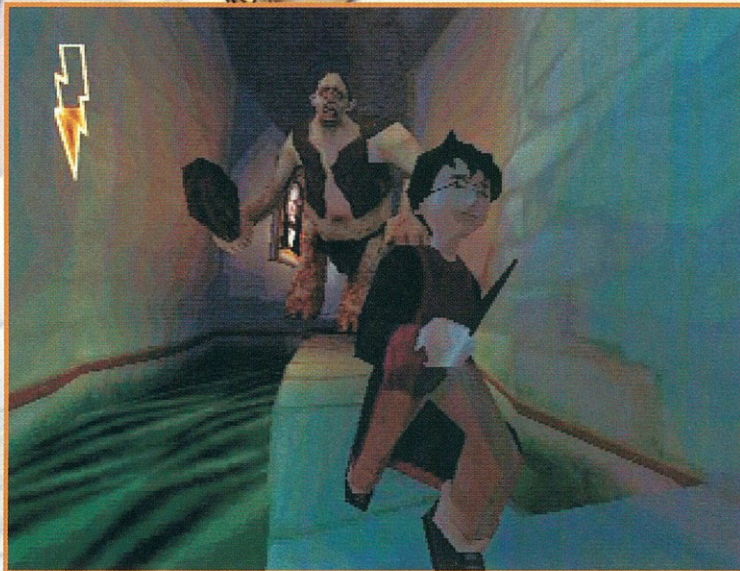
A BŰVÖLET

A varázslatokat használhatom tárgyak mozgására, eltüntetésére, mindenféle gonosz lény likvidálására, sőt a seprűn való repülésre is. Mikor bemegyek egy órára, a tanár előadja az anyagot, majd különböző ritmusban mutat az irányító egyes gombjaira. Ilyenkor célszerű vele egy időben, megfelelő ritmusban rányomni a megfelelő gombra. Ha háromszor sikerül megcsinálni a feladatot hiba nélkül, már mehetek is kipróbálni a mágiaikat a gyakorlatban.

Sajnos az irányítás nem a legjobb, bár mindent próbáltak megtenni a készítő a leegyszerűsítésére. Mivel a gombok kiosztása így is megtelt a kameraforgatással, célzással, nézetváltással, ajtónyitással, beszélgetéssel meg varázslással, kénytelenek voltak az ugrást, mászást, kihagyni. Elég csak odasétálni a perem széléhez és Harry magától átugrik a másik oldalra, sőt meg is kapaszkodik és felmászik, ha kell. Ugyanígy, elég odamenni egy bukkanóhoz, vagy kőhöz és automatikusan felmászik. Ez akkor válik zavaróvá, ha nem akarok ugrani és ő jobban tudja nálam, hogy mit akarok. Persze nem áll abban a szögben ahogy kéne és már megy is a szakadékba.

Mindent összevetve nem vészesek a hibák, egész játszható játékot hoztak össze. Főleg azok fogják élvezni akik oda vannak a sztoriért és az egész Harry Potter dologért. Kívülállóknak csak egy átlagos mászkálós programot fognak találni benne, semmi többet.

Tibi

látni sem volt egyszerű, de végül sikerült, és hamar bestseller lett belőle. Most pedig a hölgy – ha jól tudom – Anglia második leggazdagabb embere. Így kell ezt csinálni, találjátok ki ti is valami hasonlót és amiért én tanácsoltam ezt nektek, a bevételből majd utaljatok nekem is egy kis részesedést. Esetleg a mozifilm bemutatójára is küldhettek egy ingyenjegyet. Bevallom, én is töröm a fejem valami hasonló gigantikus ötleten, de eddig az ég egy világon semmi olyan nem

repkednek, szép látvány. Leokézom, hogy csináljong foglaljon le egy blokkot, de valami olyan elcseszett memóriakezelése van, hogy megáll a zene és a madarak is lefagynak a háttérben. Ezt minden alkalommal eljártassa, amikor a környékhöz nyúl. Ezután elmeséli nekem a történetet egy kedves öreg bácsi és közben képeket mutatog valami képeskönyvből. Megtudhatnám, hogy került Harry a varázslók iskolájába meg egyébként is ki ő, ha nem lennének fenn 24 órája és oda tud-

Mostonában minden Harry Potter. Akárhova megyek, csak őt látom. Már a szerkesztőségben is, mert megérkezett Harry Potter Playstationre. Alig várom, hogy lecsendüljön a film, mert akkor jön majd a Herri Potteres bögre, újság, játék a TV-ben, ajándékfigurák a Meki-ben, kifestő és lehetne maraton. A mai gyerekeknek bármit el lehet adni, amire rá van festve kedvenc figurájuk neve. Nem mondom én is megvettem anno mindent, ami GIJUE volt, és most is rávettem magam az összes Alienes ajándéktárgyra. A minap láttam a neten egy "szereld magad" mozgásdetektor kit-et. Megrendeled, ők elküldik és te meg összerakod magadnak otthon a saját Marine Motion Trackeredet. Nem is csoda, hogy a Harry Potterből ekkora kavarodás tört ki világszerte. Még az egyházak is rátettek egy lapáttal azzal, hogy boszorkányságnak titulálták a történetet és bűnnek, hogy a kisgyerekeknek a gonosz oldalt pozitívként mutatják be. Mint az köztudott, a tiltott gyümölcs mindig édesebb, így még többen fognak elmenni a moziba a napokban bemutatott filmre. Az Episode 1 elbújhat Harry mögött a bevételt illetően. Amerikában gondolom a kiskölkök már sátoroznak a mozi bejáratánál. Nem tudom hányan tudják azt, hogy az egész Harry Potter történet egy angol tanárnő szüleménye, aki már az éhezés szélén fogott neki a könyv megírásának, hogy gyerekeinek ennyi adni tudjon. Kiadót ta-

HARRY POTTER

ELECTRONIC ARTS

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HANGULAT:	JÓ

1 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK

ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ **HARRY POTTER GYŰJTEMÉNY**
EGY ÚJABB DARABJA

× **NÉHOL HAJLAMOS A BELASZULÁSRA ÉS EGY KICSIT LAPOS**

8

pont

A mikor először megláttam a Dragon Warrior VII-et csak meresztettem a szemem. Csodálkozásom kiváló oka egyszerűen csak az volt, hogy hogyan jelenhetett meg 2001-ben egy majdhogynem SNES-es grafikájú anyag? Aztán hosszú órák kimerítő játéka után, megfogalmazódott bennem az a tézis, amit a lányoknál is vallok. Nevezetesen egy csaj nézhet akár mennyre jól ki, ha bunkó, hűye p'csa, akkor rendelkezhet akármilyen külsővel, még ha ő maga Aphrodité is, akkor sem hoz lázba, legálábbis hosszú távon. Viszont ha egy kevésbé szép, ám mégis aranyos, kedves, megértő és helyes madárkával hoz össze a sors, azt ezerszer többre becsülöm! Hasonlóan van ez a játékokkal is. Manapság rengeteg olyan gyönyörű stuff érkezik, amibe egyből beleszerelmesedik az ember, de hamar kiderül, hogy csupán egyéjszakai kalandról van szó, semmi többől. Manapság PS2-re érkeznek szebbnél szebb "háremhölgyek", de közülük kevés az olyan, melyre pár óra "élvezkedés" után azt mondanám, szerelmes vagyok. És még mennyi ilyen "profi" (e szónak itt kettős jelentése van!) játék fog érkezni nemcsak PS2-re, hanem az újabb generációs most megjelenő gépekre. Bezzeg a Dragon Warrior VII-tel más a helyzet! Ő nem egy szépség, kicsit csúnyácska szegény, de mégis, olyan belső értékei vannak, melyek miatt még a legszörösebb szívű játékos is az ujja köré csavarja! Egy RPG csodajátékkal állunk szemben, ez nem vitás!

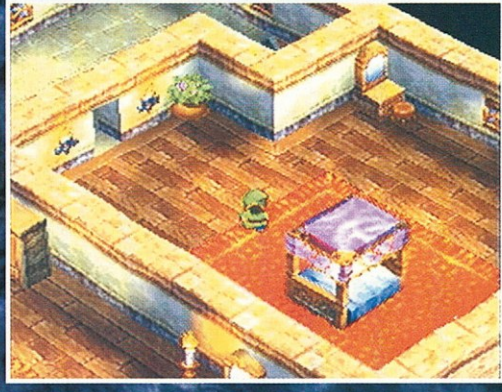
hozni egy kicsit debilebb anyagot mondjuk Európában, akkor honnan minkől tudják ezt? Már régóta úgy vagyok, hogy nagyon nem érdekelnek, hogy az európai és amerikai toplistákban milyen játékok vannak az élen, vagy hogy mennyi darabot adtak el a két területen egy adott stuffból. Egyszerűen azért, mert lassan eljutok odáig, hogy az európai és amerikai játékgyártást, de nem utolsósorban izlést, totálisan igénytelennek tartom. Vegyünk egy példát! Itt van a Harry Potter. Nem tudom milyen, mert nem játszottam vele. De biztos vagyok benne, hogy lehet akármilyen rossz is, 100%, hogy Európában és Amerikában a toplisták élére kerül és senkit nem fog érdekelni, hogy milyen a játék. A címe eladja! De a játékgyártóknál is hasonló a helyzet; nem tudsz nekem olyan játéksíltust mondani,

fogok igazán megérteni, és mindig is egy hűlyeségnek fogom tartani! Értékelem a japánok izlést és felfogását, hogy náluk nem tiltanak be azért rajfilmeket, mert pár szülő nyivákol. Nem, mert a szülőknek is más a felfogásuk! Képzelték el, a japán TV-nek volt bátorságuk arra, hogy elkezdtek pornó rajfilmeket sugározni (viszonylag korai időpontban) és azóta szinte teljesen megszűnt ott a nemi erőszak! Elképzelhetetlen, hogy egy japán TV cenzúrázottan sugározza a Dragon Ball (a színkör volt teljesen átalakítva a japán verzióhoz képest, az eredetiben rendesen anyáziák egymást a szereplők!), nem úgy mint nyugaton, ahol Cartoon Network (ők sugározzák Angliában és Amerikában a DBZ-t) még csak a gondolatától is irtózik, hogy ne fíomíton a szövegen. Miért is mondtam én azt most el? Nem tudom, általában nem szoktam ennyire elszakadni egy játék témájától, de most, talán a kicsit komorabb hangulatomnak köszönhetően ez történt. Meg így talán job-

lyik részét jelöli meg. Hogy számokkal is érzékeltessem a dolgot, képzelték el, hogy a DWVII-ből eddig összesen több mint 4 millió darabot adtak el! Ezzel minden eddigi rekordot és csúcst megdöntöttek, nincs olyan PS játék, ami ennél nagyobb eladási produkált volna! A most sikeres FFX-ből eddig 2.5 millió talált gazdára! A sikert persze jól meglovagolta az Enix, melynek az volt az eredménye, hogy több kiegészítő- és mellékező is megjelent már. Legutóbb például a IV. részt adták ki PS-re. Angol nyelvterületen három részt jelentettek meg, közülük a VI. volt a legsikeresebb. Eddig a DW részeitől összesen 27 millió darabot adtak el, és, hogy mi volt ennek az elkepesztő sikernek az oka? A kérdés rendkívül jó, de nem tudom megmagyarázni. Ehhez játszandó kell a DWVII-tel, akkor te is megéred. Talán abban van a titok nyitja, hogy '96 óta fejlesztik már PS-re, és 2000 elején jelent meg. Ha jól számolom ez négy év, nem is tudom, hogy hány olyan program van, aminek a fejlesztése ennyi időt vesz igénybe. Ehhez hozzá kellett még adni másfél évet, ugyanis ennyi ideig tartott, amíg az angol változat is elkészült. Ez első hallásra furcsának tűnhet, hisz ez rengeteg idő, de ennek okát még kifejttem kicsit részletesebben is. A lényeg az, hogy az Enix mindvégig arra törekedett a DWVII fejlesztése

A JAPÁN IZLÉS

Elképesztő mennyire ki tud akasztani, amikor mindenféle okostojás PR-os szakemberek arról tartanak beszámolót, hogy azért nem jelentenek meg bizonyos játékokat angol változatban, mert azok túlságosan is japán stílusúak. Meg, hogy ezek biztos nem értenek el a masszív sikert a nyugati világban. Kérdelem én, ha egyszer meg sem próbálnak ki-

amiben ne japán cég alkotott volna maradandót. Majdhogynem az összes nagyobb nyugati cég a japán szuperprogramokat plagizálja (GT, FF, Metal Gear, Tekken és még sorolhatnám a patinás japán játékokat). Egyedül az FPS meg az RTS stílus, az amiben még jó a nyugati világ, de újat már ezekben sem sokat láthatunk. És akkor a címváltoztatásokról már ne is beszéljünk (ez élénken érinti a DW-t is), amit soha nem

4 MILLIÓ PÉLDÁNYBAN

ban tudod értékelni azt a sikert, amit a Dragon Warrior a szigetországban elért.

A SIKER TITKA

Az ott Dragon Quest néven futó sorozatot (ne kezdj miert nem volt jó az eredeti cím!), misztikus tisztelet és rajongás övezi. Az Enix által kreált anyag stílus-teremtő volt! Megteremtette azt a stílust, amit manapság konzolos körökben csak RPG-nek hívunk! Ha '86-'87-ben nincs a DW, akkor manapság nem ismerünk azt a fogalmat, hogy Final Fantasy! Még a SquareSoft is az Enix játékból merített ötleteket, amikor megalkotta az első FF-jét, és újfára indította elkepesztően sikeres sorozatát. Persze a DW-t sem kellett féltetni, Japánban egyszerűen olyan rajongótábort szerzett magának az anyag, hogy arra más játék még nem volt képes! Ha megkérdeznék egy japán programozót, hogy melyik játék a kedvence, nagy valószínűséggel a Dragon Warrior valam-

alatt, hogy minél jobban hasonlítson a régi NES-es és SNES-es játékokra. Eppen ezért a grafika olyan, mint egy első generációs PS játékban (3D-s helyszínek, rajtuk 2D-s szereplőkkel, mint pl. a Xenogears-ben), a zenék SNES minőségűek, a hangok hallatán még arra is apellálhatnánk, hogy ez egy SNES játék. Viszont talán pont ezért a történet, a hangulat és a tartalom olyan szinten van a DWVII-ben, amihez hasonlót PS-en nem igen találunk. Tartalmi szempontból a játék nemcsak, hogy felveszi a versenyt a Final Fantasy VII-tel, hanem nyugaton kijelenthetem, hogy le is fölözi! A Dragon Warrior VII kb. olyan nagyságrendű alkotás, melyhez nagyon kevés játékot lehet hasonlítani. Talán csak a Shenmue-t! A legjobb az egészben, hogy szakít a klisékkel és a bevett trendekkel. Minden ízében különleges a stuff! Elég ha csak azt mondom, hogy ha egyszerűen végig akarjátok játszani a 2 CD-s stuffot, az kb. 80-100 órába fog telni, minden túlzás nélkül! Gondoljotok csak bele, a FFX fele ennyi időbe se tel! Olyan hihetetlen mennyiségű történet és titok - tehát tartalom - van az anyagban, ami talán példa nélkül áll!

A DRAGON WARRIOR VII VILÁGA

Ahogy azt már a FF sorozatnál is megszokhattuk, a DW részeinek sincs egymáshoz semmi köze, legálábbis történetben! Apróbb dolgok itt is összekötik a sorozat részeit. Sokat nem tudok erről mondani, mivel nem játszottam egyik részt sem, kivéve a DW VI-tal, de azzal is max. 15 percet egy gyenge SNES emulátorral. A DWVII elég szokatlanul, talán kicsit unalmasan kezdődik. Az a baj, hogy trend lett manapság az RPG-k között, hogy túlságosan felporgett módon vezetének be a sztoriba. Szinte egyből a történet közepébe kerülünk mindig. A DWVII-nél más a helyzet! Szépen nyugisan indul, és az egész játékra jellemző, hogy nincs túlpörgetve. Jel-

lémez, hogy az első harcot kb. öt óra játék után lehet megvívni, és kb. 15 óra után mondhatjuk el, hogy NAGYJÁBOL megismertük a harci rendszert. Persze kell majd harcolni rendszeren, de csak akkor, amikor erre feltétlenül szükség van. A történet egyszerű módon indul. Egy olyan világban élünk, ahol mindent tenger borít. Csak egyetlen kicsi sziget emelkedik ki az óceánból. Ezen szigeten egy kisebb falu, Fishbel és valamivel nagyobb város, Estard található. Az emberek igazi békében élnek egymással, tudván azt, hogy rajtuk kívül senki nem él a bolygón. Sok felfedező túra indult, már a világ részeibe, de más szárazföldet nem talált senki. A békét szörnyek sem veszélyeztették, már rég legendává fakult, hogy léteztek olyan lények, akik veszélyeztették az emberek életét. Az óriási tengernek köszönhetően természetesen az emberek kedvént elfoglaltsága a halászat lett. Egy ilyen halász családban él a játék főszereplője is. Nevet mi adunk neki. Én J.R.R. Tolkien A Szilmarilok című műve után a Neldor nevet adtam neki. Egyszerűen azért, mert a Neldor azt jelenti tündétől (elfül), hogy bükk! Ugyanis főhősünk ruházata zöld, mint egy bükkfa lombja, ezért választottam ezt a nevet. Szóval ezentúl én csak Neldorként fogom a főhőst emlegetni! Tehát Neldor ebben a békés faluban él és éppen az évenként megrendezésre kerülő halászfesztivált várja, ugyanis az apja világ legjobb halásza! Sajnos még túl fiatal, hogy apjával tartson. Ekkor az egyik legjobb barátja és egyben Estard királyának fia, Keiter hívja Neldort egy kis kalandozásra. A herceg, mindenáron ki akarja deríteni a sziget észak-keleti részében elterülő romok titkát. Ezt a romot még a királyi család ősei hagyták hátra, és megiltották,

Persze nem elég megmenteni az elveszett földeket, ki kell majd deríteni, hogy mi áll az eltűnésük és a múltbéli számtalan démon mögött! Mert bizony nem véletlenül tűntek el a földek!

HARC

Csak futólag említeném meg, a mellékletben még foglalkozok vele! Az összecsapások véletlenszerűen jönnek és a lényeg, hogy teljesen szokatlan módon, belső nézetből vívjuk a csatákat! Tehát embereinket nem látjuk a terepen csak a szörnyeket. Ezt meg kell szokni, mert bevallom az elején kicsit furcsa, később már jól lehet vele boldogulni. Amúgy köröngként megy az akció! Később megtanuljuk a különböző kasztokat! Ez azt jelenti, hogy embereinket különféle kasztokba sorolhatjuk, hasonlóan a FFV-höz. Az első öt FF kasztrendszerét teljes egészében a DW sorozatból vettük át! A kasztok használata teljesen egyedi lehetőségeket nyit meg karaktereink fejlesztéséhez! Miután belelendültem a harcokba, nagyon jól eludtam vele lenni, és a kaszt rendszer is bejött nekem!

ötlet már szerepelt a Breath of Fire és Suikoden sorozatokban, de itt még mindig meg tud fogni az ötlet! Sok-sok aljátokot kell majd megcsinálni és ne feledjétek, mindig fejlesszetelek sokat! A teljesen objektív képhez hozzátartozik, hogy a programban vannak hibák is. Nem sok és nem is súlyosak de vannak, leginkább kisebb apróságok! Gondolok például arra, hogy a nagyobb labirintusok végén, a főellenések előtt nem lehet menteni! Vagy ott van az is, hogy harcok alatt miután kiadtunk egy parancsot a játék nem

hogy bárki is belépjen. Kiseb kalandozás árán megfejtik, hogy hogyan is lehet bejutni a romok belsejébe és átkutatva a labirintus furcsa dolgra jönnek rá. Hamarosan csatlakozik hozzájuk Maribel, aki szintén Neldor egyik legjobb barátja, kissé konyeles csaj, ám hasznos csapattag. Neldor és barátai találnak néhány titkos kódarabot, és romok belsejében négy kőárványokkal felfedeztet szobát. Rejtélyes módon a kőlapok beillenek az állványokba, és ha teljesen összerakják őket egy képet kapnak, majd megnyílik egy teleport kapu is, ami egy elveszett egy földrésze viszi őket. Miután felderítették a sötétségbe borult sziget titkát, és legyőzték a sötétséget okozó demont, visszatérnek a saját szigetükre. Itt meglepődeve tapasztalják, hogy hirtelen egy új sziget jelent meg a világban! Ez a sziget nem más, mint az, amin nemrég jártunk. Viszont ha most el látogatunk oda, meglepve tapasztalják Neldorék, hogy minden megváltozott! Hogy miért? Egyszerű, ahol jártunk az a múlt volt, ez pedig a jelen. Ezt azonnal felismerik hőseink is és elhatározzák, hogy helyreállítják a világot, azaz a múltat bejárva visszahozzák a szigetet és kontinenseket a világba! Ez persze nem lesz könnyű, hisz az elveszett földrészeket rengeteg baj, küzdelmet és kalandot kell leküzdenünk. Például a múltban nem mászkálhatunk szabadon a világtérképen, hisz itt már lesznek szörnyek is. Fantasztikus, hogy a két világ – a múlt és a jelen – milyen jól meg van alkotva! A játékmenet tehát a következőképpen foglalható össze: gyűjtögetjük a kódarabokat (Shards) és összerakva és behelyezve a megfelelő állványokba őket, újabb földrészekre látogatunk el. Ezeket a múltbéli szigetek megoldjuk a történet kihívásait, így visszahozva őket a jelenbe. A Shards-okat folyamatosan fogjuk kapni és találni a történet során, mindent jól kuassatok át!

PRO ÉS KONTRA

Summázva az eddigieket, elmondhatom, hogy kevés olyan kiváló játékkal találkozom eddig, mint a DWVII. Biztos vagyok benne, hogy a grafika miatt csak egy bizonyos rétegnek fog bejönni az anyag, de akik megszerzik ezt a csodás alkotást, azok egyik ámulatból a másikba fognak esni! A történetről, a hangulattól és persze nem utolsósorban attól a hihetetlen összetettségtől, ami benne van a stoffban. A történet tökéletességén nem is lepődtem meg, Yuri Hori-tól a Chrono Trigger történetírójától rosszra nem számíthatunk! A játék közepére elkezdhetjük úgy is játszani, hogy csak a titkokat oldjuk meg, a történetben nem megyünk tovább! Nem akarok sok mindent elárulni, de irtóra tetszett, hogy például egy saját várost is felépíthetünk, és nekünk kell majd összeszedni az embereket, akik itt fognak lakni! Jó, hogy ez az

dig olyan könnyű volt továbbmenni az RPG játékokban. Nem is csoda, hogy másfél évet vett igénybe a fordítás elkészítése, hisz elég lett volna csak egy mondatot nem úgy lefordítani, ahogy az kell és teljesen elakadhatunk a történetben. Tehát egy kicsit jobb angol tudás, egyáltalán nem akadály! En a grafikával is elégedett voltam. Például a karaktereket és a szörnyeket a félisten Akira Toriyama rajzolta! Már nem lehet rossz! Szóval ha egy igazi profi RPG-vel akarsz játszani, amiben rengeteg kihívás, ragyogó történet van, a Dragon Warrior VII a te játékod! Az igazi RPG rajongók ezt a stoffot nem hagyhatják ki!

Veres Miki

DRAGON WARRIOR VII

ENIX

GRAFIKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSÁG:	KIVÁLÓ
ZENE / HANG:	JÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK
ANALÓG RÁNYTÓ (DUAL SHOCK)

✓ **ELKÉPESZTŐ SZAVATOSÁG**
RENKIVÜLI TÖRTÉNET
× TOBB APRÓ HIBA

9.5

pont

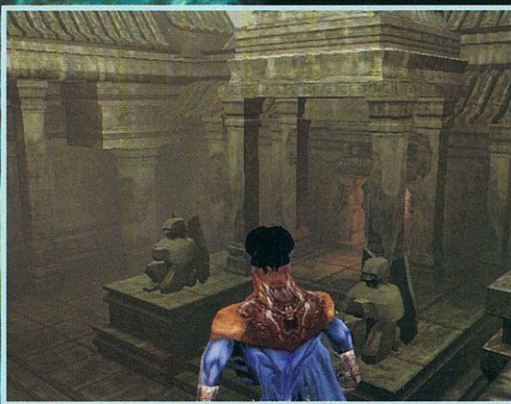
RAZIEL...

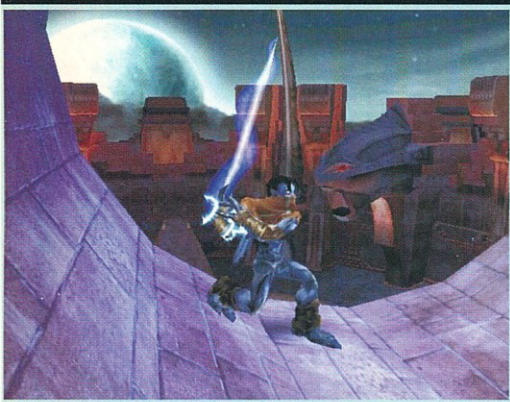
Raziel, ki most izzó szemekkel, illetve inkább szemeödrákkal veti magát Kainra, a hatalmas és erős vámpír nagyúrra. Hogy miért, az nyilvánvaló a történet előző részében történt események tükrében. Kain rútol megnyomorította a fiatal Raziel, s beledobatta a Mélység feneketlen sötétjébe. Am az Idős Istenség életet lehelt csontjaiba – mivelhogy más nem igen maradt a beléle, húsa és szövetei lemállottak testéről –, s ilyenformán halhatatlanná tette őt segítette bosszújában Kain ellen. Azonban mire elért hozzá, maga mögött tudhatta tulajdon kezeivel megölt hajdanvolt testvéreit is. Legfőbb ellenségével vívott csatája sajnálatosan nem győzelemmel végződött, mivel az elűnt az idők tekervényes ösvényein, de Raziel követte mint valami lélekfaló vadászskutya, kinek gazdája a pihenést és könnyűéletet nem ismerő bosszú. S most megtalálta, egy misztikus gépezettel teli teremben. Kain csak még jobban felhergelte bosszúvágyát, mikor szinte érdeklődve kérdezte meg, gond volt-e megölnie testvéreit, s Raziel nem bírva sokáig az ilyenforma párbeszédet nekirontott a hatalmas lénynek. Am Kain mintha élvezte volna ezt, és fiatal ellenfele kisértetve hatalmas repülés után a padlón találta magát. Újabb próba, újabb kudarc, de mielőtt újra próbálkozhatott volna, Kain kész lett a szerkezetek beállításával és belépett az idő alagútjába. Raziel nem is gondolkodott, azonnal követte. Valamiféle sötétségben lebegve találta magát, majd lassan feltűnt Moebius alakja, és köszöntés hallatszott: "Raziel. Megváltó és romboló..."

Nos igen. Ha tehetném, kötelezővé tettem volna a Soul Reavert PS-en, hiszen egyedi történettel és egyedi sötét világgal ajándékozott meg minket a kissé Tomb Raider szagú engine (de nekem hangulatosabb jóval egy bosszúszomjas halhatatlan vámpír, mint a kockamellű emancipált Lara). Valamint (véleményem szerint) sokkal nagyobb lelkesedéssel veti bele magát Kain üldözésébe az, aki ismeri ilyenformán az előzményeket is. Bár a korong tartalmazza az első rész intréját, de ez ugyebár nem helyettesítheti az egész játék végigkövetését. Na de visszatérve ehhez a részhez, ebben sem csupán az akció a lényeg, és a csavaros, kimerítő sztorizserepcsés módon nem csak élőszóban követhetjük.

Minden fontos epizód, párbeszéd megjelenik játék közben is, írott formában olvasható a Dark Chronicle opció alatt. Ezek a nagyszerű (bár nem alapszintű) olvasmányok dramaturgiai pontossággal ismeltik meg a történetet az utókor számára. Talán mégsem tiszta Kain szerepe a történetekben? És mit gondoljunk Moebius-ról, miután kezét dörzsölgetve fondorlatos dolgok látszanak arcán? De ez még a jövő kérdése, hisz Raziel egyedül marad Sarafan erődítményében, ami jól tükrözi az aránytalanul hatalmas világ továbbvitt koncepcióját. Hatalmas falak, hatalmas ajtók, nincs soha bezártság érzése az embernek (vámpírnak) akárhol is jár. Fejét hajtók a designterek előtt (akárcsak az előző részben), hogy érdekes a nagy területeken át tartó barangolás, nem érezzük úgy, hogy ugyanazt a tájat látjuk hosszú időn át. A főlési rutin is kiváló, mivel nem sűrűn fogunk inaktívan ücsörögni a loading vagy plizvájt feliratokat bámulva. Ez mestermunka, akár-hogy is nézem. Ugy értem maga a Soul Reaver 2, mindennel együtt! Öröm volt újra látni és beleborzongani a mortolodó, alakot, méretet és színeket változtató világba szellemi síkba át lépéskor. Emre szellemvilág furán mozgó, nyögdecslő lényeit szinte ismerősként köszönhettem volna, ha nem mint agresszív lélek táplálékként létezőnek szerepük szerint – ha egyhangú élelemnek találjuk az össze vissza repkedő koponyaként látszó sok kőborlelket. Oh, hogy nem mindenki játszott az első résszel? Elnézést. Szóval mivel Raziel már egyszer meghalt, így materiális teste halálakor ide kerül, hol ugyan nem tud használni semmiféle tárgyat vagy anyagi szerkezetet, viszont képes rácsokon átmenni (többek között), amely képességét még egyik megölt fivére hagyta rá örökölni. De az összes itt meglévő képességét az előző játékban kapta, mint például a "projectile" (R2 + Háromszög), ami vagy egy lökeshullámot kelt, vagy pedig ha kivont a lélekkard (2x Kör), akkor nagyobb rombolásra is képes energiát bocsát ki. De említethetném a víz alatti mozgást (míg nem volt ilyen képesség az első részben, a víz a halálát okozta) és az innen kiugrárlást is.

A mozgásnál maradvai, az új dolgokban segít a játék, kiirva mit is kell csinálni az adott helyzetben. Ezekből a harc az, amit bizony nem árt begyakorolni – igaz végső halál csak akkor van, ha a szellemi síkban is kifogy Raziel lelkeből az életerő. O, a harc... Hősünk karmai is kiváló fegyverek, de ha tehetjük szerezzünk kardot, és azzal csapjuk le a balga lények fejét, kik ellenünk támadnak. Igaz, hogy a különféle dárdaok hosszabbak, de azokkal ha felnyársalunk valakit, benne marad és újra fel kell venni, a fáklyák pedig elalszanak (de addig igen szépen megvilágítják környezetünket ha visszük a kezünkben), miután felgyújtottuk áldozatunkat vele. Persze nem szabad megfeledkeznünk a fegyverről, mely Razielből magából fakad, és aminek a neve: Soul Reaver. Látványos és lélekvámpírhoz illő eme energiakard! Majdan Dark Reaver lesz belőle, amivel árnyékhiadakat verhetünk bizonyos helyeken és kiolthatjuk az őrző szemet. Ezután Light Reaverré módosulva bizonyos ajtófeletti kristályokat aktiválhat

vele a kék hős. Az Air Reaver egyrészt könnyebbé teszi használóját, másrészt segít átjutni néhány részén a játéknak. Utolsó előtti neve a Fire Reaver, hatalmas ereje mellett képes megörni a jeget a Sarafan erődön kívül. De nem ez a legvégső fegyver, de nem ám...

Nas, a harcok közben jövünk rá a vámpírok egyik sajátosságára: élni kell, hogy élhessünk. De mivel Raziel már nem hagyományos értelemben vett szívó szerzet, ezért megölt áldozatai lelkét fogyasztja, hogy elég ereje legyen az anyagi világban létezni. Talán nem a vallásos játékosokra gondoltak éppen ezzel a készítő, de ugye "Virág elvtárs, az élet nem egy habos torta"... Bár magánvéleményem szerint lelket enni jobb mint vért szívogatni, és nem is annyira macerás, pláne a SR világában, hol a hullák pillanatok alatt és nyom nélkül tűnnek el. Hm... Nos, elnézést, és megőrizve a helyzet (és a játék) komolyságát bemutatok párat e világ vámpírnyílcsosai közül. Négyféle vámpírva-dással akad össze Raziel az első részekben, kik karddal, alabárdal, muskétával és pusztá fogakkal rontanak rá. Ez utóbbi nem valamiféle humanoid forma, csupán egy kutyaszerű lény, a hangjából ítélve legalábbis. Kevés meglepit okoznak, messziről rohannak ránk szitkozódva és hamar miénk lesz a lelkük. A démonnyílcsosok felkészültebbek, többet blokkolnak és járatosabbak a harcban. Sarafan erői azonban még rajtuk is túltesznek, gyorsabbak és erősebbek. A Thrall harcosok és mágusok képesek meglepni minket a föld alól előtűnve, és oda vissza is bújva ha eléggé eltávolodtunk tőlük. A démonokon is jobb csak túlszaladni, ezek a félig meddig test nélküli lények láthatnak savat, gázt, tüzlabdát, valóban veszélyesek. Kisebb testvéreik az árnyak, és lélek nélküli mivoltuknál fogva nem jök ennivalónak sem, felesleges tehát leállni hadakozni velük. A harcokban ha tehetjük, elősnek a távolról lövöldözők a kiirtandók, ezek halála után foglalkozhatunk a többiekkel. Mivel a hullák kezdetben csak simán eltűnnek, picit siránkoztam az első rész látványosabb megsemmisüléseierő, de ne aggódjon senki, az effekt később visszajön. Hm, visszaolvasva soraimat, ezek leginkább száraz tények. Ezekkel nem fogok senkit arra sarkallni, hogy legyen Raziel bosszúja a kontrollér mögött. Talán ha meg tudnám mutatni például a víz alatti

világ homályos és realiztikus világát, a sima és puha elmozdulásokkal! Vagy hallanák Raziel lépéseinek visszhangját az Erődítmény komor falai és üvegfestményei között, mit csak patkányok rohangászása és denevérek szárnyacsapásai élénkítenek zörejeikkel... Esetleg a mocsárvilág nagyokat ugroló békáit a hajladozó nád között, vagy a külső világ erdeinek fáit? De vannak még látványok, akár az út két oldalán változatos módokon felkoncolt vámpírok, vagy a belőlük lakmározó és felröp-penve zöld köddé váló dögmadarak képeiben is. S még megemlítem a lényeken ejtett sebekből kicsapódó, falra és padlára kenődő testnedveket (a másvilágon nevezzük léleklaplazmánknak?). Technikai téren is 99%-ot nyújt a SR2 világa, talán egyes animációkon lehetett volna javítani de ennyi. Ha hazudok, ehettek a lelkemből... De biztos van, kit nem hat meg a látványvilág szinte hibátlan kivitelezése, és játszani akar. Megnyugtatom őket is, nem csak harcból áll a történet. Hatalmas világhoz illő hatalmas kirakós játékok megoldása vár a vámpírra. Tükörök forgatása, tologatása, sugárforrások aktiválása a Reaverrel,

az is benne foglaltatik már, hogy a Dark Reavert ha megszereztük, nem lehet kimenni az utolsó ajtón, lehet újrajátszani a szintet (legalábbis az USA verzió-

ban, remelem az EU-ban kijavítgátják szépen).
Míg elmélkedek mit írjak nektek a játékról, rátérek a főmenüből elérhető bónusz anyagokra. A fent már leírt első rész (vagy második, ha a Legacy of Kain: Blood-of vesszük elsőnek, de egyesek szerint az nem az, én meg csak a SR-1 játszottam végig bevallom, vagyis jöhettek enni a lelkemet ha nem az volt) intrója mellett sok felszabadítható opciót lelhetünk. Ezek oly egyszerű dolgok, mint koncepció grafikai, 3D-s modelllezési fázisok, Raziel és Kain világának komplett történelme, a környezet grafikai, zenék, képek a csapatról, de ami szerintem mindenkinek tel-

szeni fog az elsőnek megnézhetőek között, az a szinkron felvétel filmje. Mindamelltt, hogy bemutatja a főbb szereplők hangkölszónzó embereit és beszélgetéseiket a stúdióban, látható az intró is ahogy felveszik! Hol felváltva mutatják, hol pedig egy kis ablakban fut az játék filmje a kép alján, miközben a színészek fülesrel a fejükön olvassák a szöveget. Igaz lehet, hogy sokaknak kiabrándító (mint nekem, mikor először láttam Beavis és Buttthead közös hangját a készítő képeiben), de a játék végén egyszer azért megnézhetik ok is.

Mindent összefoglalva, a SR2 szintén dobogós alkotás a SH2, GTA3 és a MGS2 mellett (tisztára mintha valami kémiai dolgokról írnék). Egyéni és sajátos világ, kitűnően megformált alakok, érdekes történet, és a már PS-en is nagyszerűen sikerült látvány továbbbivitele. Hogy ez reklámszagú? Nem, nem, nem fizetett nekem az Eidos, egyszerűen jó a játék! Csak azért lehetne például sürűben save portál, nem csak olyan "checkpoint" jellegű oszlopocská...
Dzson Reaver

LEGACY OF KAIN

SOUL REAVER 2

KÁIN ITT, ÁBEL HOL?

ide-oda váltás az anyagi és a szellemi sík között, hogy csak a kezdeti feladatokat említsem. Úgy vélem, az akció és a logikai dolgok is egyensúlyban vannak, bár kétségtelenül lesznek nehéz részek ebben is és abban is. De ha valaki nem csak megy előre vakon, hanem meghallgatja-elolvassa a történetet is, annak a játék sokkal többet fog nyújtani. Ne legyetek hát lusták visszaolvasgatni a Dark Chronicle-t!

Huh, elhamarkodtam azt a lélekevést azt hiszem, mert most kívántam írni pár apróságról. Szóval van a save-portál szépen tükröződő padlója, ami csak akkor tükrözi Raziel-t is, ha az rálép. A másik feltűnő meg az, hogy az egyes játék közbeni filmkésnél a főhős kezéből eltűnik az aktuális fegyver, az ellentel pedig megdermednek - akár közvetlenül mellette is. De ez csupán a maradék 1% a 99-ből, és ebben

SOUL REAVER 2

EIDOS

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

1 JÁTEKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (122KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
✓ AZ ELŐZŐ RÉSZ MELTÓ FOLYTATÁSA
× PIGY EGY SZERŰ LOGIKAI FELADATOK, RITKA SAVE LEHETŐSÉG

9.5 pont

HEADHUNTER

A közeli jövőben járunk, és mint azt már megszokhattunk, nem éppen rózsás a hangulat. Főleg akkor nem, ha azt se tudjuk, hogy hol vagyunk, kik vagyunk és mindenki minket akar kinyírni. Senkiben se

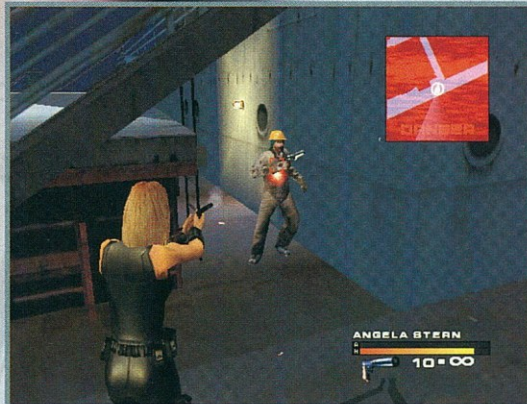
bízhatunk. Ez Amerika, a terror Amerikája. Ha jobban belegondolunk ez a vízió nincs is olyan messze a valóságtól. A világgazdaság mélyebbre süllyedt, mint valaha, csak a pénz számít semmi más (nem mintha ez ma nem így lenne, de ezt most hagyjuk). A legfontosabb az egészség vált, az emberek mindent elkövetnek annak érdekében, hogy tovább élhessenek. Külön céget alapítanak, ami mesterséges szervekkel és klónozással foglalkozik, ez a Biotech. Viszont egyre terjed a bűnözés is, főleg az ember és szerv kereskedelem. A terroristák megfélemezése a kormány megalkotja az Amerikaiak védelmezőjét, az Anti Crime Network-öt, vagyis az ACN-t. Ennek a szervezetnek dolgoznak a tökéletesen kiképzett, profi fejdáshozok, akik minden rendőri szervezet felett állnak és bármit megtehetnek. Egy ilyen világban ébred hősünk, egy orvosi székbe szíjazva. Egyvalamit tud csak, nem akarja, hogy beadják neki a következő szúrót és egyébként is ki a rák ez a mocskok, aki itt vigyorog ebben az idétlen maszkban. Ezért úgy dönt, hogy kiszabadul. Szerencsére elég jó erőben van, így el-

szakítja a szíjakat és szétveri a teljes személyzetet. Egy pillanatra itt kezünkbe kerül az irányítás és ki kell juttatnunk emberünket az épületből. Majd ismét snitt és egy korházban ébredünk egy finom puha ágyikóban. Először a főnök, majd egy szép leányzó látogat el hozzánk. Persze nekünk fogalmunk sincs, hogy kik ők és mit akarnak. Viszont azt megtudjuk tőlünk, hogy a nevünk Jack, és aki amnéziában szenvedünk és egyébként a mesterségünk a fejdáshoz. A cég el akart távolítani minket, így mindenki azt hiszi, hogy meghaltunk. Egyedül kell szembeszállnunk a terroristákkal és mindenki, aki ellenünk van. A lány kétségbeesetten ront be hozzánk, az apját (aki az ACN-nél volt valami főkutya) likvidálták, ezért felbél minket, hogy találjuk meg és intézzük el a gyilkosait. Így kezdődik minden, szépen egyre több képkocka áll össze a globális szemszögről, ami a világban folyik, és egyre jobban kezd minket is érdekelni, hogy a végére járjunk a dolognak.

A GLOBÁLIS MOCOK

Jack Wade igazi kemény csávó. Motoron ül, mindenkit szétcsap és elgázol, és ha leszáll a motorról, akkor jön csak a büntetés. Profin kezeli az összes fegyvert és a legújabb technológiákhoz is konyít, így

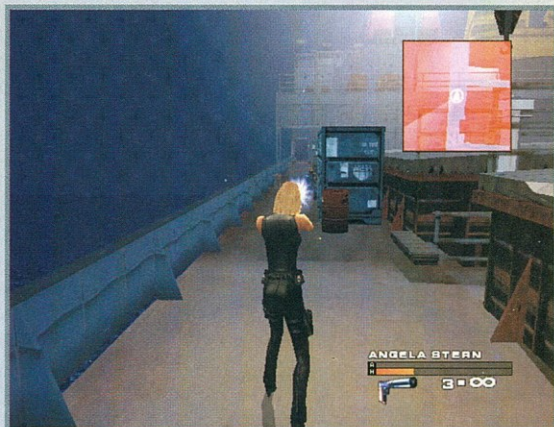
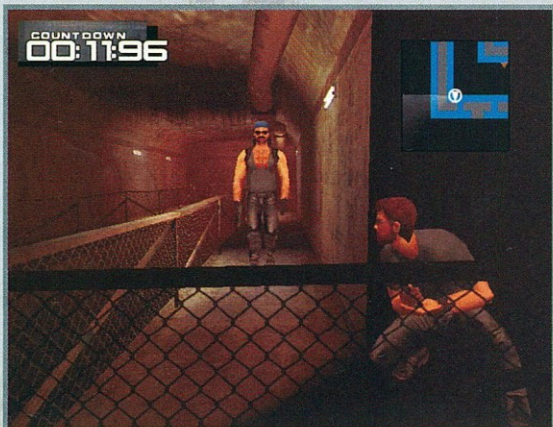
mindenki aki az útjába kerül, pillanatokon belül az aszfalt túlsó oldalára kerül a földbe. Angelától (a megbízónk) kap egy speckó karórát, ami egy videofon is egyben, így mindig tudjuk tartani a kapcsolatot a titokzatos ismerősünkkel és a szóke cicával is. Ezen keresztül kapjuk majd meg az információkat is. A képernyő tetején látunk egy térképet, ami segít az eligazodásban, mindig megjelöli narancssárgával azt a pontot, ahova érdemes ellátogatnunk. Ha figyelmesen elolvassuk az instrukciókat, akkor nem kell üresbe mászkálnunk, mindig tudni fogjuk hova menjük. A városban a bivaly erős motorunkkal száguldozhatunk, és minél gyorsabban megyünk és kevesebbet ütközünk, annál több pontot gyűjthetünk össze. Ezekkel a pontokkal léphetünk majd be a LEILA irodába és szerez-

hetjük meg a fejdáshoz jogosítványokat. Ugyanis minél nehezebb küldetés vár ránk, annál magasabb szintű jogsira lesz szükségünk. Jacknek megvolt a legeslegjobb jogszi is régen, csak ugye már semmire sem emlékszik, ezért újra be kell bizonyítania, hogy ő a legjobb (ez nem lesz olyan nehéz). A LEILA irodában egy virtuális terminálba belépve kell megbirkóznunk az egyre keményedő stratégiai és ügyességi feladatokkal úgy, mint rejtőzködés, motorozás, vadászat és ezek kombináció-

ja. Ha sikersek vagyunk, megkapjuk a papírokat és a szinhez dukáló fegyverzerzést. A motorozás részek csak odáig érdekesek, míg a célhoz nem érkezünk, mert ilyenkor az X benyomásával lepattanhatunk a motorról és Resident Evil-es formában folytathatjuk a kalandot. Mászálhatunk, kapcsolókat nyomogathatunk, ajtókat nyitogathatunk különféle mágneskártyákkal meg kulcsokkal, no meg persze lövöldözhetünk, robbanthatunk és mindenkit kinyírhatunk.

Nem sok időnek kellett eltelnie, hogy a SEGA játékok elkezdjenek tért hódítani PlayStation 2-ön is. Valójában a program egy DC átirat és sajnos ez sok helyen meg is látszik rajta. Igaz, hogy a sebesség szédítő, de a grafika többnyire mindenhol túl egyszerű. Azt nem mondanám rá, hogy csúnya, mert nem az, csak épp kevés az objektum, kevés a textúra és úgy általában élettelennek néz ki az egész. PlayStation 2-ön azért ennél sokkal jobban is lehet nyomtatni. Főleg a karakterek kidolgozása satnya, a szájuk nem mozog amikor beszélnek, stb. Viszont a DVD lemezek köszönhetően hatalmas méretű átvett képsorok találhatók a programban. Minden

jük és már indulhatunk is a harcban. Engem marhára elszorákozott a töltés képernyőn véletlenszerűen megjelenő reklámok sokasága. Mind a Biotech-et, az ACN-t és az Biotech energiát reklámozzák. A legjobb az amikor egy fickó az autóban ül és azt mondja: "A balesetben elvesztettem a lábaim, de a Biotech adott helyettük újakat", vagy az se rossz amikor egy pasi meg egy nő ülnek egy kávézóban, a nő látszólag magyaráz valamit és ez van a kép alá írva: "Vajon mindent elmond magáról, nézd át a génállományát a Biotechnél, nem titkol-e valamit!". "Mi bízunk az ACN-ben. Tedd meg, ha nem magadért, akkor a jövődért!" És két kisgyerek mosolyog a képen amerikai zászlóval a kezükben. Beszűrés milyen szövegek vannak benne, tisztára rá lehet ismerni a mostani amerikai reklám meg, hazafias szlogenekre.

AZ ÉN FEJEMRE NE VADÁSSZON SENKI!

CSAK PROFIKNAK?

Természetesen nem kiskölköknek való a program, teli van durva poénnal és persze rengeteg erőszakkal. Az, hogy csak profik állhatnak le vele játszani hülyeség, de azt azért jó tudni, hogy az irányítás nem épp zöldfüleknek való. Más szóval elég béna, és ha valaki nem játszott hasonló programokkal és nincs hozzá szokva, bizony keményen anyáznia kezdhet. A motoros résznél enyhén szólva gagyi a kezelés. Igaz, hogy a PlayStation 2 irányítójának köszönhetően teljesen analóg az irányítás, vagyis a szerint gyorsul és lassít a gép, hogy mennyire erősen nyomjuk a gáz vagy a fék gombját. De sajnos a motor még a legkevésbé se viselkedik realisztikusan. Az ideoesített a legjobban, hogy képtelenség vele kicsúszni. Ugy tapad az aszfalhoz, mintha a folyékony szöggel lenne odaragasztva. Persze az is elképzelhető, hogy a játék sztorijának idejében (vagyis pár év múlva) már ilyen szupi gumik lesznek, de ezt két-

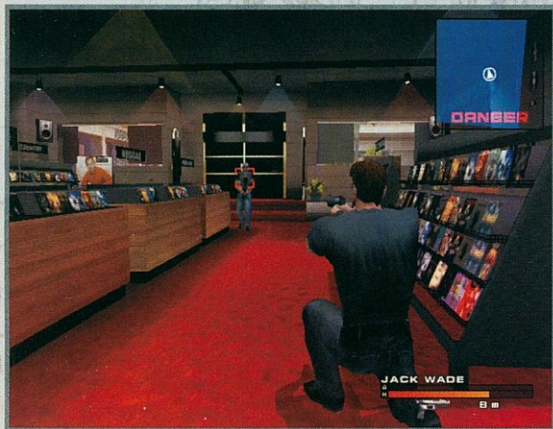
lem. A csúszkálás hiányából következik, hogy a kanyarodás is nyomorék módon történik. Továbbá ha nekimegyünk a falnak állati lassan tudunk csak visszatoltni, legjobb tehát max. gózással előre nyomolni, aztán úgy nyomni az irányokat, hátha kiszabadulunk a zsákutcából.

Gondban voltam ismét a végigjártással, de ezúttal tényleg nem csak én tehetek róla, hanem a Fox Interactive is, mert megjelent az Aliens vs Predator 2 PC-re, és mivel én tisztára bele vagyok hülyülve ezekbe a filmekbe és mindenbe, ami velük kapcsolatos, kénytelen voltam éjszakákon át játszani vele, kipróbálni LAN-ba, meg Interneten, stb. Tehát elcsesztem az összes időmet, ahelyett, hogy végigjártást csináltam volna. De az utolsó pillanatban megjelent lelki szemem előtt főszerkesztőnk vértől fröcsögő vigyora és hatalmas tetovált karja. Szinte hallottam amint azt üvölti: "Tibikém, ki

vagy rúgvál!". Uhh, rögtön észhez tértem, kileptem az AVP2-ből és nekiláttam az írásnak, nehogy tényleg kicsináljon lapzártakor. Egyébként meg jó pár órányi játék után úgy láttam, hogy nem épül túlságosan logikai és kaland elemekre a program (azért van benne jócskán), inkább az akcióra mentek rá a fiúk. Sokat fogunk lövöldözni, száguldozni és csak néha kell egy kicsit keresgélni a kulcsok után. Éppen ezért egy kis segítséget nyújtunk a programhoz, vagyis hogyan érdemes elindulnotok, megszokni a játékmenetet és a feladatmegoldások logikáját. Utána már szinte minden ezekre a sablonokra fog épülni. Lássuk akkor, mi történt Jack-el, mikor rájött, hogy ő bizony bele van szíjazva egy orvosi székbe.

Colonial Marine Tibi
Folytatás a mellékletben

fontosabb eseménynél bejátszásokat láthatunk, és egy feladat elvégzése után a TV hirdat is megnézhetjük. Egyébként hirdadóval indul maga a menü is, innen tudjuk meg, hogy mi is történik a világban. Két hihetetlenül idétlen műsorvezető szórakoztat el minket, a pasas gesztusai Jim Carrey-re hasonlítanak a leginkább. Szerencsére gyorsan elnyomhat-

HEADHUNTER

SEGA

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATHATÓSÁG: JÓ
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: JÓ

1 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (163KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ DUAL SHOCK1

✓ POÉNS REKLÁMOK JÓ SZTORI
× KICSIT NEHEZEN SZOKHATÓ
RÁNYÍTÁS GYÉR GRAFIKA

7.5 pont

"Mary... Valóban itt vagy, ebben a városban...?"
A tükörből visszanező fáradt arc nem válaszolt. Nem is tudott volna, hisz a választ még eredeti je sem tudta. Az arc, James Sunderland arca. Ami látta szenvedni, kilódni és meghalni imádott feleségét három évvel ezelőtt egy szörnyű betegségben. De néhány napja jött a levél... A levél, kétséget kizáróan Mary kézírásával. De egy halott ember nem írhat levelet... Annyiszor elolvasta már, hogy szinte hallja szerelme hangját, miközben a sorokat papírra vetette...
"Nyugtalan álmaimban ezt a várost látom. Silent Hill. Megigérted nekem, hogy egy nap újra elhozod ide, de sosem hoztál. S íme most itt vagyok, egyedül. A különleges helyünkön várok rád..." James a levél mellett egy fotót is őrzött róla, mely Maryt még egészségesnek és üdének látta vele, mielőtt az a kör... James megrázta a fejét, arra nem akart gondolni. Összeszedte magát, s elindult kifelé a mocskos és elhanyagolt mosdóból. Nem önszántából állt meg itt, a város felé vezető autótút le volt zárva. A pihenő széléről lenézett a ködbe burkolódzó sűrűre tájra, és az emlékek újra elborították. Különleges hely? Mire gondolt a nő? Az egész városka a különleges helyük volt. A város, mely a tóval alatt terült el, s ami fele a férfi végre lassú léptekkel elindult. A gomolygó ködtől alig lehetett látni, szerencsére az út ismerős és egyértelmű volt neki. Azonban a zajok, a semmiből kiszűrődő meghatározhatatlan forrású borzongató hangok valahogy nem tartoztak a régi környezethez. Valami átszaladt előtte, de ezt is csak hallotta, mert látni semmit sem lehetett egy bizonyos határon túl. Hosszas gyaloglás után azonban végre felsejlett előtte a temető nagy, rozsdás rácsos kapuja.

Hill kifordult világának lakói, érzékenyek lámpánk fényére. Én csak kezeslábasnak hívtam ezeket, és nem tudom mit csinálnék, ha egy éjjel ilyen alak mászna elő a szekrényemből. Viszont a legelső kreatúra ami veszélyesebb ezeknél a szánalomra méltó aberrációknál, az a Nővérke. De nem szabad az e világból jól ismert kedves hölgyekre gondolni, ezek vascsővel felfegyverkezve támoognak sötét folyosókon, nem kell finoman bánni velük. A csótányokkal felesleges leállni harcolni, sokan

vannak és gyorsak a kis ocsmánságok. A függeszkezőkből keveset látni, leginkább a talpukat (vagy az a kezük?). Van egy asztallal egybeforró lény, plafonról cellákban lelógó, de a legkegyetlenebb mind közül: a Piramisfej. Nem írom le mindazon rettenetes dolgokat, mik ehhez a sátáni lényhez kötődnek emlékezetemben... Jamesnek szerencsére nem csak holmi csövekkel kell beérnie fegyverként. Lesz pisztoly, puska, vadászfegyver, és még... De nem. Nem szeretném visszavetni senkinek az adrenalin termelését, és ez miatt is kérek mindenkit, NE könnyű

a démoni lények mellett maradtak emberek is a városban, sőt egyikük egy kisleány, Laura. Talán az Aliens óta a kisleányoknak van a legnagyobb esélyük szörnyeket túlélni? Ki tudja. Sajnos első találkozásunk vele nem túlságosan pozitív kimenetelű. A kis undokság... Eddie barátunk bemutatkozásaképpen sugárban okádik éppen a klozetba (felemelő látvány), és általában van a közelében egy halott emberi test, micsoda véletlen. Maria teljesen Mary hasonmása, legalábbis James számára, de nem ez lesz vele a legnagyobb baj a későbbiekben. Angélával még az elején találkozunk a temetőben, a születési keresi és figyelmezteti a férfit arra, hogy a várossal nincs minden rendben szerinte. Őt is viszontláthatjuk még és az apját is, de hogy ez jó vagy rossz azt mindenki döntse el maga. Az emberi szereplők misztikus szerepeltetése SH hagyomány, és az új részben is elég

ORVOST KÉRNÉK, DE GYORSAN

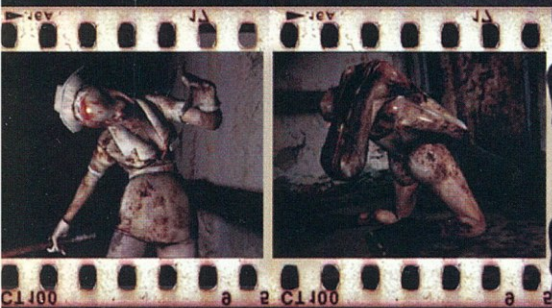
Itt most engedelmekkel megszakítom James Sunderland történetét. A folytatás nem marad el, aki kíváncsi rá, minthogy egyedül derítse fel a történeteket, olvashatja később. Az én dolgom most inkább bevezetni a látogatókat Silent Hillbe, pontosabban a csendes város újabb rejtélyébe. A kaland kötelezően éjjel játszandó és fejjhallgatóval, mivel a készítők gondoskodtak külön ilyen eszközökre optimalizált sztereo hangképről (Options). És higgyétek el, a hangok, a zene és a látvány együttesen határozza meg a játék atmoszféráját. Le kell ülni, semmi zavaró körülmény, s csak erre figyelni. Akár nem játszottál az (egyébként szintén igen sikeres) első résszel, akár igen, valószínűleg rövid idő alatt magával ragad léggör, a fenyegetően s ijesztően üres város, a fura de mégis torzan emberszerű szörnyek, a házakban uralkodó sötétség, mit csak az elemelámpa fénye próbál szétoszlatni. James lépteinek tompa koppanása, a férfi lihegése nagyobb futás után, s szíve gyors ritmusának dobolása a kontrolleren sérülés esetén. Nem, ne gondoljon senki valami nonstop szörnyeteg irtós actionre, hiszen a SH2-ben meglepően kevés találkozzunk, mint számukat, mint fajtájukat tekintve. Sőt a legtöbb amorfi figura mellett egyszerűen elrohanhatunk, megkerülhetjük vagy észre sem vehetjük egyszerűen. Ez főleg kezdetben lényeges, mivel fegyvertárunk csupán egy szöges deszkából áll, s ezzel csapkodhatjuk fején (vagyis emberi lénynek ott a feje szokott lenni) az életünkre törő valamiket, ami egyedül könnyű fokozatban teszi egy ütessel ártalmatlanná ellenségeinket. A legelső szörnyszülött savas, maró gyomorváladékot öklendez James arcába, legbiztosabb hátulról megcsapni, s belerúgni egy nagyot ha a földre kerül, különben villámgyorsan elmászik lábaival tova magát a földön. A bizarr Mannequinnel később találkozik össze bátor hősünk, és mint általában Silent

fokozaton játsszon!
Nem méltó Mary történetének felderítésére az ilyen hozzáállás! Pffj. Nem is tudom, milyen sátáni gondolat szállta meg a készítőköt, hogy ilyen beletettek az opciók közé, komolyan mondom. Szörnyeknek egy lövéssel vége, nem halunk meg, cheat az egész. Na igen, a rejtvény részek már más kérdés, viszont ezekből nincs túl sok Silent Hill-ben, így elnéző leszek, ha ez easy-ben marad. Meglehető módon

sok fejtrészt fog okozni valós céljuk és szerepük megismerése, azt hiszem. A szereplők színészi játéka tökéletes, a hangok, a mozdulatok, az arc mimikája mind-mind mester munka. Szinte úgy érzi az ember a párbeszédeknel, mintha egy filmet nézne. Talán ez miatt nem a monstereket helyezték az előtérbe, nem azok megjelenése áll a középpontban, a fókuszban. Olyasformán, mint a régi japán Godzilla filmekben, ahol az óriásgyík megjelenése csak oka volt a nukleáris kísérleteknek, azok hatása volt a történetek fő kiváltó oka, amire szerették volna felhívni az emberek figyelmét. Silent Hillben is rengeteg a kérdés: miért hívott ide Mary minket majd három évvel a halála után? Mivel és miért vádol minket Maria, s miért kell végignézniük annyiszor a halálát?
Hogy nekem mi a véleményem a Silent Hill 2-ről? Vegyes, nagyon vegyes. Talán azt várjátok, hogy lelkezzek, hiszen a játékot isteni megváltóként várták az MGS2-vel együtt.

De én inkább SH 1.5-nek nevezném, mint kettőnek. Nem, nem azért mert rossz, sőt, nagyon jól megtartotta a SH eredeti stílusát és hangulatát. Viszont sokkal többet sem nyújt, pláne a szörnyek területén. Remélem, nem csak a SH miatt érzett távoli nosztalgikus emlékek szapítják meg ennyire az első rész monstereit, de mintha jobbak lettek volna. Bár bevallom azokat sem találtam túlságosan ijesztőnek. Jöttek, láttak, győztem, mentem tovább. Mindkét részre a "Jobb félni, mint megijedni!" koncepció a legjellemzőbb, mivel a szörnyeket recsegő és zúgó zajokkal előre jelző rádió újra megjelent. Tudom, hogy kikapcsolható, de ha rajtam múlik inkább hirtelen a sarok mögül előugró, vagy háztetőkről az ember fejére eső ordító dolgokat részesítenék előnyben. Így csak sétál James a ködben vagy a sötét folyosókon, a zúgó rádióra kézbe veszi fegyverét (nem azt), és likvidálja az esélytelen szörnyet.

Pedig a játék alaphangulata ennél sokkal rémisztőbb jeleneteknek adhatja otthon. A pamacsokban gomolygó köd nagyszerű, a város utcáira szinte odaképzeltük a váratlanul eltűnt lakosságot, városi életet. A képen ráadásul van egy zaj effekt, amittől még jobban naturális, a valódi jobban megközelítő képet kapunk. Hasonlatosan az ICO-hoz, itt is "szándékosan" elrontották a képminőséget, eltitították az éles árnyékokat, élénk tónusokat a valóság kedvéért. Ha már egyszer végigjártuk a játékot, az Options menüben lehetőségünk lesz kikapcsolni ezt a szemtelést (többek között), és mindenki letehetheti milyen is lenne e nélkül Silent Hill világa.

A világ, mely tele van titkokkal. Legalábbis számomra nem volt annyira világos a befelé-

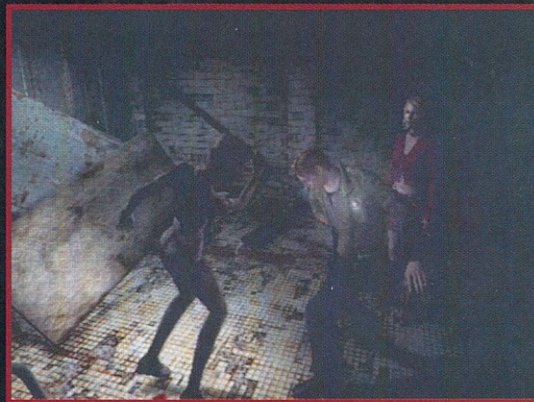
zés, mint az első részben a kislány szerepe és oka a világ kifordulásában. A kettőben négyféle vég elérése lehetséges, és további újrajátszáskor újabb infók is előkerülhetnek, érthetőbbé téve az eseményeket. Gondolok itt például a "The Book of Lost Memories"-re, amiből kiténik, hogy Silent Hill nem mindig volt Silent Hill. Az első emberek a környéket "A csendes szellemek helye"-ként emlegették, és a régmúlt időkben is voltak már zavaró és megmagyarázhatatlan jelenségek erre felé. Talán az okán, hogy a régiak hitében elhunyt hozzátartozóik szellemei itt éltek harmóniában a természet szellemeivel, és ezt a békét bizonyos rituálékkal segítettek megőrizni. Az első telepeselek megérkezésével ennek azonban vége szakadt, de esetleg köze van James Sunderland és anno az első rész hőse, Harry Mason kálváriájához is. Igen, a játékra rá kell hangolódni, nem elég végigrohanva rajta kiirtani mindent ami mozog, amolyan arcade

stílusban. Újfiat csak a Shadow of Memories-re tudok hivatkozni, ott is mindennek oka volt, legtöbb nyilvánvaló, de volt ami csak a játék végén vált érthetővé.

Természetesen a játéknak ott kell lennie minden, magát komoly játékosnak valló egyén gyűjteményében. Bár érzésem szerint még nem találták meg a thriller és a horror közötti egyensúlyt, de a városka hangulata tényleg borzongatóan rejtélyes. Néha sajnos feltűnnek kisebb hibák is, amik hamar lerombolják a tökéletes realitás illúzióját. Mert ugye ha egy ember fut és egy szakadék széléhez ér, akkor nem fut egy helyben ott tovább hanem megáll, és ugyanígy nem sétál egy ház falával szemben sem. A másik (számomra) zavaró momentum a lámpa átvilágítása egyes esetekben a szobák falán vagy tárgyakon, igaz ezt bőségesen kárpótolja az árnyékok

tökéletessége. Nagyon ritkán a kamera is lehetne jobb szögben, de ez csak harcnál érdekes, ugyanis James a fegyvel a felvehető tárgyak felé fordul elég nagy távolságból is (ammo, gyógyító dolgok). Akit zavar ez, a már emlegetett "hidden options-ben" (L1 vagy R1 az Options képernyőn) kikapcsolhatja a második játéktól. Új játékban új dolgok mint említettem, de ezek közül a legkevesebb eszköz egy igazi láncfűrész! Mindjárt a város előtt egy farakáson található, szerintem senki sem fogja otthagyni... Wrrrrummm rzzzzsztycskztycsk, és a gonosznak vége. Khm, elnézést, elragadtattam magam. Szóval a fanyalgásaim ellenére a játék kitűnő, sajnos hajlamos töltőgető életmódot élni még a térképnél is, de közel sem tölt annyit mint például a Resident Evilék, és meglehetősen nagy területeket járhatunk be anélkül, hogy a DVD-hez nyúlna a program. A Silent Hill 2 az új generációs PS2 játékok

Angela

"Remélem, megtalálja a szüleit szegény természetés." – gondolta James, miután elbúcsúzott a lánytól az első találkozás után még a város előtt. Megjeshette nagyon, a lány anyja keresésére koncentrált mikor megszólította. "Van valami furá a városal, valami rossz..." – idézte vissza Angela szavait, és komolyan is vette már mikor újra találkozott vele – egy hotelszobában, a földön fekvé, kezében véres kést szorongatva... És később a családi fotó, amiről le volt tépve apja figurája, aztán az az újságcikk egy férfi haláláról...

Eddie

Eddie Dumbrowskit valami szépen kiütötte és az ebédjét adagolta a vécébe, csak hogy ott jött ki belőle ahol bement. Így látta meg először túlsúlyos személyét James. "Nem én voltam, nem én tettem!" – köhögte a szavakat Eddie egy újabb adag kiöklendzése után. Valószínűleg a hullára gondolt a konyhában, de kinek hihet az ember ebben a kísértetvárosban, még akkor is, ha az illető kissé egyszerű ember és szintén nem tudja miért is van itt?

Laura

Igen, Laura. A pajkos kislány. Őt nem zaklatják a szörnyek valamiért. Mary jobbarátjának vallja magát, de később kiderül, hogy ennél sokkal több volt. Egy levelet őriz tőle, miszerint a beteg asszony anyyira szerette hogy örökre kívánta fogadni felgyógyulásakor. Vajon James vagy Laura szerette jobban a nő? A kislány szerint a férfi nemhogy szerette, hanem inkább utálkozott tőle és... De ez vajon igaz?

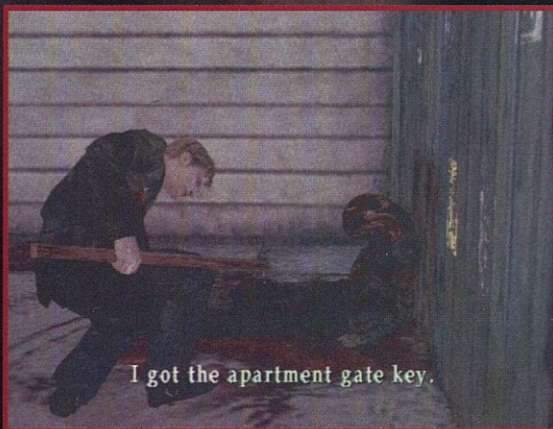
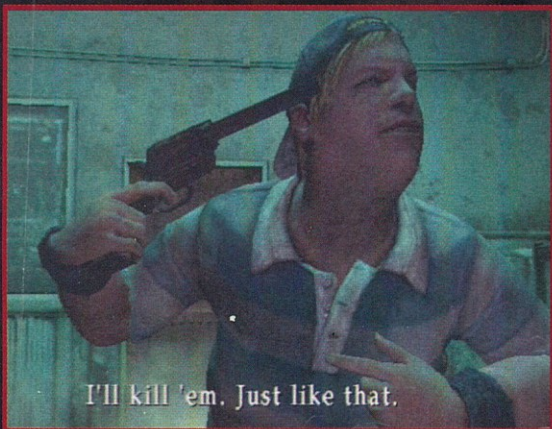
Piramisfejű

Ő a gonosz. De meglepő módon nem tör James életére mindenáron, bár minden jel szerint evilági fegyverrel sérthetetlen. Talán ő is jelent valamit? Régi képek szerint itt van a városban ki tudja mióta, egy megsárgult fényképen például kivégzett elítéltek mellett tűnik fel. Talán ő testesít meg valamiféle felsőbb hatalmat, aminek az akaratát teljesíti...?

Dzson

SZEREPLŐK

Maria
Mikor Maria-t meglátta, azt hitte csak a szeméi kápráznak. A felesége...? De nem, észrevette az apró különbségeket. Maria régi városlakó lehetett, mert egy bezárt ajtóhoz is voltak kulcsai és jól kiismerte magát itt. Ennek ellenére James nem tudott szabadulni halott neje és Maria hasonlóságának nyomasztó állapotából. Mikor elvesztette egy sötét földalati folyosón menekülés közben, ugyanúgy összeomlott, de később...

SILENT HILL 2

KONAMI

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
 MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (95KB)
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
 ✓ NYOMASZTÓ HANGULATÚ VILÁG.
 NYOMASZTÓ TÖRTÉNETTEL
 × NING BENNE TÚL SOK ÚDONSÁG.
 CSAK JOBB GRAFIKA
 AZ ELŐZŐHEZ KÉPEST

9.5 pont

KINETIKUS ENERGIA

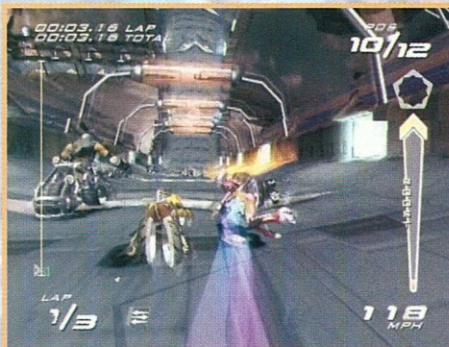
Ebben a programban van pálya a dzsungelben, egy városban, sőt még szántóföldeken is (az már más kérdés, hogy ezek mennyire hitelesek). Az emberkéink, akikkel eme remek versenyt kel végigharcolnunk szintén furán vannak felöltözve, pontosabban arról van szó, hogy nincs járműük, mindössze 4 kereket fognak

mind a 4 vétagjukon és ezeken gurulnak tova a fél irányába. Felhívom a figyelmét mindenkinek, hogy amikor zuhannak baromi látványosan felveszik a repülő mókások testtartását és így még repülés közben is tudjuk egy kicsit irányítani őket. A játék többi összetevője teljes mértékben megegyezik a megszokott versenyprogramok tartalmával, vannak különböző típusok és igazából nem is tud újat mutatni nehézségbe sem. Kicsit nosztalgikus a menürendszer, de ettől még egész jó kis alkotás, ajánlom minden játékkermi versenyzőre és minden hiperaktív egyéneknek, mert adrenalin emelőnek kiváló, versenyjátéknak jó, slágernek sablonos, de szódával még annak is elmegy.

aDaM

Ez ilyen kis közepes játék! Illetve a közepesnél azért jobb, de semmiképp sem mondanám, hogy a világ legeredetibb ötletével állunk szemben! A Wipeout vagy az Extreme G után már nem is meglepő, hogy egy olyan játékot tesztelek, melyben nagyon gyors járművekkel kell egy alapvetően levegőben elhelyezkedő pályán száguldozni, minél több power up-ot és fegyvert felszedve. No, elviekben így is kinézhetne a dolog, viszont van ennek a programnak egy olyan összetevője, ami alapvetően megkülönbözteti a többi hasonló játéktól. Ez pedig a pályák kialakítása.

Ez mint negatív, mint pozitív irányba befolyásolja az értékelést, mert legalább annyi rossz újítás van benne, mint jó. Kezdjük kivételesen azokkal a dolgokkal, melyek nem jók. Sokszor szinte teljesen lehetetlen tájékozódni verseny közben. Vagy fejfel lefele megyünk és képtelenek vagyunk megérezni, hogy merre is kéne mennünk, vagy olyan későn látjuk meg a közeledő utakadályokat, hogy pusztán a csodában bízhatunk annak érdekében, hogy elkerüljük a végzetes bal esetet. A gyorsítók és egyéb kellekek is furán helyezkednek le a programban, konkrétan mindegyik gyorsító valahol kanyarodik, ezzel is lehetetlen né téve azt, hogy esetleg végig rajtuk tudunk maradni. Nem jelent viszont eme feladat problémát az ellenfeleknek! Ők zsenialitásukat csillogtatva, mintha sínen húznák őket maradnak a megfelelő úton. Nem azt állítom, hogy lehetetlen irányítani, de mindenképp nehézkes és lassító, bár lehet, hogy pontosan ezért lettek beiktatva a programba. Pozitívum viszont (sőt nagyon nagy pozitívum), hogy a grafikusoknak sikerült kilépni abból a kretrebből, melybe ezek a játéktípusok szokták zárnai őket, névlegesen végre vannak olyan pályák, melyek nem feltétlenül az űrben vannak és nem a levegőben épült útonalcsíkon kell száguldoznunk.

KINETICA

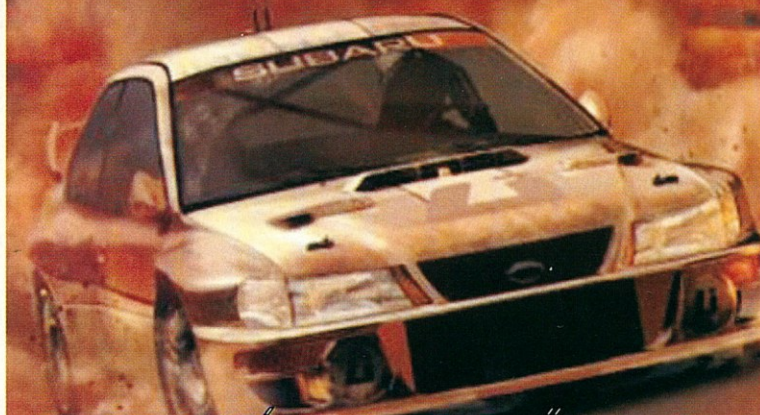
SONY

GRAFIKA:	JÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HANGULAT:	JÓ

12 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (64KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ. DUAL SHOCK

✓ SZÉP PÁLYÁK
× TELE SABLONOKKAL

8 pont

SZAVANNÁK, FEKETE NŐK

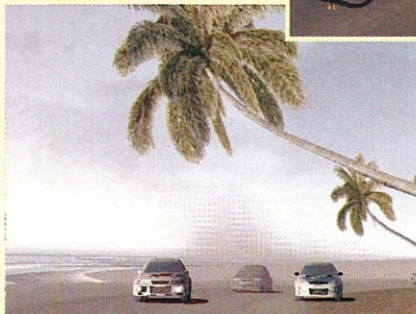
GLOBAL TOURING CHALLENGE

Ebben a hónapban mindössze egy darab igazi autóversenyt sikerült kikapnom tesztelésre, ez viszont kellemes meglepetést okozott, mivel a GTC Africa minden olyan összetevőt tartalmaz, ami egy viszonylag játszható autóversenyhez szükségesek. Engem leginkább a programban a hangulat

fogott meg, és meglepő módon ez nem feltétlenül a verseny alatt történt. Látványos és mindenképp hangulatos a menürendszer alatt folyamatosan változó háttérkép, a zenéről nem is beszélve. Mindenkinek Afrikáról a forráság jut eszébe így képileg a meleg színekkel egyértelműen áthozzák a készítő a dolog lényegét.

A szokások versenytípusok közül szeretném kiemelni a Challenge módot, ahol mindenféle pluszfeladatot kell teljesítenünk, méghozzá úgy, hogy ezektől

ven. A GTC Africa remek példa arra, hogy igenis van keresnivalója a többi kisebb autóversenynek is a piacon, még akkor is, ha a Turismo és ehhez hasonló megaprogramok alapvetően dominálnak a játékok között. Persze ha valaki teljesen élethű motorhangot vagy viselkedést szeretne a kocsiktól, nem feltétlenül ebbe a játékba investáljon, ha viszont akadnak köztelet olyanok, akik pusztán a verseny élvezetéről nyomnak a gázpedál, ez remek termőtalaj erre.

aDaM

válík függővé továbbjutásunk is. Ha nem sikerült az első két kihívást teljesítenünk, akkor még azt sem tudjuk meg, hogy milyen lehet a többi. Szigorú, de nem megoldhatatlan. Első körben Afrika déli részén kezdhetjük a versenyeket, természetesen itt is erősen függve a végős helyezésünktől.

Hat fő kategória van a nehézséget tekintve és nyugodtan mondhatom, hogy ezek egytől egyik megnyerhetőek, bár tény, hogy a Lithium (a legkönnyebb) és a Tornado (a legnehezebb) fokozat között eltelik majd egy kevés idő, mire mindenki otthonosan kezelni az ellenfeleket. Ha már itt tartunk, a fent említett ellenfelek kicsit makacsok és csalának, illetve csalnak, ha engedjük őket. Ha viszont keményen vezetünk, még a végén azok kapjuk magunkat, hogy rendesen küzdenek ellenünk. Az irányíthatóságról annyit, hogy kicsit csúszkálósak a járművek és ez olykor kifejezetten rosszul jön majd, máskor viszont rengeteget segít. Grafikailag szép a játék, sőt szemet gyönyörködtető, ahogy a nap képes elvakítani minket olykor-olykor! A kocsikról sincs igazából semmi újdonság, a legismer-

GTC AFRICA

RAGE

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KIVÁLÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (70KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ. DUAL SHOCK

✓ SZÉP FÉNYEFFEKTEK
× KICSIT CSÚSZKÁLNAK
A KÖCSIK

8.5 pont

Hol vannak már azok az idők, amikor egy játék pusztán egy képernyőről szól, és két játékosról. Az SSX első része igencsak megdobogtatta minden játékos szívét, és most, hogy elkészült a folytatás (vagy kiegészítés, vagy nemtom...) legalább annyian rohannak a boltokba megvásárolni, amennyien annak idején a Driver második részénél sorakoztak.

Am ennél a játéknál sokkal többről van szó, mint egyszerű folytatásról. Már hónapok óta keringtek a pletykák a neten a következő SSX-el kapcsolatban. Volt ennek több munkacíme, mint például az SSX DVD vagy az SSX 1.5, végül azonban a készítőök egyik alkalommal hazafelé vezetve kanadai stúdiójukból meghallották RUN DMC-ék It's Tricky c. felvételét és ekkor kapták végleges nevét a program. Már csak azért is passzol a név, mert bárkit kérdeztek a készítőök közül, mindenki egyöntetűen annak adott hangot, hogy az elsődleges változás a játékban a trükkök számának a növekedése. Ha valaki esetleg egy barlangban élt eddig és nem tudná, hogy ez a játék miről is szól, röviden jellemzem. Snowboardos arcok versengenek egymással un., downhill stílusban, miközben rengeteg ugratóval, rámpával és meredek szakadékkal kell megküzdeniük (természetesen egymás mellett) a végső győzelem érdekében. Az ugrásokért pontokat kapnak, míg a versenyben elért helyezés is nagyon fontos. Röviden ennyit. Tartalmilag a játék alapjaiban nem változott, azt kell mondanom, hogy 2 új pálya van csupán, mégis már első ránézésre látni majd, hogy ez alapjaiban más, mint az SSX volt. Mielőtt belemennék a tartalmi értékelésbe felhívnom a figyelmetek a játék DVD-menürendszerére, ahol viszonylag sok információt kaptok a játék készüléséről és minden olyan részletről, ami hozzájárult a folytatás sikeréhez (merthogy már állítólag az előrendelések megelőzik az első rész teljes bevételét). Szóval csak két új pálya van, viszont mindegyik régi pálya át lett alakítva. Látványilag alapból sokkal "meredekebbek" a szó mindkét értelmében, tartalmilag pedig egyenesen lenyűgöző mindegyik.

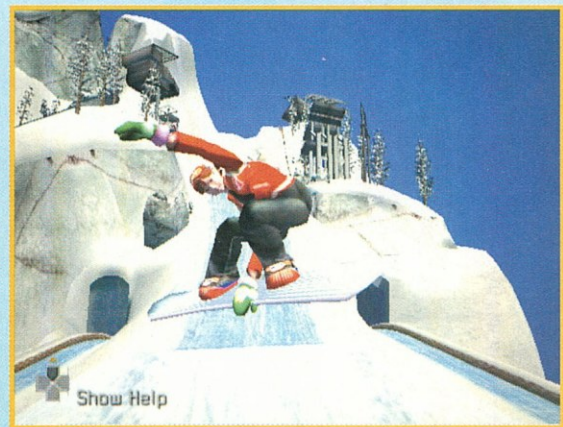
Olyan elemek díszítik a lejtőket, hogy még azoknak is megjön a kedve az ugráláshoz, aki egyébként még hógolyózni sem mer. Megemlíteném, hogy a program készítői különösen nagy hangsúlyt fektettek a játék audio részére és kifejlesztettek egy szoftvert, ami lehetővé tette, hogy a pálya különböző pontjain, különböző keverésben szóljon a zene. Figyelem! Nem különböző zene szól, különbözők a hangminták aránya. Ez a gyakorlatban úgy néz ki, hogyha mondjuk sikerül kiugranunk a pályáról és az erdőben megpróbáljuk le rövidíteni az útvonalat, megszűnik a dü-

börgés a zenéből, felerősödik a basszus morajlása, mivel nincs tömeg vagy ellenfél zaj, a hőszekerceréje is hangosabb lesz és teljes mértékben átáll erre a hangulatra minden hanghatás. Ez így leírva nem feltét-

FUSS DMC, FUSS!

lenül érdekes, de kicsit belegondolva vagy majd esetleg játszva rájöttök, hogy talán a

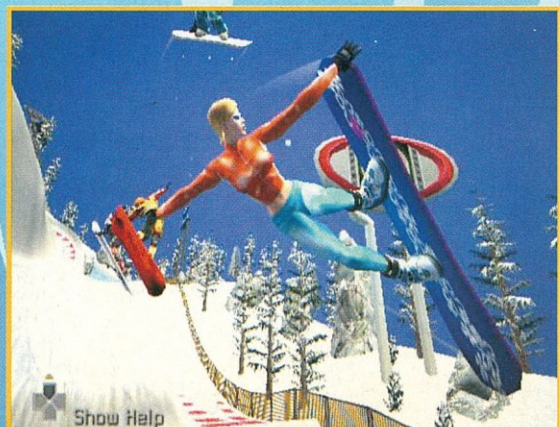
folytatás. Sokak szerint kicsit lassabb a program vizuális része, magyarul néhol akadózik, de én nem igazán találok olyan hibát szeretnék kiemelni, ez pedig a mentés hiánya. Nem lehet itt sem (ahogy az elsőben sem lehet) menteni a versenysorozatok alatt, csak ha befejeztük a küzdelmeket. Ez magyarul azt jelenti, hogyha egy 5 versenyes bajnokság 4. versenyt is megnyerted és már biztos, hogy tovább jutsz, akkor is meg kell nyerni az ötödiket, mielőtt menthatsz vagy különben kezdheted előről a versenyt. Ez kicsit idegesítő, különösen azért, mert azért ezek a fránya összecsapások igencsak nehezek, nem is beszélve arról, hogy a profi fokozatú versenyekben legalább annyira múlik minden a szerencsén, mint a tudásunkon, így ha nagy nehezen sikerül megnyernünk egy versenyt, nem lenne rossz, ha el tudnánk menteni valahol. Ezt leszámítva azonban nem érezek sehol hibát a játékban. Grafikaiul teljesen rendben van, a karakterek száma nőtt, ráadásul sokkal részletesebben ismerkedtünk velük meg, szinte mindenüket átalakíthatjuk, kivéve a személyiségüket, viszont az meg zseniálisan lett megoldva a színkronszínesekkel. A pályák még mindig lélegzetelállítóak, vagy ha lehet mondani, még lélegzetelállítóbbak, mint eddig voltak. Tény, hogy néhol nehéz ezeket a fránya hó-

legfontosabb elemei ezek a játéknak. A versenyzők még több új trükköt tudnak, olyanokat, melyeket szinte lehetetlen lenne kivitelezni az életbe, de sebai, ez a játék nem a realitásról szól. A karakterek hangjaira is külön figyelték a készítőök, több mint 1500 (!) mondatot mondtak fel a színkronszínesekkel, ráadásul nem is ismeretlen nevekkel. Színkronhang például a szépnek még nagy jóindulattal sem mondható Macy Gray, de itt van Lucy Lou a Charlie Angyaliból. A zenéket, melyek aláfestik a versenyeket külön szegmensenként vették fel a fent említett keverés miatt, és nem kisebb név keverte ezeket, mint a Beastie Boys már-már történelminek tartható MC-je, Mix Master Mike. Már csak azért is érdemes megvenni a cuccot, mert gigantikus zenék vannak a DVD-n. na, tessék, már megint vége a cikknek, de még nem mondtam véleményt a játékról. Tulajdonképpen nekem bejött az első rész is nagyon, így a Tricky egyértelműen méltó

deszkákat kezelni, de ez egy kis gyakorlás után már rutinszerűen megelőzhető. Ez a játék is multigenerációs, tehát mindenki élvezni fogja az 5 éves Pistikéltől a 45 éves apjátig. Mégis a legjobb és legpozitívabb tulajdonsága a programnak a pörgős hangulata, ami szinte tökéletesen teszi végtelenen házibulik még végtelenebb küzdelmeinek az eszközévé. Ezt tényleg nem lehet megenni, már csak azért sem, mert mindegyik versenyző másképp viszonul a versenyekhez, másként beszél, másként ugrál és ebből adódóan másként kezelhető. Innentől kezdve ugye nem kell magyaráznom, hogy miért is jó befektetés az SSX Tricky. Nem válhat unalmassá...soha.

daDaM

SSX TRICKY

ELECTRONIC ARTS

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

12 JÁTEKOS
 MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (140KB)
 ANALÓG RÁNYÍTÓ DUAL SHOCK

✓ SZÉP ÉS JÓL JÁTSZHATÓ
 X A TRÜKKÖKET NEHÉZ ELLŐNI

9.5 pont

NE A KAKASRA LŐJ, A VÁMPÍRRA!

Aszsem' Time Crisis-nek hívták az első ilyen lövöldözős játékokat! Emlékszem, hogy a haverokkal álltunk a házunk alatt és bámultuk a játéktérben azokat a szerencséseket, akik minden nap órákig lövöldöztek. Persze manapság már nem feltétlenül a játéktérmi verziót kell választani, lassacskán már nem is értem, hogy miből élnek meg ezek a gépkészítők. Mindenki otthon játszik, és ezekhez a játékokhoz csapódik most egy újabb virtuális lövöldözős alkotás, ami szinte teljesen megegyezik feladatilag elődjével, ez a Vampire Night bár tény, hogy igazából nem túl elérhető magyar ember számára ez a játéktípus, mivel túl sok komponensnek kell meglenni, hogy tényleg élvezhető legyen. Például nem elég egy 55-ös képméretű televízió! Viszont 2 milliós, nagyképernyős plazmára sincs pénz mindenkinél. Magáról a fegyverről már nem is beszélek. Mert abból is lehet olcsón venni, valamivel tízezer felett, de az olyan is létezik majd.

Ha valakinek nem jött át eme kaotikus kezdésből, igen, egy lövöldözős játékról fogok írni, a Vampire Night-ról, ami a fent említett negatív tulajdonságokat kivéve, elnyerte a tetszésemet, bár akadnak figyelmetlenségek és idegesítő hibák benne.

A történet természetesen a szokásos. Vagyunk ugyebár ketten, akik életünket tettük fel a vámpírok kiirtására. Van egy fegyverünk és rengeteg zombink és egyéb sötét teremtményünk, akik minden áron meg szeretnének szabadulni tőlünk. Jellemző ezekre a programokra, hogy viszonylag hamar végigjátszhatóak. Tartalmilag ezek mind egy sablonra épülnek. Elkezdődik a történet egy viszonylag könnyű lövöldözős résszel, majd jön az első főellenesség. Ezt követően a pályák változnak a nehézség és a főellenések sebezhető pontjai fordított arányban változnak, így ha nehezen is, de idővel mindenki kinyírunk. Esetenként még vannak ügyességi komponensek, mondjuk nem élő ellenfelet, hanem tárgyakat kell lőnünk...stb. A Vampire Night is teljes mértékben ilyen, szinte pillanatok alatt túl vagyunk rajta, különösen játékos tejjel nézve. Nem tart tovább, mint 1 óra, hogy végigigyük a történetet és ebből a gyakorlati lövöldözők pontosan tudják, hogy egyszeri játékról van szó.

Sajnos nem igazán mondhatom a programra, hogy 2-3 alkalommal is szívesen nekül (illetve nekiáll) az ember játszani vele. Ez talán az ellenfelek kidolgozásában rejlik, mivel rendkívül sablonosan mozognak, nem is igazán értem, miért nem sikerült kicsit "okosabb" arcokat csinálni.

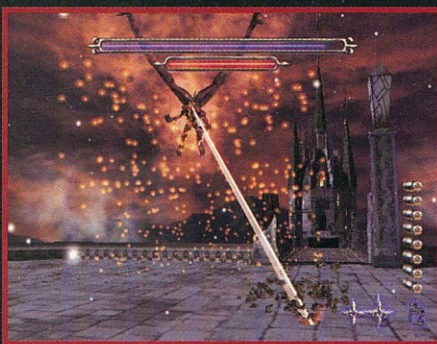
Három másodperc alatt ki lehet számítani, hogy a főellenfelek merre

fognak ugrálni, és ez még egy alapvetően félrekalibrált pisztollyal is könnyű feladat lesz. A program megmutatja a főellenfelek előtt a gyenge pontjukat, ahova érdemes lőni, így még az sincs, hogy potyára tüzelünk össze-vissza.

Engem leginkább a megfertőzött emberek zavartak. Alapvetően jó ötletnek tartom, hogy vannak lakók a faluban, akik még nem teljes vámpírok, csak egy tumor található a nyakuknál vagy a derékukon és ha elég pontosan célzunk ezeket levőve felszabadíthatjuk őket, visszatérnek rendes emberi mivoltukba. Ez így nagyon szép, ám rettentően ne-

Vampire Night

héz. Egyszerűen lehetetlen mindenkit olyan pontosan meglőni, hogy csak a tumort lőjük ki. Ha viszont esetleg rosszul célzunk (ami 5 lövésből minimum kétszer bekövetkezik) szerencsétlenül azonnal "bezombisodnak" és akkor aztán jóéjszákát. Van a játékban több gyakorlási lehetőség, amit érdemes kihasználni, már csak a pontos célzás szempontjából is, hiszen ha úgy vagyunk a játéknak, hogy semmit sem tapasztaltunk meg ellenfeleink mozgásából és fegyverünk szórásából, hamar mi is vámpírként végezzük.

Ezek a gyakorlások is alapvetően két részre bonthatóak. Egyik oldalról pusztán technikailag kell gyakorolnunk a lövöldözést. Itt nincsenek a játékban használt "díszletek" mindössze céltáblákra kell tüzelnünk a jól megszokott "előugrik, lelövöm" rendszerben. Ebből is három van. A sima céltábla, az egész alakos emberes, ahol már célra kell tüzelni, hogy érvényes találat legyen és végül a gyors és pontos lövés tanító Rapid Fire, ami személyes kedvencem, mivel az én fegyverem kézi újratöltés volt, így effektív lehetetlen volt egyszer is megcsinálni. Itt minél gyorsabban kell minél több hordót kivégezni, reménykedve abban, hogy a távolabb levő példányokat is letaláljuk. Ha már végig küzdöttétek magatokat ezeken a nyilvánvalóan száraz gyakorlásokon, akkor nekiállhattok az egy fokkal szaf-

tosabb, már élő (illetve tulajdonképpen holt) ellenfelekkel. Itt lehet kipróbálni, hogy a tudás, amit mindenféle céltáblákra löve sikerült összeszedni mennyire alkalmazható a játék környezetében. Hja! Majd ráébredtek ti is, hogy hiába tudtok Shaft-es vigyorral kivégezni 16 hordót, azokat a fránya tumorkat úgysem tudjátok majd lelőni 10-ből 10-szer!

És itt ismét visszatérnek egy kicsit a játék kritizálásához, mert minek a gyakorlás, ha nem ér semmit. Eme utolsó mondatommal több barátom is vitatkozik, ám én tartom meggyőződésem: a gyakorlások pusztán arra jók, hogy a viszonylag könnyű és keveset mozgó ellenfeleket hamarabb kilövhessük. Arról már nem is beszélek, hogy ebben a második gyakorló részben van egy olyan rész, ahol egy liftben utazva kell lelőni a próbazombikat. Namármost...a nyakam tesszem rá, hogy csal a gépl! Egyszerűen lehet-

etlen eltalálni a nyolcadik emelet után őket. Ez már a pofátlan-ság teteje! Eleve felmerül bennem a kérdés, hogy az 1800-as évek közepén hol voltak ilyen színvonalú liftek vagy egyáltalán felvonóra emlékeztető képződmények, de ezen még túl is lépnek, ha nem lenne olyan piszkosul mocskos a gép. Ha kölcsönfegyverrel játszottok, lehetőleg ágyon ülve tegyétek, hogyha esetleg mérgetekben a földhöz akartátok vágni a cuccot, puha takaróra essen. Nem akarok véssmadárcskolni, de ez a játék néhol tipikusan dühítő. Persze lehet, hogy a készítő pontosan ezt szeretnék volna. Akkor gratulálók. Szóval, tapasztaljátok ki a fontosabb dolgokat és utána játsszátok végig a Vampire Night-ot, de két végigjátszásra ne is nagyon számítsatok. Ez az a játék, amit csak buliban érdemes megismételni, vagy egy játék után palcra kell rakni. Ettől függetlenül jó időöltés. Döntsetek ti.

aDaM

VAMPRE NIGHT

SONY

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSÁG: KÖZEPES
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: JÓ

12 JÁTEKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (32KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
GUNCON 2 PISZTOLY

✓ SZÉP GRAFIKA
× HASZNÁLAT UTÁN ELDOBANDÓ

7.5 pont

Nem lepett meg, amikor először olvastam egy elemzést a Tony Hawk 3-ról annak a ténye, hogy mindenki áradozik róla. Még bőven mielőtt tesztelésre megkaptam a Martinót már a köztudatban volt, hogy ez a játék szinte tökéletes lesz. Meg is voltam kicsit ijedve, mert a gördeszkás játékok messziaként várták a dolgot és életemben először tényleg nem találtam sehol a neten olyan fórumot vagy üzenő falat, ahol ezt komolyan megkérdőjelezték volna.

Mielőtt belemennék a játékba engedjétek meg, hogy még szubjektívebben írogassak pár sort. Ebben a játékba olyan zene van, ami gigantikus! Van benne például Motörhead! Van Ramones! Mondjátok egy olyan játékot, amiben Ramones zene volt?!? H-i-h-e-t-l-e-n! Valószínűleg sokan közülük most vakarják a fejüket és baromira nem tudják, hogy ez a két zenekar honnan jött, mitől nagyok és egyáltalán milyen zenét játszottak, mégis mi öreg (25) tesztelő szeretünk nosztalgizni, és ha ezt munka közben tehetjük meg, annál nincs is nagyobb élmény. **(Pont 5 Ramones CD-m van otthon. Martin Ramone)**

No, kicsit visszaveszek és elkezdem boncolgatni a játékot! Maga a játszhatóság alapjaiban megma-

SZÁLL A HÉJA A FÉSZKÉRE

radt a régi. Már az is majdnem tökéletes volt, így semmi gigantikus változást nem találtam benne. Újításként viszont kiemelném a lehetőséget a többszörös trükközésre. Kicsit megpróbálom magyarabban írni: eddig miközben egy külső elemhez (lépcső, korlát, járdaszegély) kapcsolódó figurát mutattatok be nem tudatok újabb mutatványt prezentálni, csak miután leugrottatok a dologról. Itt már ez is működik, kicsit konkrétan miközben csúsztok lefele, mondjuk egy lépcsőkoriát, nyomjátok meg az L2 vagy R2 gombot és ettől kezdve döntsetek, hogy miként is lehet még jobban kihasználni a játékba programozott több tucatnyi trükköt.

A látványosabb javulás mégis a területeken látható. Sokkal több és sokkal szebb tájakon kell gördeszkáznunk, ami nagyot dob a játék hangulatján. Sokkal többet kell interaktívkodni, hogy a különböző küldetésekben sikerrel járjunk, több emberrel kell találkozunk és több tárgyat kell a megfelelő módon kezelünk.

TONY HAWK'S PRO SKATER 3

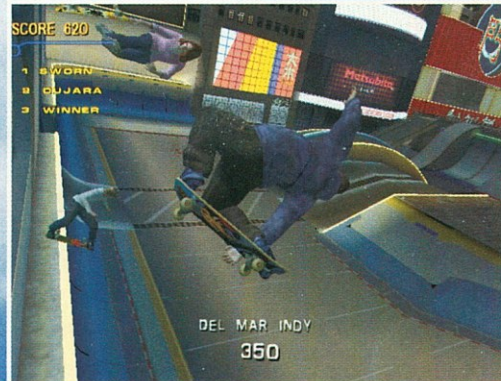
mutatványcentrikus játékban nagyon fontos és azt kell mondanom, hogy a TH3-ban ez egyáltalán nincs jelen, egészen pontosan érezni, ahogy lassan nehezednek a küldetések, viszont sikerült azt is elérni a programozó gardának, hogy ne legyen túl nagy szakadék küldetés és küldetés között. A nehézségről annyit mondanék, hogy nem megoldhatatlan, de határozottan kemény. Kis kitarással és megfelelő elhivatottsággal a já-

sik! A versenyzőnél szinte végtelen variációkban rakhatjuk össze az arcokat, míg a pályakészítőnél is akad bőven textúra, alkatrész és leginkább (ami fontos az ilyen összetevőknél) hely az építkezésre. Nem kell attól félnünk, hogy nem fér el az általunk kitalált pálya, ha humánusan, józan ésszel rakjuk össze a cuccot, kifer minden, mindenhova. Beszéljünk egy kicsit a grafikáról! Nekem a legjobban az tetszett, hogy a program különböző pá-

Mindenki döntsön magának! A 60 fps nem igazán akad meg sehol, bár tény, hogy nem sikerült az összes pályát végigpróbálnom, mégis azt a benyomást kelti, mintha a grafikai mozgásilag is teljesen rendben lenne, és remélhetőleg ez így is van! Apróbb hibákból sikerült találnom párat, mint például egy-két rámpa, amin sikerült keresztülesnem, de igazából más probléma nem volt grafikailag a játékkal. Még mielőtt a hangzáshoz érünk magukról a versenyzőkről írnek egy pár szót! Én még tényleg nem láttam ennyire tökéletesen animált figurákat egy játékban. A viselkedésük, a különböző mozgások, amiket bemutatnak egyszerűen szemet gyönyörködtetőek és a legsebbe digitalizált mozdulatsorok, ami motion capture-el valaha csináltak. Zárásképp a hangzásvilágról írnek pár mondatot. A zenei részt már megfelelően bepromóztam az elején, persze nehogy azt gondolja valaki, hogy csak 70-es "hevemet" daloskák vannak a játékban. Van itt a deszkásoknál kötelező Hip-Hop, vagy Rock... tudjátok, mindenféle zenék Henry Rollinstól az Alien Ant Farm-ig!

A hanghatások, melyek a program atmoszféráját hivatottak érzékeltetni, ugyancsak hibátlanra sikerültek, így ha valaki tegyük fel, házi mozin játszik vele, bizony érdekes dolgokat hallhat majd. Most össze kéne foglalnom a benyomásaimat a játékról, ám ezt teljesen felesleges megtennem, mert a fent olvasható cikk szerintem egyértelműen megjelöli, hogy melyik irányba mozdul el a mereg nyelve az én estemben, sőt inkább azt mondanám, hogy melyik oldalon akad ki! Nem igazán hittem a szememnek, amikor az egyik kedvenc PS2-es oldalam láta, hogy ezzel a játékkal már kézen fogható távolságba került a tökéletes gördeszkás játék, mint olyan, de tényleg minimális hibaszázalékkal tudom csak értékelni a Tony Hawk 3-at, arról nem is beszélve, hogy ehhez a nagyon jó játszhatósághoz, nagyon jó grafikához még nagyon jó zene is társul, innenlő kezdve felesleges hibát keresni benne. A tökéletes karácsonyi ajándék lehet mindenkinek, feltéve, hogy eme írásom karácsony előtt megjeleni, ha nem, akkor a tökéletes újév ajándék, ha addig sem, akkor hozza az a fránya nyuszi vagy fiúk kérjék valentin napra, de a lényeg: mindenképp szerezzétek be, mert értékes darabja lesz eme gördeszkás prédikáció szent PS2-es bibliotékánknak. Amen.

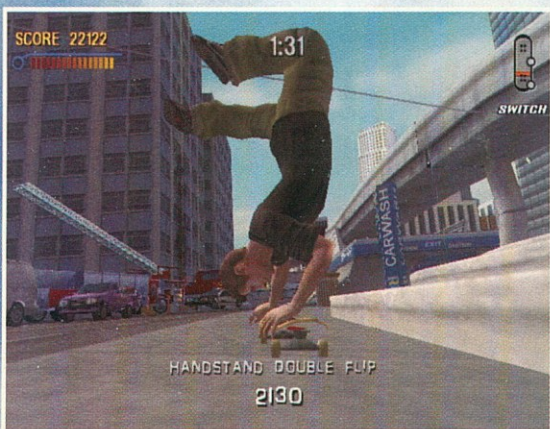
aDaM

Ezeknél a játékoknál tipushiba szokott lenni a készítő zavarodottsága a nehézségi fokozatokkal illetően. Rengeteg játékban érezzük, hogy egyik-másik pálya – bár később van, mint elődjei – sokkal könnyebbre sikerült. Ez egy ilyen pontszám és

ték irányába mindent meg lehet csinálni, sőt még azt is hozzátenném, hogy a feladatok könnyebbek és humánusabbak lettek. A játékban két "teremtő" mód van: a versenyzőkészítés és a pályaeépítés. Egyik jobb, mint a má-

lyán más-más az erőssége a látványnak. Míg az egyik pályán a szépen kidolgozott formák miatt érdemes nézelődni, egy másikon a világítás lenyűgöző. Ilyen tekintetben a kedvencem a Tokió-pálya, bár a földrengés utáni Los Angeles sem rossz.

TONY HAWK'S PRO SKATER 3

ACTIVISION

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	KIVÁLÓ
ZENE / HANG:	KIVÁLÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

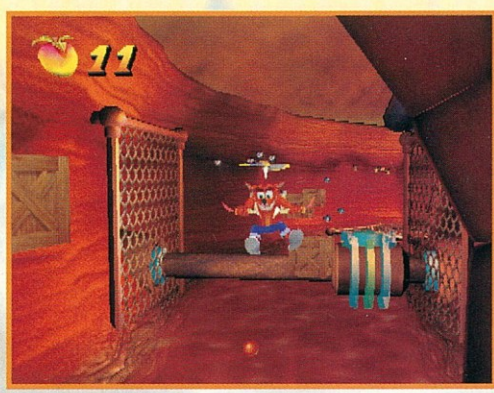
12 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (45KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ SZEBB, MÉLYEBB PÁLYÁK
× NEM KÖNNYŰ

9.5 pont

Réges-régen...egy messzi-messzi galaxisban... A nagy Konzolháborúk, és vérengzések előtt még a gonosz Robotnik császár, és Darth Bowser uralkodott. A lázadók egy kis csoportja (név szerint: Obi Van Mario, Luigi Skywalker, és Han Sonic) lelkesen, és kitartóan ostromolta a sötét erőt, míg végül sikerrel is jártak. A Birodalom megbukott, az élet visszatért a normál kerékvágásba, de ez a látszólagos csend nem tartott sokáig. Hamarosan új Darth tanoncok, és mesterek jelentek meg, köztük a legerősebbel, kit csak Cortex néven emlegettek az ellenállók. Az ellenállás egyik legfőbb alakja Crash volt, szerelmével az oldalán. A háború sokáig tartott, de a végén az erő harcosai legyőzték a hódítani akaró sötét lovagokat, így ismét béke köszöntött be a galaxis lakóinak életébe... Azonban mostanában pletykák keringenek arról, hogy a tellegek felett egyre sötétebb az ég, mert a klónháborúk megmaradt technikáinak segítségével Cortex visszatért, és erősebb, mint valaha. Ráadásul, hogy még nehezebb legyen a helyzet, vele vannak hűségese követői, és egy mester, aki a függöny mögül irányítja bábjait a mindent elsöprő győzelem reményében. A lázadók utolsó esélye jött most el, hogy véglegesen eltöröljék a gonosz Birodalom maradványait...

Spyro, és még egy-két próbálkozás, de egyik sem hozta ugyanazt a filinet, amit a korábban említettek. Egyetlen kivétel volt, mégpedig a Crash Bandicoot. Valószínűleg nem csak nekem tetszett a Sony állatka

kalandozása, mert igen nagy sikereket ért el, és nem csak a játékosok, hanem a sajtó körében is. Amikor a programot fejlesztő brigád bejelentette, hogy nem kívánna több folytatást kreálni, mindenki meglepődött, hiszen egy ilyen aranytojást tojó tyúkot nem szoktak csak úgy eldobni, ráadásul megjáraték, hogy mi lesz majd kedvenc hősük nélkül. Persze idővel kiderült, hogy nem kell annyira félni, hiszen a Konami megvet-

te a jogokat, és már dolgozik a folytatáson, amit rengetegen vártak...ráadásul nem hiába. A Crash új része pont olyan jó, mint a korábbi fejlesztések, sőt még

form játékok, hiszen a gép nyújtotta lehetőségeket ki kell használni teljes mértékben. A pályák is eszméletlenek lettek, és mindegyiknek meg van a maga sajátossága, oda jellemző élménye. A víz alatti részek káprázatosak, de például a jeges pályákon is gyönyörű mondjuk, ahogy egy nagyobb jég tömb mögött elhaladva látjuk magunkat tükröződni, ahogy testünk képe megtörik a különböző szögletekben. Egyetlen egy sajnálatos tény miatt fogtak a teszt végén egy kilences számat látni, méghozzá a Crash kalandjait kitaláló Naughty Dog csapat új fejlesztésének megjelenése okából, amit Jak and Daxternek hívnak (teszt kicsivel arrébb). Na, az a program még gyönyörűbb, látványosabb, és élvezetesebb, mint ez, le a kalappal előtte. A Crash így is bizonyatosan jól sikerült, és bár féltünk a fejlesztőbrigád váltás miatt, megállja a helyét. Ha egy hónappal

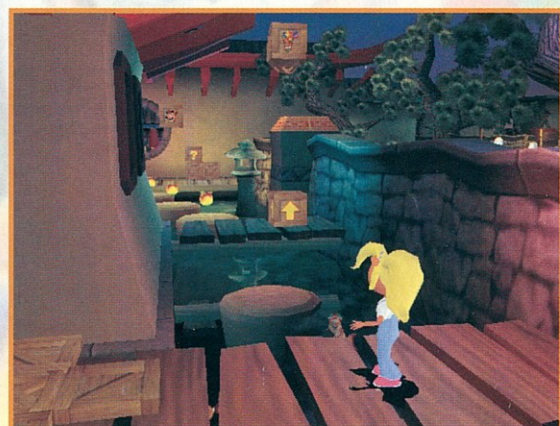
CRASH WARS : EPISODE 2

A platform stílus már azóta színesíti folyamatosan életünket, hogy az első játékok megjelentek. Természetesen a korai időkben még elég kezdetleges formát öltöttek az ilyen jellegű próbálkozások, de az egyre erősebb gépek megjelenésével ezek is igényesedtek, és szerintem igazából a 16 BIT-es időkben érték el azt a szintet, ami leginkább kedvezett a műfajnak. Mario, és Sonic...ez az a két név, ami nagyon kedves a szívemnek, és ezzel szerintem nem vagyok egyedül. Az összes részét végigjátszottam ennek a két sorozatnak, és egy jó ideje már nagyon hiányoznak a programok széles palettájáról, hiszen felejthetetlen élményt nyújtottak. Volt Croc,

A RAVASZ, A RÓKA ÉS KÉT FÜSTÖLGŐ...

jobb, hiszen grafikaiag megtámaszkodott a pragi, köszönhetően a PS2 tudásának, és erejének. Változtatás ugyan nem sok van, és ennek én nem szoktam híve lenni, hiszen szeretem az új ötleteket, mégis magával ragadó a játék, és leköti az embert.

Aki nem ismerné (bár köve hiszem, hogy van ilyen ember), azzal tudatnám, hogy egy klasszikus platform játékról van szó. Főhősünket irányítva kell haladnunk balról-jobbra 2D-ben, vagy legtöbbször hátulról-előre egy 3D-s megjelenítésben. Feladatunk az, hogy az ellenfeleket elpusztítsuk (természetesen itt nem az erőszakosság van a hangsúly, hiszen a program leginkább a kisebbeknek készült, így ezt az elpusztítást úgy kell értelmezni, hogy mondjuk a lények fejére kell ugrani az ugrás-támadás kombinációval, vagy valamilyen hasonlóan "békés" verzióval), gyűjtögetünk, és a csapatát elkerülve, élve kijussunk az adott szintről. Igen, különböző szintek vannak, amikbe a kezdő csarnokból juthatunk, majd egy bizonyos számú szintekből álló világgal végeztünk, akkor egy főllességgel kell végeznünk, ami persze néha nehezebb feladat, mint egy-egy pálya teljesítése. Az ilyen szint végi ellenségeknek mindig van valami logikus támadás, amivel legyőzhetjük őket, bármennyire is nehéznek tűnik ez a feladat. A gyűjtögetésre visszatérve...ismét vannak ládák, almák, kristályok, és egyéb nyalánkságok, amik a továbbjutásunkhoz, valamint életeink számának megnöveléséhez nyújtanak segítséget, és nem utolsósorban a program száz százalékos teljesítéséhez is. Mivel (szerintem) a Konami egyértelműen a harmadik részt (Warped) vette példának, rengeteg alternatív pálya van a játékban, ilyenkor különböző járművekbe szállhatunk, de van olyan is, hogy egy-egy fél képernyőt betöltő lény elől menekülhetünk. Ezek mind olyan pozitívumok, amik megnövelik a program élettartamát, és élvezeti szintjét. Az irányításról azért nem ejtek szót, mert teljesen a megszokott sémát használja, és még annak sem okozhat gondot az elsajátítása, aki még nem játszott egy korábbi résszel sem. Amire viszont kitérnék, az a megvalósítás. A grafika gyönyörű, valahogy így kéne elképzelni manapság egy plat-

korábban jelenik meg, lehet, hogy másképpen értékeljük, de a J.&D. eldöntötte a vetélytárs sorsát, és ez az amúgy nagyon is kitüntetett ezüstérmesség.

Bajtós 'SILVER' Gábor

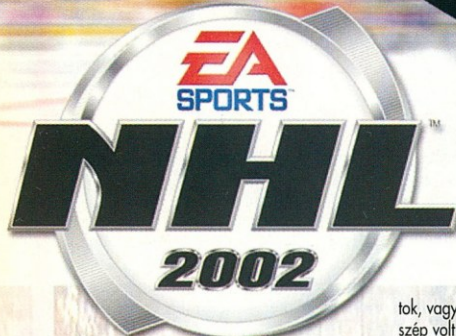
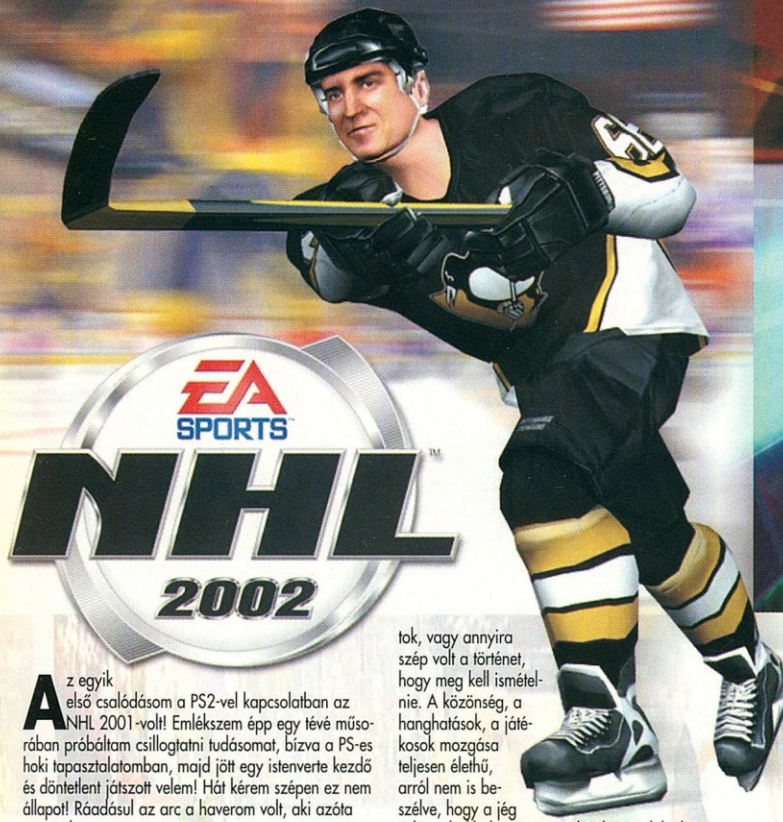
CRASH BANDICOOT - THE WRATH OF CORTOX
KONAMI

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATHATÓSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	KIVÁLÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
MEMÓRIÁK ÁRTYA ÉME (45KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ **MEGSZOKOTT GRAFIKAMINŐSÉG**
 ✓ **JÓVAL SZEBB GRAFIKÁVAL**
 × **ISZONYATOSAN SOKAT TÖLT**

9 pont
576 KONZOL

Az egyik első csalódásom a PS2-vel kapcsolatban az NHL 2001 volt! Emlékszem épp egy tévé műsorban próbáltam csillogtatni tudásomat, bízva a PS-es hoki tapasztalatomban, majd jött egy istenverte kezdő és döntelenti jászolt velem! Hát kérem szépen ez nem állapot! Rádásul az arc a haverom volt, aki azóta ezen röhög.

Nem is nagyon értem, miért volt olyan nehézkes az irányítása annak a játéknak, aztán lassan rájöttem, hogy miként az NBA első kiadása is némileg "akadózós" volt, így az NHL is kellő kezdetelesen debütált az EA csapat PS2-es próbálkozásai piacán. No, most viszont már egy hete nyomom a hokit és felelősségem teljes tudatában kijelentem: a hónap ajánlata van a kezeim között. A program irányíthatósága olyan szinten javult fel, hogy a már-már ijesztő. Ha összevetjük az előző kiadással szinte megdöbbentő, hogy ott mennyire nehézkes volt például a kapura

MEGYEK INKÁBB A MŰJÉGRE!

lövés vagy a játékosok közötti gyors korongadogatás, ám ebben a játékban mintha ezt elválták volna. Végre több támadást is le tudunk vezetni teljesen ritmuosan, ami ugye a jégkorongban nagyon sokat számít. Az első NHL-nél talán a legnagyobb probléma a játékosok dinamikus összehangolása volt. Illetve nem volt, mert lehetetlen feladatnak tűnt. A 2002-es kiadásban ez már nem probléma. A másik gigantikus pozitívuma az NHL2002-nek a hangulat! Figyeltek a programozók, hogy az összes buta ám hangulati szempontból mindenképp fontos részletet megmutassa a gép. Ilyenek például az információk mérkőzés alatt, vagy a statisztikák, már-már érthetetlen kategóriái, mint megszerzett korongok, lövés nagy ütővel, verekedések száma...stb. A kommentátorok is teljesen rendben vannak, rádásul a játék legkönnyebb fokozatánál maga a szakkomentátor tanít meg minket a legalapvetőbb mozgásokra és trükkökre a mérkőzés alatt, így mondhatom, hogy aki beszél angolul könnyen megtanulhat mindent, még akkor is, ha első alkalommal játszik a programmal. Ne lepődjétek meg, amikor a mérkőzés alatt kamerát vált a gép vagy visszajátsszik egy-egy mozdulatot. Ilyenkor vagy helyzetben vagy

tok, vagy annyira szép volt a történet, hogy meg kell ismételnie. A közönség, a hanghatások, a játékos mozgása teljesen élethű, arról nem is beszélve, hogy a jég is karcolódik, ha megnézzük a harmadok elején mindig tükörsima minden, ám 3 perc múlva agyon van karcolva a korcsolyák miatt az egész küzdőtér. Próbáltam minden pozitívumot megemlíteni, negatívum nincs nagyon! Most újra leírhatnám, hogy az EA-Sports neve garancia ezekre a dolgokra, de ez már szinte közhely! A hónap sportjátéka (mármint azok közül, melyeket én teszteltem), szinte bárkinek ajánlom, mert van benne energia, izgalom és játszhatóság magas színvonalon.

aDaM

NHL 2002

ELECTRONIC ARTS

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

18 JÁTÉKOS
 MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (749KB)
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
 MULTI TAP ADAPTER

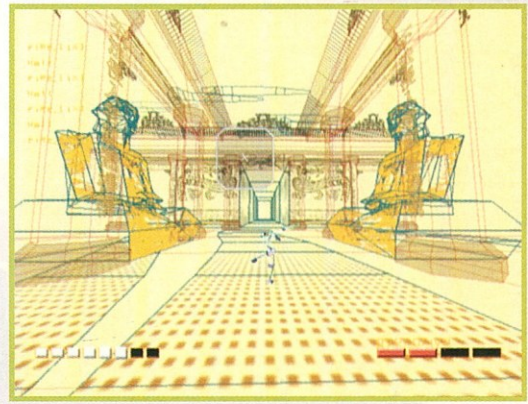
✓ NAGYON LÁTVÁNYOS
 × KICSIT SOKAT TÖLTÖGET

10 pont

RITMUSOS ŪRGIMNASZTIKA

ReZ™

Kérem szépen, én alapjaiban egy jóindulatú embernek számítottam, még a játékeszteléseken belül is, mégis kicsit most úgy érzem, át lettem verve és nehezen leplezem dühömet. Merthogy van itt ez a bizonyos Tetsuya Mizuguchi, aki állítólag kreált egy fantasztikus játékot, amiben a trance és az ambient zene hullámain száguldozhatunk minden irányba, és mindezt egy baromi látványos világban tehetjük meg. Még szerencsétlen Martint is sikerült megvezetni a sok áldumával és reklám-szöveggel, de akárci akármint mond a REZ semmiről nem szól és mindennek nevezhető, csak játéknak nem. Tuskózzatok le, de engem, így az első hét vége felé, mióta tesztelem, kicsit kezd kiakasztani. Pontosan el tudom képzelni, hogy ez a játék egy világláger lehetett volna úgy 20 éve. Az, hogy vektografikával van az egész összerakva, az, hogy a zene (amit állítólag a világ legjobb ambient lemezlovassai kevernek) kicsit bugyuta, még korrigálható lenne egy jó tartalommal, de ebben a játékban semmi sincs. A hivatalos verzió szerint a programban egy fantasztikus interaktív utazást tehetünk a zene világába, sőt még mi is beleszálkálhatunk a hangok csengésébe, sőt, ha elég ügyesek vagyunk, egy egész kis dal összelöhetünk magunknak, arról nem is beszélve, hogy a program grafikája is a játékestilusunknak megfelelően alakul! Akkor most elmondanám, hogy ez a gyakorlatban hogy néz ki! Repülünk egy fickóval, miközben sziszeg valami halk aláfestő zene. Feladatunk az előttünk megjelenő (leginkább a C-64-es Elite-re emlékeztető) ellenfeleket először befogni, majd ráküldeni a célkövető rakétáinkat. Amikor a radar beáll a célpontokra halunk valami hanghatást, és ugyanez történik a megsemmisítés pillanatában is. A kérdés már csak az, hogy ezen kívül miről szól a játék? Hát...semmiről. Repülünk előre, lövünk, kattog a zene. Miatán kilőttünk mindent, tova szállunk egy másik helyre, ahol ugyanígy lövünk és egyre több, egyre butább ellenféllel kell felvonnunk a versenyt. Hol élünk?!? 1985-öt írunk?! Ez PS2? Megvoldolhattok azzal, hogy túl buta vagyok a játék mély és tartalmas világának a megértéséhez, de foglalkoztam már elég zenei programmal ahhoz, hogy ne dőlje be egy ilyen baromságnak! Talán 5 üveg sör vagy 4 deci vodka segít a mélyebb és szabadabb szárnyalásban a zene csodálatos világában, de ez így józanon semmiről nem szól, csak a buta lövöldözésről. Nem tévedés, ez nulla. Talán szűk látóköröm, talán zenei alulműveltségem, de szerintem leginkább játékesztelői mivoltom mondatja velem

eme mondatot: Ha meghalljátok azt a szót, hogy REZ, fussatok minél messzebbre és ne nézzetek hátra. Semmiről nem maradtok le ígérem.

aDaM

ReZ

SEGA/SONY

GRAFIKA: ELMEGY
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: SRALMAS
ZENE / HANG: SRALMAS
HANGULAT: SRALMAS

1 JÁTÉKOS
 MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (53KB)
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ AZ NINGS NEKI
 × HOGY MEGJELENT

1 pont

Hát... azt hiszem kijelenthetjük, hogy megérkezett a tél. Ma arra kellett ébrednem, hogy a hópelyhek konfetti módjára hullanak alá az égből. Egy darabig figyeltem ablakomból a szálló fehérséget, majd félhangosan morgolódva bújtam vissza a jó meleg ágyba, hogy medve módra, téli álomra hajtsam a fejem. Rövid szunyókálás után rá kellett jönnöm, ez nem megy nekem, és bármennyire is fáj, át kell vészelnem a telet, csak utána élvezhetem a tavasz, és a nyár bódító szépségeit (az első virágok megjelenése, tikkasztó napsütés, hangos sörözgetés a haverokkal a kertben, az egyre kevesebb ruhába bugyolált lányok szemügyre vétele... stb.). A gőzölgő kávét kortyolgatva arra gondoltam, ha már egyszer ébren kell lennem ebben a hidegben, akkor valami hasznos dologgal töltöm el az időmet, és miután a barátom pont nem ért rá, a munka mellett döntöttem, ezért írom most ezt a cikket.

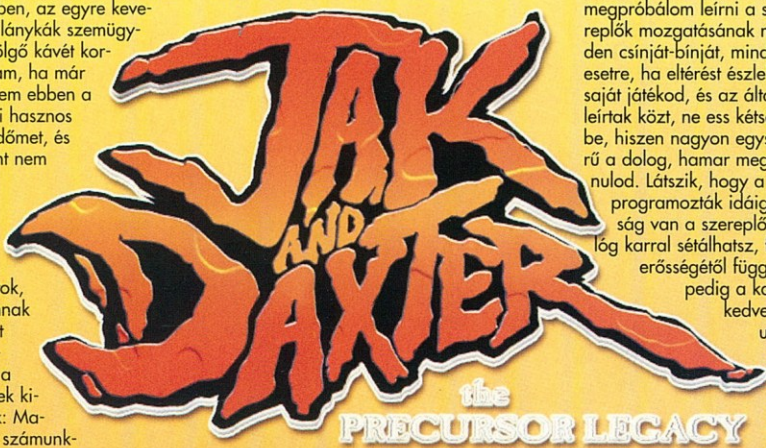
Azért jól leveztem ezt a dolgot, nem? Szóval... mint azt tudjátok, vannak a virágok... vannak a méhek... ööö, ez most nem az a sztori, azt hiszem. Szóval... vannak a platformjátékok, amiknek kiemelkedő alakjai voltak: Mario, Sonic és a mostani számunkban is szereplő Crash. Ezek abból álltak régebben, hogy a főhőssel kellett balról-jobbra futkórozni, ugrálni, legyűrni az ellenfeleket, valamint gyűjtögetni bizonyos tárgyakat. Többnyire természetesen volt valami kerettörténet is a háttérben, ami általában arról szólt, hogy... volt egy gonosz, aki elrabolta a kedvesünket, és a hőlyget kellett kiszabadítanunk... volt egy gonosz, aki a világot fenyegette, és ezt kellett megakadályoznunk, meg hasonlók. A legutolsó nagy siker a már említett Crash volt, ami nagyon jól sikerült, és itt már szakítva a klasszikus 2D-vel, hamis 3D-ben ügködhattünk. A program hihetetlenül sikeres, és nyereséges lett, meg is élt pár folytatást, majd hirtelen a fejlesztők lemondtak a sorozat folytatásának jogairól, és valami új fába vágják a fejszéjüket. Crash-t a Konami/Universal kettős vitte tovább, míg a Naughty Dog hallgatásba burkolózott, csak annyit árult el, hogy egy teljesen új világot találtak ki, és hogy végre kipróbálhatnak sok olyan dolgot, amit idáig nem tudtak, az egyszerűbb hardver kapacitása miatt. Ezek az ígéretek mind szépen hangoztak, ezért tükön ülve vártuk a kész játékot, ami egy teszterzióban végre el is érkezett hozzánk. Jak és Daxter végre előlépett a függönyök mögül, hogy a színpadon mutassák meg minden pozitívumukat, és hibájukat.

RÖVIDEN A TÖRTÉNETRŐL

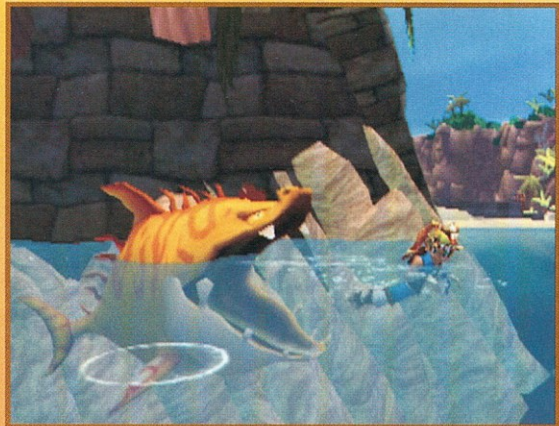
Szóval, van egy nagyon szép, és boldog világ, ahol mindenki jól érzi magát, gyönyörű a környezet, és nyugodtak az emberek. (Gondolom nincs adó, meg globalizáció, meg média, meg hasonló, szívemnek kedves témák...) A falvakat a bölcsék irányítják, de nekik sincs igazán nagy szerepük, hiszen teljesen más a társadalom, mint a jelen világban. (Minket is irányítanak, csak sajnos nem bölcsék...) A

AZ IRÁNYÍTÁSRÓL

A programban szereplő helyszínek csodálatos 3D-ben lettek felépítve, ezért a mozgásszabadság elég nagy lett, és rengeteg mindent lehet csinálni. Nekem egy japán változat áll rendelkezésemre a teszthez, és eltérés lehet a különböző változatok között, de azért megpróbálom leírni a szereplők mozgásának minden csínját-bínját, mindenestre, ha eltérést észlelsz a saját játékod, és az általam leírtak közt, ne ess kétségbe, hiszen nagyon egyszerű a dolog, hamar megtanulod. Látszik, hogy a készítő a Crash programozták idáig, hiszen sok hasonlóság van a szereplők között. A bal analóg karral sétálhatsz, futhatsz, a nyomás erősségétől függően, a jobb karral pedig a kamerát állíthatod kedved szerint. Az X-szel ugorhatsz, valamint, ha a levegőben még egyszer lenyomod, akkor egy bravúros dupla ugrást produkálhatsz. A Négyzet-

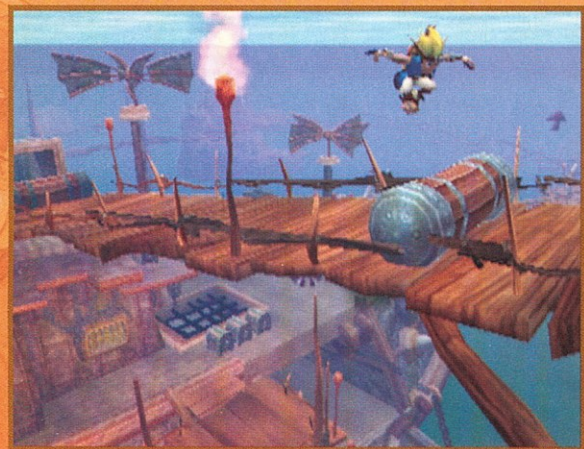
ja, míg a Start ezt még pontosabban engedni szemügyre venni, sőt, ez utóbbit lenyomva még azt is láthatod, hány százalékon áll az adott pálya. Nézzük csak... mint az már említettem, sok mindenre lesz lehetőség a játék során, és van pár megjegyzésem ezekkel kapcsolatban. Amennyiben valami közlekedési járműre ülsz, az irányítás megváltozik, de teljesen értelemszerű lesz a kezelés, például a gáz a megszokott X lenyomásával vehető igénybe. Vannak olyan apróságok is, mint például az ugratók, hidak, és egyéb használható elemek. Az ugratók a klasszikus libikóka elvén működnek, vagyis a szabad oldalukra mászol, onnan felugrasz, majd nyomsz egy Négyzetet, levegőbe röptetve ezzel a túloldalon található hatalmas sziklát, ami a levegőből visszaérkezve már repít is fel a magasba. Ezzel a módszerrel rengeteg, amúgy elérhetetlennek tűnő helyre juthatsz fel. Még ide tartozik, hogy hősünk, ha nem tudja megvetni a lábát egy párkányon, akkor jó szokás szerint megkapaszkodik abban, és már csak fel kell mászni a biztonságot nyújtó platformra. Időnként találhatsz sziklákból kimagasló oszlopokkal is, amik szintén a továbbiutásban segítenek neked, hiszen egy egyszerű támadás következtében már ki is dőlnek, ezzel egy újabb utat nyitva meg neked, és rokonszenves hőseinknek. Láthatsz még időnként a földön ábrákkal jelölt, hatalmas kapcsoló kinézetű dolgokat, ezek sem véletlenül vannak ott. A kék energiakapszulákkal (ezekről még fogok írni) feltöltődve kell az ilyenekhez odaszaladni, és máris új távlatok,

EJ, DE SZÉP KEND, MI A KŐ

tel üthetsz, de ugrás után lenyomva egy levegőből lecsapódó támadást hajtasz végre. A Kör szintén a támadáshoz szolgál, ezzel egy forgó rügást érsz el. A Háromszög igénybevételekor egy belső nézetbe váltasz, így jobban meg tudod figyelni a környezetben található tárgyakat, mozgási lehetőségeket. Az L1, és R1 sétálás közben lopakodásra, míg futás közben egy laza bukfcnc igénybevétele ad lehetőséget. Az L2, és R2 az életerődet, és a megszerzett tárgyaidd listáját mutat-

tel üthetsz, de ugrás után lenyomva egy levegőből lecsapódó támadást hajtasz végre. A Kör szintén a támadáshoz szolgál, ezzel egy forgó rügást érsz el. A Háromszög igénybevételekor egy belső nézetbe váltasz, így jobban meg tudod figyelni a környezetben található tárgyakat, mozgási lehetőségeket. Az L1, és R1 sétálás közben lopakodásra, míg futás közben egy laza bukfcnc igénybevétele ad lehetőséget. Az L2, és R2 az életerődet, és a megszerzett tárgyaidd listáját mutat-

és lehetőségek kacsintgatnak ránk a közeli jövőből. Az irányításról más fontos dolog nem jut eszembe, lehet, hogy kihagytam valamit, de rá fogsz jönni magadtól is mindenre.

FELSZEDHETŐ TÁRGYAK, ÉS A FELADATOK

Nos... a legfontosabb, ami a továbbjutáshoz kell, az a következő. Vannak ezek az energia gömbök, amik létfontosságúak a pályák elhagyásához. Ha lenyomod a Startot, akkor még azt is megnézheted, hány darab kell belőle, és idáig hányat szereztél már meg. Az ilyen gömbökkel találkozhatasz önmagukban, de úgy is szert tehetsz rájuk, ha bizonyos feladatokat végrehajtasz. Van, amikor egy állatkát kell elfogni, van, hogy valamilyen tárgyból, vagy lényből bizonyos darabszámot kell összeszedni. Szóval, ez a gömb volt a legfontosabb. Azután vannak a tojások, amik mindenféle lebegnek a helyszíneken, ezek után is kapsz energiagömböt, de nem egyszerű az összegyűjtögetésük.

könyveden lenyomhatod. Hát ezek voltak a legfontosabbak, most jöjjenek a feladatok röviden. Általában a fő dolog az lesz, hogy a platformjátékok jó szokása szerint bemászkaldd a pályákat, gyűjtögesd a felszedhető cuccokat, és leöld a rád támadó lényeket. Azonban nem lenne a J&D Naughty Dog program,

EGY CSODÁLATOS VILÁG

A progi gyönyörű... Csodálatos, hogy már megint mit hoztak létre a fejlesztő srákok. A környezet elég élethű, és részletes, külön kiemelném a fényhatásokat, amik leginkább a varázslatoknál, és a fátylagnál sikerültek emlékeztetresre. A mozgásmo- dell is jól sikerült, és erre legjobb példa Dexter, aki Jak minden mozdulatára másképpen reagál. Karba tett kézzel üldögél a fiú vállán, lóg rajta, vagy egy párkányra ugorva húzza fel a főhőst az újjánál fogva. Mondjuk ez a főhős kérdés kicsit relatív, hiszen sokszor pont a kis állatka teszi még élvezetesebbé a játékmenetet a beszélőaival, és gesztikulálásával, ezekből pedig rengeteg van. Nem egyszer fogsz röhögésben kitörni a reakciói, megjegyzései által. Tehát a hangulattal sincs gond, és ez igaz a zenére, és a hangokra is. A szavatosság elég tartós, mivel rengeteg feladat, és helyszín vár, amikhez még hozzáadódnak az aljátékok is. Az észrevételeim leginkább pozitívak, de azért van egy-két kisebb hiba is. Az egyik az, hogy időnként akadozik egy kicsit a kép, de mondjuk ez viszonylag ritka, és nem olyan nagy probléma. Aztán az irányítással is van egy kis gáz, ez leginkább a kamerakezelésre jellemző, ami miatt nem mindig tudjuk, hogy hol járunk, és mit csinálunk. Ez volt az, ami leginkább nem tetszett.

Ami engem, személy szerint még kicsit zavart, az az volt, hogy a szereplőink csak meredten bámulnak maguk elé, néha azért lehunyhatnák a szemüket. Nekem nem tetszett ez a hiányosság, de nincs azért túl nagy jelentősége. A legtöbb, ami eszembe jut a játékról, az pozitív, ezért mindenkinek ajánlom, akit érdekel. A gyerekek, és a felnőttek egyaránt jól szórakozhatnak vele, és ezért ajánlom nyugodt szívvel. A Jak & Dexter az

Ami még szintén lényeges, az az energia töltők megkaparintása. Alapból három sebzedést bírsz ki, de ha mindenholnan felszeded ezeket a zöld kis életerőpótlékokat, akkor növelheted a már megcsappant energiádat is. megszerezni őket a legyilkolt ellentelkek után lehet, de a dobozok is rejthetik őket. Nem utolsó sorban vannak a különleges ké-

pességeidet előhozó gömbök. Például van a kék golyó, amitől villámok futnak végig a teteden, gyorsabb leszel, magadhoz vonzod a felszedhető dolgokat, valamint bizonyos szerkezeteket is beindíthatsz a hatása alatt (viszont ez elég rövid ideig tart, tehát sietni kell). Aztán van például a tűzgolyó, ami a sebzededet növeli, így az erősebb lényeket is

ha nem lennének benne a Crasht idéző aljátékok. Most is meglovagalhatsz különböző járműveket, ez még nem is lenne olyan nagy dolog, de ráadásul még halászhat, javíthatatsz (egy energia ellátó szerkezetet), és információkat is gyűjthetsz. Persze az irányítás ilyenkor értelemszerűen változik, nem fogsz elveszni a különböző feladatok közt. Lassan az oldal végéhez érek, vagyis itt az ideje, hogy összegezzem egy kicsit a J&D nyüstitése közben érzett hatásokat...

utóbbi évek egyik legjobb platformjátéka, ami remek kihívást rejt magában, és még egy kevés kaland elem is található benne. Jó szórakozást hozza.

Bajtös 'SILVER' Gábor

JAK & DAXTER
 NAUGHTY DOG

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	KIVÁLÓ
ZENE / HANG:	KIVÁLÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

1 JÁTEKOS
 MEMÓRIAKÁRTYA 6MB (624KB)
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK2)

✓ GRAFIKA HANGULAT. MINI JÁTEKOK. HUMOR BARKINEK
 × A KAMERAKEZELESEN MEG LEHETETT VOLNA JAVÍTANI

9.5 pont

Jöjjenek a nemes urak, gyűljenek körém, s én elmesélem biza az csatákat, melyeket láttam szeméimmel, el sem hinném ha magam nem lettem volna ott! Királyok csaptak össze seregekkel, mint holmi sakkábrólán tologatott bábokkal. Minden nemzetek királyai és uralkodói, miket csak a föld a hátán hordozott eme korokban. Hogy miért? Mint minden hatalmasság, a még nagyobb hatalomért. De biz rajta is vesztett sok, mert hát ki az közülünk, ki balgán veszni hagyta javait s földjeit? Na de hogy szavamot ne feledjem, imé a bevezető színes képsécskék után eme History opcionálisság, melyben írástudó feleim láthatják betű szerinti is miről is regélek. Mint látható, a nemzetek száma összességében vala tíz és három, nevük szerint nevezve néhányat Briték, Bizánciak, a sárga Kína, Japán, Szaracénok s a hajós nép Vikingek. De nem csak eme népekről ír a History, a tanulni vágyók kiolvashatják belőle a középkori hadviselést, a sötét kor seregeiről való írásokat, és még lovagok, középkori fegyverek, nyilak, kézfegyverek, haderő, szervezetek, stratégiák, s a Mongol birodalom is itt levék. Kastélyainkról is szól az írás, fejlődésük, ostromuk, s az ez ellen való védekezés rövid krónikája ez. S ha már így belelendülék a krónikázásba, van itten még a puskaporról, tengeri csatákról, a középkorról, Róma bukásáról, barbár hordákról és sok mindenben keresztül még a feudalizmus hanyatlásáról is bízal.

Bele is fáradván eme felolvasásba, inkább beavatom önöket a hadviselés királyi tudományába. Imé urak, kezdetben válasszanak maguknak nevet, hogy vala elkezdhessek az különféle csatákat legott. Ezek pedig levének hadjárat, mi szerinti kütűzött célokot kell beteljesíteni a felsőbb akarat szerint, "random map" - hogy anglisul nevezem, hol szabadon rendelkeznek mindennel, az "regicide" vala pedig a királyuk védelme s a gaz ellenséges Ur felkoncolása, s az életre halálra szóló "death match". S hogy ne csak a mágikus masinéria ellen harcolhassanak bátor vilézek, lehetőség van több masinéria összekötözésére is, miszerint mindenki a sajátját irányítva harcol. Felhívom a figyelmüket viszont arra, hogy az masinériákhoz való háromszemes USB egerentyű olcsó templomi példányra már 2500 aranyipénzért megszerezhető, s így a csatában igen

AGE of EMPIRES II

THE AGE OF KINGS

ben a Szaracénok s ellenük az Európából a szentföld felszabadítására igyekvő keresztiesek harca vala a Jihad szent háború ellenében. Majdan pedig Dzsingisz Kán, az ázsiai szhyeppék ura tör ki Mongóliából, hogy meghódítsa a világot. Frederick Barbarossa pedig igen birodalom kovacsoló tervekkel telí, mik megvalósítása önökön múlik urak.

Van még számos dolog, mit eme varázslatos világ megenged számunkra, de erre minden hadvezér hamar rájön magától is azt hiszem, az Úr segedelmével vagy az enyémel. Így már csak az én tapasztalataim azok, mik hátravannak úgy talalom. Előrebocsátom, magamban lelkendeztem mikor Martin király eme feladattal bízott meg, mivel szeretem az ilyen harcolgatásoságos fele elfoglaltságokat. A tanuló küldetésben mindenre megtanít az AOE2. Hogy élelmiszer lehet leált birkából, szarvasból, de a farkas inkább paraszijainkat eszi meg mint ői azok, a legjobb élelmiszer forrás viszont a malom köré épített szántó. Ha a játékmenet vagy a scrollozás gyorsnak találhatik, az opcionálisságban változatható mindkettő sebessége. Alapanyagaink gyorsabb gyűjtése érdekében építhetők bányásztelepek vagy fafeldolgozó. Ha lehet, a kereskedelmel nem hanyagolni, vagyis kell egy vagy több szövetséges, majd piacér és kereskedő lovaskocsi. Bizonyi kereskedelmi állapotokat is előírnyozhatunk, mint például az adómentesség. Nagyszerű dolog, nekem elhiheti mindenki! De lelkendezésemet folytatva az egész AOE2 nagyszerű! Nem is hinné az ember, hogy alapszabán véve ATTOL a bizonyos cégtől származik, annyira jó. Logikus, átlátható, sok lehetőséget tartogat a vezér számára, egyszerűen kezelhető - bizonyos idő múlva, különösen ha a t. vezér eddig csak anglisul szóval eksön csatákat játszott, és nem mozog otthonosan a riltájimstratégik összeített világában. Hogy a grafika milyen? Óh, hát így nem szabad a kérdést megközféltetni, erre azt a szót szoktam

használni, hogy "a célnak tökéletesen megfelel". A játék lényege maga a játék, vagyis egy rubik kozsán sem a színek számítanak. Leheme jobb, igen ez igaz. De mivel átirat, így nem is lett volna okos dolog a P52 3D képességeivel kísérletezni, mert még így is hajlamos akadozni egy nagyobb csata közben, vagy ha sok egység látható a játéktérben. A kisebb akadozások másik torrása a töltőgetés, de szerencsére ez minimális szintre tehető. A hangokról sincs semmi speciális észrevétel. Ami viszont kötelező, az a türelem - vagyis aki türelmelen az ne is kezdjen stratégiázni, az Age of Kings ugyanis képes észrevellenül három négy órát is eltüntetni bárkinek az életéből. A különböző egységek és népek rengeteg kombinálásra adnak lehetőséget, mindenki előbb utóbb megtalálja a kedvencét. Gepu kisunokámmak a kínai íjászok azok, Don funa brat hernek pedig a kastélyban gyártható ostromgépek.

Végzőként, az AOE2 a valódi játékosok egyik kedvence lehet, hiszen a játékok célja a szórakoztatás, és ebben ez a játék rengeteget nyújt. Mint garabonciás koromban írtam az elején, egy egeret (és keyboardot ha maximalita az ember) mindenképpen megér, mert a kontrollert nem pontos kurzormozgatásra találhat ki. Jaj, jaj, ahogy megírtam a cikket máris játszhatnókam van vele... Gyertek csak, szeméit angolok, Zsandarkot nem adjuk! Attack!

Sir Dzsón Wallace

A BIRODALOM VISSZAVÁG

gyorsan manőverezhető minden (de biza az USB írótableta sem hátrányként jelenkezik, mit a barbár népek "billentyűzet" nével illetnek).

Hogy az uraságok mindig tudják, hogy mi mire is való, állandó segítség is van biztosítva, így a legapróbb csinálmány sem lesz ismeretlen elötük, s vala ez a Háromszög alakzatú gomb vagy az egér jobb szemének megnyomá-

sa. No de egy szónak is szűz a vége, ha a csatába ugranak legott, azt William Wallace hadjáratával tegyék, mely arról vala híres hogy pont ilyen - már sértődés ne essék - kezdő haduraknak való, miképpen ebből megtanulják a hadviselést. Ha Sir Wallace seregét győzelemre vitték, már szinte gyermeknek való játék lesz a csatározások és egyéb tevékenységek manipulációja. Lehetnek Jean of Arc, az Orleans-i szűz védelmezői és segítői az angolok ellen, Saladin fejvezet-

AGE OF EMPIRES 2

MICROSOFT/KONAMI

GRAFIKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG:	KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG:	KIVÁLÓ
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HANGULAT:	KIVÁLÓ

12 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKARTYA 5MB (657KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (QUAL SHOCK)
✓ SZÓRAKOZTATÓ ÉS KITŰNŐEN JÁTSZHATÓ RTS
× EGYSZERŰ GRAFIKAI MEGVALÓSÍTÁS

9.5 pont

playstation 2

MX Rider

THE OFFICIAL PRODUCT OF THE FIM
MOTOCROSS WORLD CHAMPIONSHIP

ATARI, DE NEM RETRO

Itt van ez az MX Rider. Jó-jó, de mire? Nem győzöm elégszer hangsúlyozni, hogy nem lehet jó motocross programot csinálni konzolra. Mivel azonban senki sem hallgat rám, már megint sikerült egyet kipapnom tesztelésre, ami csak megerősít előző véleményemben, még úgy is, hogy talán az eddigi legjátszhatóbb program ebből a motorverseny kategóriából.

Ettől függetlenül már ennél jobban nem tudok pozitívumot keresni, valahogy ezekben a játékokban mégsem találtam egyet sem. Talán a legnyilvánvalóbb mindenki számára az lesz, hogy a program alapvetően játéktérmi életérzést hivatott promótálni, ami egyik oldalról jó, mert buli és könnyen kezelhető, de ha a valóságosságát nézzük, szinte teljesen irreális. Tartalmilag rendben van a menürendszer, a választható versenyek, a motorok és minden, de abban a pillanatban, hogy nekikülünk a versenyhez, az én Turismozhoz

val...hm...itt van például a grafika. Az PS2-es egyértelműen. Szépek a textúrák a, pályák, a motorok kidolgozása. Még a pilóták viselkedése is élethű, bár nem tudom átugrani az idióta trükkök nevelés színvonalát. Van ugye freestyle itt is, ami egy rámpáról való elrugaszkodást követő légi trükköket jelent. Ezeket az életben tényleg lelegzetelállító nézni, ám ha valaki látott már ilyet, hamar rá fog ébredni, hogy tulajdonképpen a játékban látható trükkök a valóságban magas százalékban kivitelezhetetlenek. Például miután ugrottatok egy jó nagyot, a levegőben a digitális irányítógombok közül nyomjátok meg a "lefelé". Hehe...vicces ugye! A mi kis motoros zsenik dob a 300 kilós motorral együtt egy hátra szaltót, úgy, ahogy azt csak egy 14 éves orosz szertornás lenne képes megcsinálni hosszú évek kemény munkája után. Hát kérem én: hol itt a valóság? Hol a realitás? Sehol. Ebből adódóan, hol van a

szokott kezeim értetlenül kapálóznak az irányítókon, mivel nem lehet rendesen kormányozni a gépet. Mondhatjátok, hogy ez a verseny sáros és nehezen kezelhető típusából adódik, de annyira nem lehet kaotikus egy motor viselkedése, hogy jóval a kanyar előtt fekezve se tudjam bevenni, vagy hogy szinte teljesen irreálisan tudjak előzni akár az utolsó helyről is fél kör alatt 20 ellenfelet. Pozitívumként megemlíteném a daráló punk-zenét, ami az esetek magas százalékában szinte az egyetlen energianövelő komponens a játékokban. Persze az is lehet, hogy ez alapvetően az én erősen szubjektív véleményem, de nem vagyok képes megbarátkozni ezekkel a motorversenyekkel. Fura az is, hogy nem tudunk kiesni a pályáról, viszont nagyobb akadályokat sem tudunk átugrani.

No, keressünk még pozitívumot, mert a végén mindenki teljesen lelobozódik...szó-

MX RIDER

INFOGRAMES

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: ELMEGY
SZAVATOSSÁG: ELMEGY
ZENE / HANG: KÖZEPES
HANGULAT: JÓ

12 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (37KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ HÁT-SZÉP GRAFIKA MÖNDÜK
× KEZELHETETLEN

4.5 pont

KI AKAR ROCKSZTÁR LENNI?

SMUGGLER'S RUN 2 HOSTILE TERRITORY

A mikor az első Smuggler's Run-al játszottam, bizony nagyon élveztem, mert egészen új volt maga a konzol, nem is beszélve a játék hatalmas bejárható területeiről. Akkoriban emlékszem, hogy az volt a fő téma a barátok között, hogy "te jó ég, itt tényleg mindenhol el lehet vezetni, ahova csak a szem ellát". Ez akkor volt, most pedig már kifejezetten szokásos, hogy szinte minden bejárható a pályákon a hasonló típusú programoknál.

A program történeti része nem is változott, mondhatni a szokásos szállítási, menekülési és mindezek mellett versenyzési feladatokat kell ellátnunk mindvégig, bár tény, hogy sok komponens javul, kibővült az első részhez képest. Vietnámban és Oroszországban játszódóan a történetek és egy kis katonai csoportról szólnak, melyben szinte mindent csempésznek a megfelelő összegért. Itt jegyezném meg érdekességként, hogy az Oroszországi pálya eredetileg Afganisztán lett volna, de az ismert WTC-tragédia után a készítő kutyafuttában átalakították a játékot. A menürendszerben is a szokásos történeti vagy párbaj módok között válogathattok, ezekre nem is pazarolnék több leütést. Inkább kicsit másszunk bele a részletekbe. A grafika az első részt követve kielégítő színvonalú, igazából még azt is mondanám, hogy javult. Tartalmilag azonban a pályák olyan szinten látványosabbak, hogy az ember úgy érzi, mintha sokkal nagyobb és szebb lenne minden, pedig ha kicsit jobban összehasonlítjátok, csak arról van szó, hogy több interaktív mozgó kütűt tettek a készítő díszletnek. Ettől függetlenül jó és meggyőző. Ha jól számoltam 36 küldetés van a játékban és irányíthatóság szempontjából ezek nem túlságosan változtak az előzőhöz képest. Ha valaki tudja kezelni az első története, működni fog ez is. Szinte teljesen azonos a kocsik kezelése, még egyes hanghatások is megegyeznek az első részben hallottakkal. Az ellenfelek mesterséges intelligenciája azonban javult, bár ezt sokan inkább negatív tulajdonságként élik majd meg. Kicsit eszesebben az urak, és egyesek pontosan tisztában vannak járműük tudásával és ezt adott helyzetben egy kis lökdösődésnél ki is használják (hogy rohadjanak meg!). Még

zárásként megemlíteném az esőzést és havazást, mint új vizuális adalékot. Márlelgeve a benyomásaimat, szinte teljesen méltó lett a

SMUGGLER'S RUN 2

ROCKSTAR GAMES

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HANGULAT: JÓ

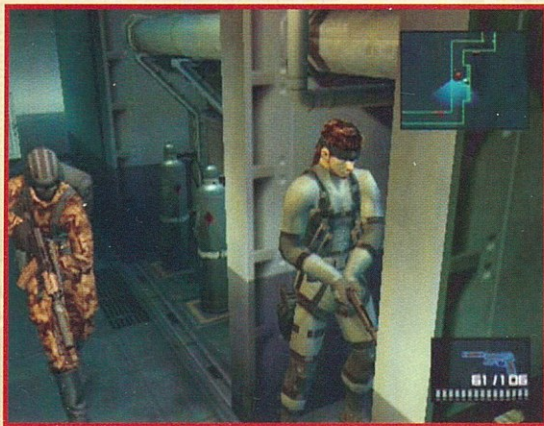
12 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (37KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ SZÉP
× SZEMÉT ELLENFELEK

8 pont

576 konzol

31

Ha egy sarokhoz érsz, az L2/R2-vel kikukcálhatsz. Kukcálás közben ha Négyzetet nyomsz, gyorsan ki tudsz löni a rejtékhelyről. Ha a falhoz lapulva Kör-t nyomsz, kopogni tudsz, amivel felkelled az örök figyelmét.

Saját szemszög: az R1 megnyomásával. Így talán jobban tudsz célozni is, de a körülnézéshez és felfedezéshez minden esetben jól használható és ajánlott.

Fajtás: pont hátulról kell elkapnod az ellenfelet a Négyzettel, lehetőleg áll helyzetből. Ilyenkor vonszolni tudod és "paizs-ként" használni. Ha tovább nyomogatsz a Négyzettel, kitöröd a nyakát.

Guggolás/Kúszás: az X-szel guggolsz le, falhoz lapulni ilyenkor is tudsz. Ha elhúzod a kart valamerre, kúszni tudsz. Felállás az X-szel.

Bukfenc/Kézen átrendülés: futás közben az X-szel.

Kapaszkodás: némely korláthoz lapulva ha megnyomod a Háromszöget, átrendülhetsz és így függeszkezhetsz. Egy csik mutatja, meddig tudod tartani magad. Ha ilyenkor az L2+R2 megnyomásával jó sokszor felhúzod magad, egy idő után sokkal tovább tudsz majd "lógni"!

Úszás: a Körrel merülsz le és tempózol, a karral irányítasz.

Bunyó: a Kör nyomogatásával. A Négyzettel át tudod dobni a palikát.

Lövés: a Négyzettel.

Kapcsolás, működtetés, valá mire felmászás: a Háromszög az akciógomb.

L2: tárgyak kiválasztása.

R2: fegyverek kiválasztása.

Örök: fej vagy nyaklövéstől – a kábító fegyverrel – egyből elalasz, egyébként több kell nekik. A jobb vállukon, hátul levő rádió szellőzhető, így nem tudnak segítséget hívni! Az elkábított öröket fel tudod emelni a Négyzettel és elvonszolni, elrejtetni, akár a szekrényekbe is! Az elkábított állapotban felfedezett katonák nem okoznak bajt (beletrüg egyet a társa, mire az felkel), de a hullák miatt gyakran hívnak erősítést.

Kezeket fel: lopózz egy ör mögé egész közel és fogd rá a fegyvert. Ekkor felteszi a kezét. Kerülj elé és irányítsd a csövet az arcára – ekkor remegni kezd, és eldobja a nála levő dögcedulát (ha van neki, a termál szemüveggel ellenőrizhető). (Esetleg vállon is löhető, ha nagyon arcsofodák!) Ezekből minél többet kell begyűjteni, cserébe a végigjártás után a második menetben érdekes hatású extra tárgyakat kapsz: örök löszér, örök levegő, örök kapaszkodás, álcázó berendezés!

Csővek, tartályok: a legtöbb cső, tüzelő készülék és tartály szellőzhető, az így kicsapó gáz lebénítja az ellenfelet.

Rombolás: a játék során nagyon sok minden, de elsősorban az üvegéből készült dolgok mind-mind szellőzhetőek vagy verhetőek. Neha találsz zárt szekrényajtókat is, ezeket is be lehet verni, ha szerencséd van kifele esik az ajtó és cuccot is találhatsz.

TITKOK

Születésnap: legyen jól beállítva a dátum a gépedben. Az első "térkép" számítógépénél be kell adnod az adataidat. Ha pont aznap van a születésnapod, gratulál a gép!

Hideo Kojima: ugyanennél a gépnél névnek Hideo Kojimát adj meg, megtudhatod az ő személyes adatait!

Neved a dögcedulán: ha a gépbé a saját adataidat nyomtat be, a megnyerésben az lesz rajta Raiden dögceduláján, amit odaad Snake-nek.

Kommandós ruha a megnyerésben: Mielőtt végleg lenyomod Solidust, vedd fel az orosz te-repszínű ruhát.

AKS-74U hangtompító: a Harrier legyőzése után az egyik félig lerombolt platformon egy csomó cucc van. Ide egy trükkös átfordulással juthatsz át, többek között felszedheted a tompítót is.

Perverz Snake/Raiden: jó el tudsz szórakozni a csajos posztterekkel. Nézd meg közelről és nyomj R1-et. Hívd fel Otacont, miközben bámulod a képet. Vízeli bele a piszoárba is (R1+Kör). Próbáld benézni a fűsz csaj lába közé. Altsd el és úgy is nézz bel Fotózd is le.

Tengerészgyalogosok: ha ügyes vagy, szépen sorban el tudod őket kábítani, oldalról.

Trükkös útvonal: Ray megközelítéséhez más utat is találhatsz. Az egyik egy csapóját alatt van, a másik egy szellőzőjárat, a harmadik függeszkedéssel érhető el. Keresd meg őket! Ha szerencséd van, megleszheted Ocelotot, mielőtt megjelenel!

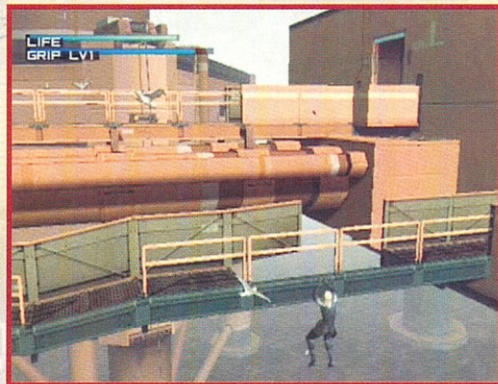
Snake dögcedulája: amikor az Arsenálban megkapod tőle a ruhádat és a kardot, üsd ki és rázd meg!

Utazás a dobozokban: a játék során egy csomó dobozt találhatsz, melyekben el tudsz rejőzni. Ha az E épületben ráállsz a futószalagra és beledbújsz valamelyik dobozba, érdekes helyekre tudsz eljutni, a doboz típusától függően!

Halál a madarakra: elég maszké dollog, de halomra tudod löni a sárfalakat. Távsóvessel sem rossz, de a Slingerrel (becélzás, lövés, utána leesik, mint egy vadászgép!) az igazi királyság! Ha elég sokat kinyírsz, jól letol az ezredes. Rose meg egyenesen egy vérzomjás állatnak nevez! Sőt, néha még a madarak is megtámadnak és elkezdnek csipkedni!

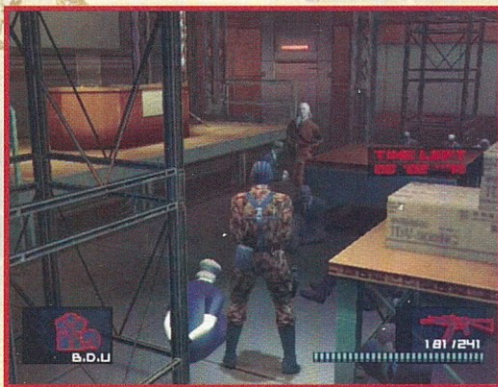
Codec képernyő: a Codec-es beszélgetések alatt a jobb/bal karokkal mozgathatod a tudod az arccokat, benyomva rájuk tudsz közelíteni. De most jön a legmelegebb: ha megnyomod az R2/L2 gombok valamelyikét, "hallhatod" ahogy Raiden vagy Snake gondolatban válaszol a hallottakra! Így iszonyú komoly poénok mennek el, jobban megismerheted hőseid személyiségét. Olga lenyomása után hívd Otacont, miközben a nőt nézed. Lódd fejbe a kábító fegyverrel! Vizsgáld meg a bogarakat és hívd az ezredest. Szállózz át a fűszokon, lépj rá legelőbb háromra.

Mikrofonozás: irányítsd Emmára, amikor épp át-evickél a pontonhidon. Tedd ugyanezt Snake-vel,

amikor a másik oldalról fedezi Emmát. Amikor Ocelot és Solidus beszélnek, húzd balra a mikrofont, ahol a klotyó van.

Nő a radaron: az Arsenál folyosóján, amikor meztelenül vársz Rose hívására, egyszer beindul egy film. Hagyd a rádiót és inkább nézd végig!

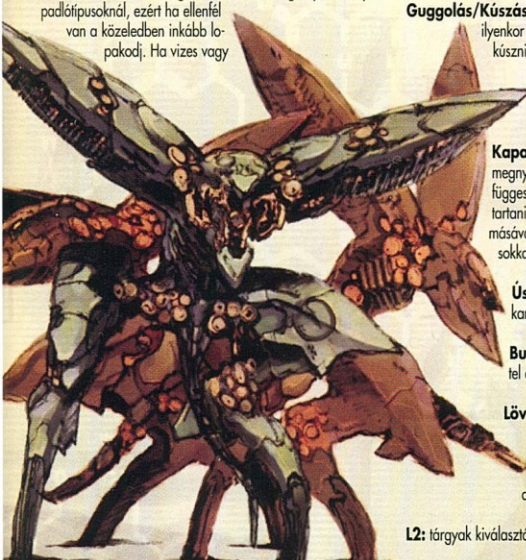

Zero Kill: ez talán a játék legérdekesebb titka. Elvileg meg lehet csinálni, hogy egyetlen embert sem ölsz meg a végigjártás során! Csak a kábító pisztolyt, a kábító távsóvést (PSG-1T) és a kardot használod – utóbbit úgy, hogy a Négyzet megnyomásával csak ütöd a nyelével. Fatman még egyszer lesz, de Vamp a vizes teremben és Solidus a végén már meg fog izzasztani!

Martin

KEZELÉS

Járás/Futás: a bal analog karral. A futás elég zajos bizonyos pallólapusoknál, ezért ha ellenfél van a közelében inkább lo-pakodj. Ha vizes vagy

lábnyomokat hagysz, ha súlyosan sérülte vernyomokat. Ezeket az örök kiszűrhatják.

Falhoz lapulás: a legtöbb falhoz (vagy hozzá hasonló objektumhoz) oda tudsz lapulni, ha felé nyomod a kart. Ilyenkor tudsz jobbra/balra araszolni a fal mellett a karral, vagy az L2/R2 gombokkal. A jobb karral ilyenkor nézelődni is tudsz.

METAL GEAR SOLID 2
KONAMI

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HIANGULAT: JÓ

1 JÁTEKOS
MEMÓRIAKÁRTYA ÉS BE (SOKB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
✓ ÚJABB MESTERMUNKÁK KOJIMÁTÓL
× DE A TŰZ MÁR NEM LOBOG ANNYIRA!

9 pont

COLONEL (ROY CAMPBELL)

A néhai FOXHOUND parancsnoka, ezredes. Raiden felettese.

E.E. (EMMA EMMERICH)

Otacon kishúga, programozózseni.

FATMAN

A Dead Cell tag. Peter Stillman, a legendás robbanóanyag szakértő tanítványa. Szupertehetséges bomba és robbanószerkezet készítő. Bombabiztos ruházatot visel.

FORTUNE

A Dead Cell tag. "Szerencse kisasszonynak" is nevezik, mert sebezhetetlen, elkerülik a lövedékek!

OTACON (HAL EMMERICH)

Roland Emmerich, a híres atomtudós fia. Snake és Otacon még a Shadow Moses szigeti incidens alatt lettek barátok és társak. Számítógépszeni, hírszerző, hacker.

REVOLVER OCELOT

Orosz származású, a FOXHOUND tagja volt egészen a Shadow Moses szigeti lázadásig. Túlélte ugyan a Snake-vel való összecsapást, elmenekült, de jobb alkarját elvesztette. A colt mestere.

SOLID SNAKE

Néhai FOXHOUND kommandó tag. Jelenleg Otaconnal együtt a Philanthropy nevű titkos szervezet vezetője. Céljuk, hogy felkuttassák és megsemmisítsék a világ terroriszervezetei által birtokolt Metal Gear modelleket.

VAMP

A Dead Cell tag. Román születésű, extrém mértékűre fejlesztett fizikai adottságokkal rendelkező, titokzatos alak, aki természetfeletti gyorsaságával a lövedékeket is képes kikerülni. Késvirtuóz.

RAIDEN

Raident, azaz Jacket Snake "utódjaként" emlegetik, mert a VR kiképzések során a legmagasabb pontszámot érte el.

ROSEMARY

Raiden barátnője. A küldetésében mint analitikus vesz részt, az állást nála tudod kimenteni.

SOLIDUS SNAKE

A Dead Cell nevű, hihetetlen képességekkel rendelkező supercsapat vezetője. Eredetileg terrorizmus-elhárító egységként hozta létre őket, a FOXHOUND utódzervezeteként. Személye titokzatos.

OLGA GURLUKOVICH

Orosz, a tankhajót elfoglaló csapat vezérének, Sergei Gurlukovich ezredesnek a lánya. Születése óta a hadsereg az igazi családja.

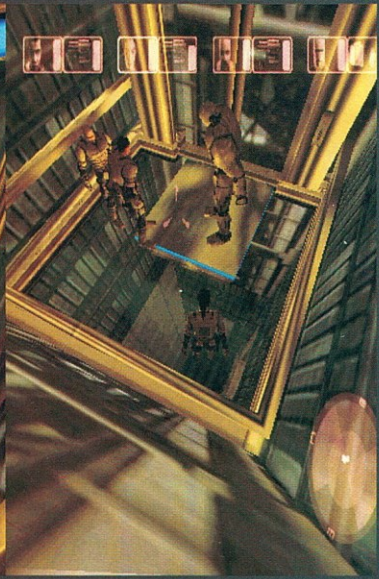
"Minden ember ünnepeljen! Sállálálálá!" Mindjárt itt a karácsony, hull a hó, egyre idegbetegebbek az emberek, és olyan programáradat lepté el a szerkesztőséget, hogy azt sem tudjuk, hol kezdjük. Itt van minden nagyobb név, és a kiadók képességeiket túlszárnyalva ömlesztik ránk a különböző produkcióikat. Természetesen az Eidos sem hiányozhat a karácsonyi örületből, de most kivételesen a szilikonozott Lara leányt otthon hagyják (jól is tették). Az SR folytatása mellett kiadták új kedvencüket, a Projectet, amiről már rengeteg ódat zengtek korábban. "Logika, akció...minden, ami jól!" Szinte ezeket a szavakat lehetett levenni az eddigi információikból, amik elég pozitívan csengtek. És tényleg! Van itt akció, vagyis lövöldözhetünk eleget, és van logika, ami végre az elfáradt játékosok agyát is próbára teszi egy kicsit. Nem tudom, emlékszik még valaki a Lost Vikings nevzetű csodálatos alkotásra? Nos, a PE alkotói számára igen meghatározó élmény lehetett ez a klasszikus program, hiszen az alapok teljesen olyanok, mint abban. No, de azért ne szaladjunk ennyire előre, hiszen van a programnak egy története is, amit most megosztok veletek.

NEM IS OLYAN TÁVOLI JÖVŐ, BÚSKOMOR KÉPEKKEL

A jövővel elég sokan foglalkoztak már. Van, aki jóslatokkal próbálkozott túllépni a jelen idő sablonosan megszokott korlátjait, de volt, aki versekben, regényekben, vagy filmekben álmolta meg társadalmunk végzetes találkozását a következő korok varázslatos látomásaival. Utópia... Ez az a szó, amittől nekem általában végigfut a hideg a hátamon. Hiszen emlékszem még örült Max kalandjaira a víznélküli, poszt-punk világból, vagy a remek Brazzilra De Niro főszereplésével. Ami talán a legnagyobb hatással volt rám, az Orwell 1984 című regénye, mert ez a mű bár a jövőbe szól, utópisztikus látásmódjával, mégis időn kívüli, és éppúgy beilleszthető a mai világ elnyomó hatalmainak belső felépítésének, vázlatának kliséjébe, mint a múlt képeibe, vagy valószínűleg (ezzel együtt sajnós) a jövőbe is. A PE is egy elég realisztikus, és jól átgondolt, logikus jövőbe vezető a kellően bátor játékost. Évszám ugyan nincs meghatározva, de itt nem is ez a lényeg. A világ túlnépesedett, és sokat fejlődött. A gépek, és terminálok már szinte mindent elvégeznek, az embernek jóformán csak otthon kell ülnie, és mindent meg is kap. Természetesen ez csak a látszat, hiszen ahol ott vannak a gazdagok (akikről eddig beszéltem, azok persze az elit, legelitbb képviselőik), ott megtalálható a szegénység, és nyomor is. A látszat jól működik... a pénzesek az új városokban élnek, toronyházakban, és ezeket összekötő folyosó, úthálózatokban közlekednek...senki nem néz le a volt világ alázatosan figyelő, romos házaira, piszkos utcáira, mert ez emlékeztetné őket a tökéletes világuk nem tökéletességére (Amerika vajon miért tűnteti el a WTC-re az annak összeomlására emlékeztető képeket, jeleneteket? Pont ezért. Mindenki felhéz rájuk - már aki -, és nem hagyhatják, hogy az illúzió megtörjön...). De van, aki emlékszik, és ezek az emberek, vagy a radioaktivitástól mutánssá avanszált lények gyűlölködve tekinte-

PROJECT EDEN

ÁDÁM, ÉVA, MEG A KÍGYÓ...

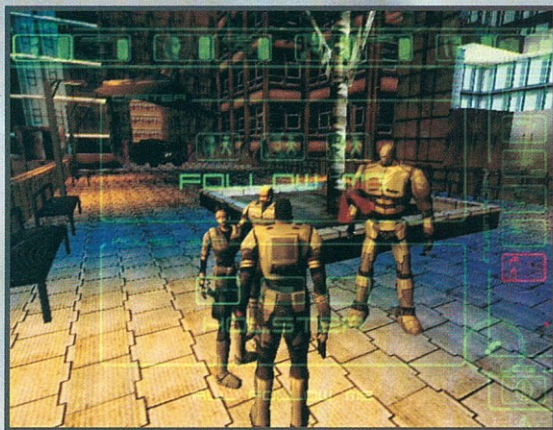
nek fel a pöffeszkedő, kizsákmányoló arisztokráciára. Egy részük szomorúan húzza meg magát poros fészkeiben, de van egy réteg, amelyik bosszút, és vért akar...és most jött el az idejük. Inkognitójuk megőrzéséhez egyenruhát, és álcát öltenek, majd megindulnak az új háborúra, ami meghatározhatja a következő generáció életét. Természetesen ezt a gazdagok sem hagyhatják annyiban, ezért bevetik ellenük a várost védő szervezetet, az UPA csapatot. A társaság négy legjobban kiképzett embere vesz részt az akcióban, meghozza Carter, a vezető, azután André, aki amellett, hogy remek harcos, még a műszaki dolgokhoz is ért. Velük tart Minoko, a csinos hackerlány, és Amber, aki leginkább egy nagyraotrótt konzervdobozra emlékeztet (szegény balesetet szenvedett, és azóta él "élő szövet a fémvázon" harcosként - gy.k. andródként -). Nos...ők négyen fogják megvédeni a jövő világát a terrorizmustól, és ehhez az akcióhoz már csak rád van szükséged.

MINDEN, AMI FONTOS A KEZDETEKBEN

Ezt a jövőképet rögtön meg is tekintheted a rövid, de néhol iszonyatosan szép bevezetőfilmből, amiben láthatod a jobb sorsra érdemes Posta Bank maci életének utolsó képsorait, miközben alázuhan a nyomorruhad fekete utcáira. Kicsivel később láthatjuk még az adócsalásai miatt ide száműzött Pavartit is gyakorlás közben (a mutáns torkából mély dörmögés, és áriaszerű ordítás szakad fel...). Eme hírességek megtekintése után kerülünk a főmenübe, ahol kezdhethük is az új játékot. A történetbe ott kapcsolódunk be, ahol a főnökség megindítja a négy kommandózt az első megszállt épület felé, ami egy hűseldolgozó üzem. Most leírom az emberink irányítását, de azt még megjegyezném előtte, hogy két különböző tesztverzió volt a kezemben eddig, és a két változatnak eltértek az irányítási funkciói. Azt a változatot elemzem most, ami a boltokba fog kerülni valószínűleg, de azért ne lepődjétek meg, ha mégis eltéréseket tapasztaltok, megijedni nem kell, észre fogjátok venni a különbségeket, és rájöttök az eltérésekre magatoktól is, annyira nem bonyolult a dolog. Nézzük hát...a bal analog karral tudsz mozogni, a jobbal pedig nézelődhetsz, ezzel irányítod a célkeresztet is. Amennyiben van ellenfeled, az R1-el veszed elő a fegyvered, és újabb megnyomásra már tüzelhetsz is. Ha valamilyen kapcsolót kell használni, szintén az R1 oldja meg a problémádat, csak a célkeresztet még ki kell jelölni előtte a használandó tárgyat. Az R2-vel be is foghatsz valakit, az L1-el pedig le tudsz guggolni. Az L2-vel kiadhatod egy parancsot, minek következtében mindenki téged fog követni, ez igen jó dolog, mert akkor nem kell mindenkivel megtenni külön-külön ugyanazt az

utát. A Háromszög a lámpákat kapcsolja be, a Körrel a fegyver erősségén változtat-hatsz. Itt megemlítem, hogy van a Rapid mód, ami kevesebb energiát fogyaszt, és van a Charge mód, ami viszont többet, de emellett ezzel jóval nagyobb tudsz sebezni, újabb negatívum viszont, hogy nehezebb eltalálni a célpontot is. A Négyzet-tel a fegyvereid közt válogathatsz (ebből az elején még egy van, de Amber már rögtön rendelkezik egy rakétavető-

vel is), az iránynyilakkal pedig az emberek között. A következő lehetőségeid vannak: Fel - Carter, Le - Amber, Bal - Minoko, Jobb - André. Az L3-mal még belső nézelte is válthatsz a könnyebb célzás érdekében, az X pedig az információs köz-

pontot nyitja meg előtte. Itt láthatod bal oldalt, lent az energiacelláid számát, jobb oldalt a fegyvereidet (később, mint mondtam), valamint, ha a jobb alsó sarokban lévő Információs jelt kattintasz, megnézheted a leveleidet, üzeneteidet, ezek sokszor hasznos információkkal látnak el téged. A Start menüjében tudsz menteni. Az energiacellákra visszatérve, ezek töltnek fel, ha elfogyott a fegyverek használatához szükséges nafta, viszont érdemes ezeket későbbre tartogatni, ezért én inkább az UPA termináloknál való töltőgetést javaslom. A képernyődön láthatod egyébként az életerődet (bal, fent), a fegyvered, és annak energiáját (jobb, fent), valamint egy radart a jobb, alsó sarokban, ami kijelzi az ellenfeleket, és barátokat egyaránt. Most pedig jöjjenek a további hasznos információk, és lehetőségek...

ÉS MINDEN, AMI FONTOS A KÉSŐBBIEKBEN

No, most térjünk vissza a Lost Vikings témához. Mint azt már észreveheted, ez egy külső nézetes akciójáték, ami mellőzi az ugrást, és ez nem a megszokott. Ami még szintén újdonság, az a korábban említett programból kölcsönzött logikai forma. A helyzet a következő...mindegyik ember tud valami olyat, amit a másik nem, vagyis bizonyos helyzetekben döntened kell, hogy kit indítasz újfára, hiszen ettől függ az egész csapat jövője. Példának okáért, ha egy szoba lángokban áll, vagy el van árasztva gázzal, akkor célszerű Amber betuszkolni az ajtón, hiszen őt ezek az apróságok nem zavarják. Carter, mint csapatvezető, jogosult pár ajtót, eszközt használni, amit a többiek nem. Minoko tudja feltörni a páncélajtókat, kamerák kődjait, amikre nagy

kot, ami három színből áll. A két a javítandó rész, vagyis ott kell megállítani a karbantartópontot. Ezt párszor megcsinálod (jobb áramkört kell megjavítani), és már mehetnek is tovább. Ennyit az emberek tulajdonságairól. Lesz majd még két segítséget, meghozza egy kis tank, és egy lebegező. A tankkal az alacsonyan lévő részekbe lehet majd bejutni, és ott lehet kisebb feladatokat megoldani, míg a lebegezővel a magasabb részeket lehet szemügyre venni. Mindkettő érzékeny játékszer, vigyázz rájuk, viszont rengeteget gyárthatasz belőlük, csak az energiádön múlik. Amennyiben elvégeztél velük az aktuális feladatot, vond vissza őket, és így továbbra is ott fognak lapulni a társolyban. Igazából már csak az UPA automaták vannak hátra, és a játék legnagyobb poénja, meghozza az örökélet. Az automatákból háromfajta van. Van, amelyikből kivetheted az új fegyvereket, eszközöket, és ezek úgy néznek ki, mint a falon elhelyezett személedobók. Használatuk egyszerű, nem igényel további infókat. A második az életerő, de feltöltéssel, ha elé állsz, valamint ha meghaltál, akkor az utólagja érintett, előbb említett szerkezetnél éledsz újra, így tulajdonképpen halhatatlanná válál. Az utolsó egy közlenyomat, ami az energiádat tölti fel, ezért nem kell rögtön felhasználni az energiacellákat, hiszen jobb gyűjteni, és az UPA gépeket használni. Több nincs, elakadni nem lehet, mindig keress, hogy kivel-mit lehet megoldani, és soha ne add fel, mert a megoldás egyszerű, ott lapul a köz- zelben, csak egy kicsit gondolkodni kell.

JÓ LETT? NEM LETT? OMLETT?

Érdekes kérdés...összességében nagyon jó lett a Project. Izgalmas, tartalmas, és ami a legfőbb, végre gondolkodni kell benne, de nem úgy, mint a TR-ben, hogy találd meg a hatalmas szürke falon a kis szürke kapcsolót, ami teljesen lehetetlen helyen van, és végre ugrálni sem kell. Nekem nagyon tetszett a csapatmunka, ami új távlatokat nyitott meg a programok egyforma, tucat folyama- mi között. Bár az ötlet nem teljesen új, mégis ör- vendezett, hogy felhasználták. A program hosszú, és kellemes kikapcsolódást nyújt, de szükség- séses hozzá egy kis türelem, anélkül nehéz neki- állni. Az osztott képernyős halálosztogatás rajon- góinak is lesz öröme a programban, hiszen egy- szerre négyen is öldökölhetünk, ha sikerül felrán- gatni az ismerőseinket hozzánk. A grafika egész- szej lenne (nem tökéletes), ha nem lenne időnként az a fránya akadozás, ami kicsit zavar. Az irá- nyítás az, amivel még gondok vannak, mert amúgy is nehézkes, de az akcióknál kifejezetten problémás. Sajnos... A P.E. lehetett volna sokkal jobb is, de még így is kiemelkedik a legtöbb mai program közül. A gondolkodás, és intelligens ak- ciót kedvelők között nagy siker lehet, érdemes megpróbálkozni vele. Nekem tetszett, de igazából nektek kell eldönteni, hogy mennyire vonz benne- teket ez a forma, hiszen nem egy olyan játékról van szó, ami rögtön bemutatja minden báját, idő- kell a megértéséhez, de megéri. A Zene, a világ, mind olyan, ami kicsit komor hangulatot ad az- összsképek, és ezzel megadja a biztos választ, ez- nem egy kellemes jövő, de a virtuális világban jó- kalandozni benne.

Bajtös 'SILVER' Gábor

PROJECT EDEN

EIDOS

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
MIANGULAT: KIVÁLÓ

14 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (52KB)
ANALÓG IRÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK2)
✓ REMEK MIANGULAT, ELGONDOLKODTATÓ
FELADATOK, TÖBBJÁTÉKOS CYKLOK
× DÖNKÉNT CSÚNYÁCSKA GRAFIKA,
NEHEZKES IRÁNYÍTÁS A MOZGALMASABB
PILLANATOKBAN

8.5 pont

Ejha...ma ránéztem a naptárra, és egy kicsit összeszorult a gyomrom, amikor megláttam a dátumot. Az már eleve kellemetlen, hogy még senkinek nem vettem ajándékot, de még be lehet pótolni a hiányosságot. Ami viszont teljesen kétségbe ejtett, az volt, hogy holnapután le-

adási határidő, és még sehol sem tartok a 007-cikkel. A programot már nyomom egy hete, de a gépemem még egy árva sor sincs felkarcolva. Ezt a betegséget hamar orvosolni kell...mondattam magamban, és gyorsan nekiálltam gépelgetni, azonban ez éjjel nem mindenkinek van

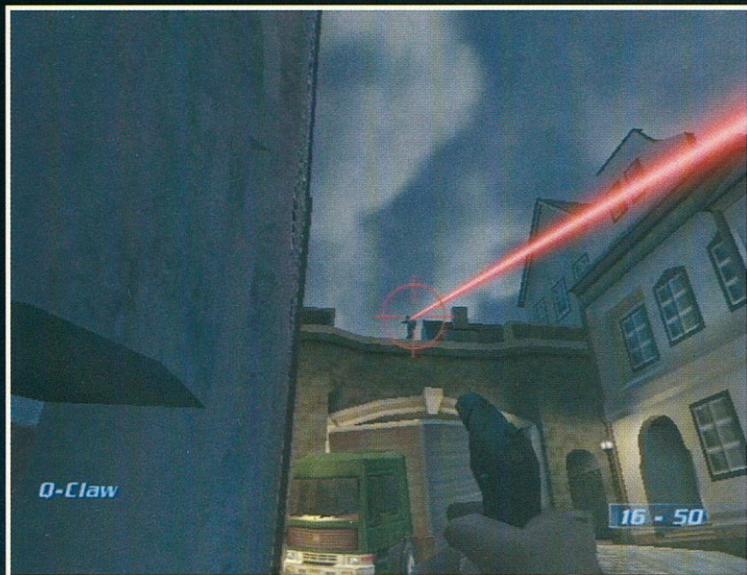
ínyére, úgyhogy idővel nem csak a szüleim kezdtek el kiabálni, hanem a szomszéd is (jók ezek a falak, csak tudnám, mire?). Örjögésüket túlharsogva vertem a klaviatúrát, és ennek az lett a vége, hogy még a kutyá is rákezdett. Éljen, éljen! Szóval így néz ki minálunk egy csendes decemberi este, ideje lenne saját lakás után nézni... Várom tehát egyedülálló lányok bemutatkozó levelét. Na jó, mégsem, jöjjen inkább a program tesztelése, mert már ügyis belelendültem a szövegezésbe.

**MY NAME IS BOND
...JAMES BOND...**

Ezen az ezerszer hallott mondaton egy egész generáció nőtt fel, sőt többre is hatással volt. Az angol titkos ügynök kalandjaira rengetegen voltak kíváncsiak mindig is, és valószínű, hogy ez a későbbiekben is így lesz. Talán abban rejlik a történet vonzereje, hogy a kém sok olyan dolgot

megethet, amit az átlagember soha. Rengeteg olyan különleges kutyájára van, ami nekünk soha nem lesz. Én személy szerint a film régi részeit kedvelem jobban, az utolsók nem annyira kötöttek le (kivéve talán a Világ nem elég), de a klasszikusokra mindig nosztalgiaival gondolok. Sajnálom is, hogy eladtam a diszko-dobozos kazettáimat, most újra elővinném őket szívesen. Bár a sztori fő üzlete a film, és a könyvformátum, azért a játékipar is foglalkozott elege a témával, tehát nem mondhatjuk, hogy ritka lenne a kémés program, de azért mindig örülünk a frissen megjelenőnek, és én így vagyok ezzel az EA új verziójánál is. Hogy boldogságom még nagyobb legyen, a szoftver stílusa FPS, azaz, belsőnézetes lövöldözős anyag. Ezt a műfajt eléggé kedvelem, főleg azokat az anyagokat, amik eléggé változatosak is egyben. Szerencsére ezzel nincs is gond, de még ne haladjunk ennyire előre. A történet nem annyira lényeges, vannak a világhatalomra törő, nárcisztikus elemek (vagy más néven a csú-

MÉG EGY OK, HOGY SZERESSÜK MR. BONDOT

nya bácsik, meg nénik), valamint az őket megfékezni kívánó, szociális beállítottságú, magukat rögeszmésen superhősnek gondoló egyének (hmm...ezek asszem mi leszünk). A két oldal harca pedig olyan lavinát indít, amittől az egész világ hangos, és egy fél DVD sem tudja őket elrejteni az érdeklődők elől. Nna, kérem szépen...azt hiszem az FPS műfaja nagyobb bemutatást nem igényel, tömören fogalmazva azt lehet elmondani róla, hogy egy ember bőrébe bújhatunk benne, és így csak a fegyverünket láthatjuk, valamint egy célkeresztet, hogy ezzel még tökéletesebb legyen a másik személy irányításának szimulációja. Ez a játéktípus, és a pergis akció szimbiózisban élnek egymással, amióta világ a világ, tehát most se számítsunk másra. Az igyenes főmenüben megtalálunk minden olyan dolgot, amit megszokhattunk, valamint van egy multi mód is, ahol akár három ismerősünket is alázhatjuk a végtelenségig. Ez sem rossz móka, de az igazi kihívások a Select Mission felirattal várnak. Miután megjelöltük, már csak a kívánt pályát kell megválasztanunk, és mehetünk is utunkra. A szintek többsége a már említett módban lesz, de jó pont, hogy két másik lehetőséggel is találkozunk majd. Az egyik egy normál autós rész, ahol a különleges veredával lehet száguldozni, lövöldözni, feladatokat megoldani, valamint lesz egy másik, amiben szintén autóbá ilhetünk, de itt a kormány nem a mi kezünkbe van. "És akkor miccsinálunk, várost nézünk?", kérdezheti a játékosok intelligensebb magja, de tévednek. Ilyenkor megint kezünkbe vehetünk pár fegyvert, mint például a rákétavető, vagy a golyószóró, és ezekkel szortírozhatunk a ránk támadó osztagokból, amik éppúgy tartalmaznak majd helikoptereket, és autókat, mint normál embereket. Ne tudjátok meg, milyen élvezet a repítéskor lőni egy koptert, ami azután robbanva, füstölve zuhan alá, és passzírozza szét az alatta álldogáló autót, amiből éppen a destruktív hajlamú, rosszarcú párttitkárok tüzelnek ránk, nagy vehemenciával.

Szóval lesz mulatság dögvél, csak bírd mereszteni a szemed. Az irányítás nem egy ördögösség, de azért megosztom veletek.

A KONTROLLER HÁLÓJÁBAN

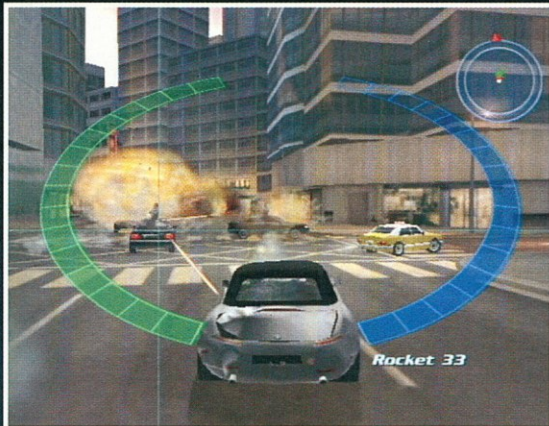
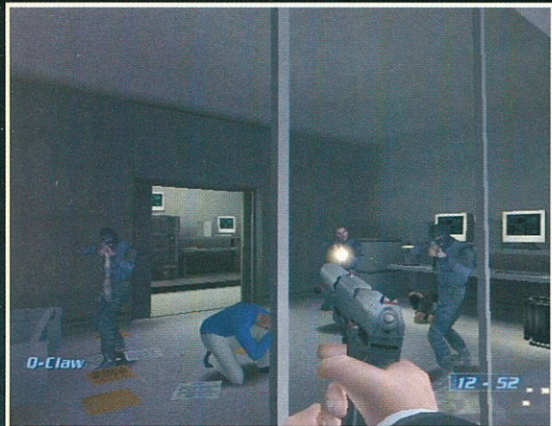
Ennél a pontnál meg kell, hogy jegyezzem, négy fajta gombkiosztást lehet választani, és én a hármast használtam idáig, tehát azt fogom jellemezni. A bal karral mozoghatsz, a jobbal pedig nézelhetsz (távcsövezésnek ez a közelítés, távolítás). Az R1 a lövés, illetve az ütés, az X pedig az akciógomb, ezzel hozhatod működésbe a különböző kapcsolókat, szerkezeteket, valamint újratölteni is lehet vele. A Háromszög az ugrás, guggolni az L2-vel lehet. Az R2-vel választhatsz a nálad található fegyverek között (ugyanazt a hatást éri el a Fel, és a Le nyíl is), az L1 pedig a manuális célzásban segít. A Négyzettel egy alternatív tüzelési módot aktiválhatsz, a Körrel a különleges tárgyat veszed elő, és újranyomás esetén használod is őket (ezek közt a Bal, Jobb nyílral válogathatsz). Ezek a szerkezetek lehetnek mini lézertűfegyverek,

Ennyivel le is tudtuk a kezelési információkat. A képernyő balalsó sarkában egyébként az életeredet, a jobbsóiban pedig az éppen használatban lévő fegyvert, vagy tárgyat láthatod. Menti is csak úgy tudsz, ha kilepsz a főmenübe, és ott rányomsz a Save pontra.

A VILÁG NEM ELÉG...

...nagy JAMES BOND számára, hiszen a föld szinte minden lehetséges pontját bejárhatjuk vele (mondjuk Magyarország elég furán néz ki a térképen). Rengeteg küldetés, feladat, és helyszín vár ránk, és ezek mind nagyon izgalmasak. Van, amikor üldözünk kell egy teherautót, és a közelében használhatunk egy titkos fegyvert, amivel lefagyaszthatjuk a járgány elektronikáját, ezzel mozgásképtelenné téve azt. Természetesen vannak lopakodós küldetések is, hiszen ezek a nagyközönség igazi nagy kedvencei (nekem is),

előkerülnek a hangom-pítós pisztolyok, és jön a hangtalan akció, amikor csak egy rossz mozdulatot kell végrehajtanunk, és máris a nyakunkban az egész örgárda, ráadásul a misszióknak is löttek. De vannak más jó helyzetek is, mint például, amikor egy ellenséges bázisra behatolva csapdába ejtenek, és miközben keressük a kijáratot, a mini fényképezőgéppel lekapathatjuk az elleni titkos terveit is. A fegyverarzenálunk elég bőbeszeregettség lett meg-

amikkel a lakatokat forrósíthatod fel, vagy lehetnek dekódolók, amikkel a zárt biztonsági ajtókat nyithatod ki. Mindig elmondják, hogy mit kell használni éppen, ezért nem nagyon lesz gondod velük. Most jöjjön az autóból lövöldözés részek jellemzése. Az ilyen helyzetekben a karokkal nézelődhatsz, és az R1-el löhetsz. Az R2 a fegyverváltás, az X az akciógomb. Az L2-vel tehetsz egy 180 fokal fordulatot, az L1 pedig a manuális célzás. Ez utóbbi egyébként azért fontos, ha még nem említettem volna, mert egyébként automatán ráugrik a célkereszt a potenciális áldozatokra, és ez nem mindig jó, de azért többnyire használható. Erőmes egyébként mindig olyan pontra célozni, ahol van valami robbanóanyag (mondjuk ez az egész játékra igaz), mert így egyszerre több személyt likvidálhatunk. Például van egy hely, ahol két verda, egy helikopter, és egy zsuppkocsi vár. Ha jobban figyelsz, látsz a hátuk mögött egy benzinkutat... bumm! Lehet, hogy nem halnak meg, de szép látvány...hehehe. Most jöjjön a normál, vezetői lehetőség. A bal karral, és az iránynyílakkal navigálhatsz, a jobbkar a gáz, és a fék, amiket még az X, és a Négyzet aktivál. A Kör a kézifék, a Háromszöggel nézetet válthatsz. Az R1 a tüzelés, az R2 a fegyverváltás. Az L2-vel hátratekinthetsz, az L1-el pedig a sima gépjárműt veheted igénybe.

alkoiva, nem lehet okunk a panaszra, és akkor még nem is beszéltem a különleges szerkezetekről, amik még inkább fokozzák a kémes érzést. Ez utóbbit az helyezi a csúcspontra, hogy végrehajthatunk olyan megmozdulásokat, amik nem kötelezőek, de a gép külön pontozza, és pont olyanok, mintha a filmekből lennének idézve. A szabadság néhol felüti a fejét, hiszen amellett, hogy végrehajthatunk ilyen bonusz akciókat, bizonyos helyeket több úton is megközelíthetünk. A pályák végén egyébként kapunk még egy értékelést is, ami magába foglalja a pontos célzást, az időlimítet betartását, vagy a már említett titkos ügynök mozgásokat. A szintek folyamatosan nyílnak meg, és sorban haladhatunk át rajtuk.

Ő BOND, ÉS EZ NEM GOND...

Az AUF elég jól lett elkészítve, és ez nem lehet vita tárgya. Az egészen nagyon jó kémes hangulata van, és ez általában minden embert megfog, akit meg nem, az magára vessen, hogy ilyenekből kimarad. Természetesen nem lenne J. B. játék ez sem, ha nem lenne tele jobbnál jobb nővel, akik mindig szemet vetnek az ügynökökre (de azért idővel kiderül általában, hogy csak bapalitzták szegényt, és el akarják tenni láb alól).

Az erotika, és a női test kedvelői pedig megnyugodhatnak, a csajok melletti kellemesen rezdülnek, ugrálnak minden egyes lépésre, mozdulatra. Ezen a ponton kiérhetnék kedvenc témámra, hogy sokan mit élveznek az ilyen pixellányok testében (mint pl. Lara, akinél az őt megformázó Jolie ezerszer jobban néz ki), de nem teszem, mert aztán sértődés lenne a vége, az anyázó levelekre meg nem vágyom igazán. Mindenesetre annyit megjegyeznek a témával kapcsolatban, hogy annyi szép nő, lány él a bolygónkon, és nekik sokkal kellemesebben, esztétikusabban rezdülnek a különböző testrészeik, amik ráadásul kézzelfoghatóak, és valódiak (kivéve a szintén nem kedvelt szilikonos "kanna"). Szóval srácok ismerkedjétek meg inkább velük, és ne a képernyő előtt folyassátok a nyálatok. Szóval, visszatérve a témához, nagyon tetszettek a küldetések is, nem igazán unatkoztam alattuk. Ami fájdalmas számomra, az a tipikus lineáris megoldás, és az ezzel kapcsolatos könnyű, és rövid játékmélet. Persze le fog egy darabig kötni a program, de hamar végigviszed majd, és utána nem biztos, hogy megint nekiállsz. Ami még negatívum, az időnként a grafika. Néha nagyon jók a megoldások, de időnként csúnyácskák. Azért nem kell félni, nincsenek mindenhol pixel hegyek, ráadásul akadóságnak még a nyomást sem látom, úgyhogy megreszkírozom a jó értéket. Ezeken kívül minden nagyon a toppon van, nem tudok, és nem is akarok belekötni semmibe. Szerintem érdemes megszerzeni, főleg a stílus, és a sorozat kedvelőinek. Utoljára a Red Faction köitit le ennyire ebből a műtájból, elnyerte a tetszésemet. Bárcsak jönne már végre az a fránya Medal, vagy az Aliens cucc, na azaktól várok még egy kissébajta csodát, remélem, nem kell majd csalódnom. Mindenesetre az utóbbi FPS termés bizonyítja, hogy érdemes reménykedni, hiszen eddig csak minőségi próbálkozásokkal találkozhattunk. Befezem az cikkem, mert végre mindenki elcsöndesedett, még a kutyá is elkussolt, és ennek örülök. Amúgy is le ragadnak a szemeim, valószínűleg szegény főnök is így volt, amikor felcsörgettem nemrég, mert azt hittem, hogy ő keresett előtte, amikor megszólat a telefonom, majd el is hallgattott. Jó éjszakát mindenkinek, szép álmokat...

Bajtós 'SILVER' Gábor

007

AGENT UNDER FIRE

ELECTRONIC ARTS

GRAFIKA: JÓ

JÁTSZHATÓSÁG: KIVÁLÓ

SZAVATOSSÁG: KÖZEPES

ZENE / HANG: KIVÁLÓ

HIANGULAT: KIVÁLÓ

14 JÁTÉKOS

MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (88KB)

ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK2)

MULTI TAP ADAPTER

✓ REMEK HIANGULATÚ PÓRGÓS KÉMJÁTÉK

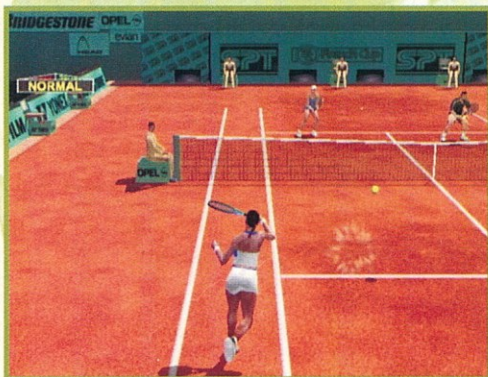
× GRAFIKAI PROBLÉMÁK. RÖVID SZAVATOSSÁG

9 pont

A Virtual Tennis volt azon játékok egyike, amik először mutatták meg a nagyvilágnak, hogy valójában mit is jelent egy konzol esetében a 128 bit. Leginkább a gyönyörű, szinte film-szerű grafikájával és relatíve egyszerű könnyen megtanulható irányításával szerzett magának a program rengeteg rajongót. Persze szimulációnak sem volt utolsó, bár azért jók voltak hiánycsúcsai, például többek közt nem voltak benne női sportolók. Ennek ellenére, amikor még nagy újdonság volt a Dreamcast általában ez volt az egyik játék, amit betettem a gépbe, ha valakinek azt kellett megmutatnom, hogy mire is képes a DC. A nagyszerű játszhatóságának köszönhetően, aztán a legtöbb esetben ez volt az a játék, ami bent is maradt a gépben, mert csak igen nehezen akaródzott bárki-nek is letenni a virtuális teniszütőt. A SEGA nem kapkodta el a folytatást, majd két évet kellett rá várunk, a stuff címe is némileg megváltozott, Virtual Tennis 2-ről SEGA Sports Tennis 2K2-ra. A hosszú fejlesztési idő szerencsére meg is látszik a játékon, sikerült felszárnyalniuk minden szempontból a neves elődöt.

A menürendszer a SEGA szokásához híven, egyszerű és könnyen átlátható. Kezdjük a World Tour-nál. Ezen belül lehetőségünk van egy női és egy férfiteniszestőt "kreálni" magunknak, jobban mondva addig el sem kezdhetjük a játékot, amíg ezzel készen nem vagyunk. (Megjegyzem, hogy végre lehet női sportolók közül is csemegezni, méghozzá a teniszsportág állóvasai közül: pl.: Williams testvérek.) Tehát először adjunk nevet leendő teniszcsillagnak, majd határozzuk meg az arcvonásait (Face), a bőrszínét (Skin), a frizuráját (Hair), majd a hajszínt. Utána variálhatunk még a testmagasságán (Height), és a testsúlyán (Weight). A következő beállítások nagyon fontosak lesznek a későbbiekben, most kell ugyanis megadnunk, hogy az emberekkel, vagy jobb kezesek illetve, egy vagy két kézzel adják vissza a labdákat. Ez a két paraméter nagyban befolyásolhatja az elkövetkezőekben a játéktípusun-

mot az edzésen, de igazán látványos fejlődést csak akkor érhetünk el, ha teljesítjük is azokat. Ne feledjük, hogy minden tréning egy hetet vesz igénybe, és hogy havonta egyszer mindig iktassunk be egy pihenést (a lakásunknál lehet), különben a versenyzőnkől elfogy a szuffla (jobb felső sarok – stamina kijelző). Hogy aztán telnek a hetek, megrendezésre kerülnek a versenyek is, amikben kezdetben még nem nagyon vehetünk részt, mert meg vannak határozva, hogy az adott versenyre a világranglistán hányadik hely felett nevezhetnek be a teniszesezők. Úgyhogy az első 1-2 évben kénytelenek vagyunk kivárni az olyan "falusi" tornákat, ahol minket is szívesen látnak. Itt aztán próbáljunk meg minél több győzelmet bekaszírozni, mert ezzel párhuzamosan kerülünk egyre feljebb a számlálétron is. A győzelmekért egyébként pénz jár, amit a Shop-ban tudunk elverni, új felszerelésre, illetve azért is fizetnünk kell, hogy egy-egy híresebb versenyző a partnerünk legyen, ha épp páros tornát rendeznek az adott időszakban.

Ezek a sportolók aztán meghatározott ideig (néhány hónap) lesznek velünk egy csapatban. A páros tornákat érdemes kihasználni, mert a gép irányította versenyzőkkel – akik oroszlanrészt vállalnak a küzdelmekből – igen könnyű elérni a tornagyőzelmet. Szóval ez a karriermód igen tartalmas és hosszú kikapcsolódás, szinte meguntathatlan szórakozást nyújt. A Tournament-ben az egyre erősödő ellenfeleket kell legyőznünk, míg az Exhibition-ben bárki ellen játszhatunk egy sima meccset, egyedül vagy akár négyen is. A beállításoknál egy egész sor dolgon változtathatunk, belemen-

lettek kidolgozva, az izmok láthatóan nyúlnak mozgás közben, a versenyzők arcáról mindig jól leolvashatóak az érzelmeik, a ruhák gyűrődnek(!), sőt egyes női teniszesező minije átlátszik, és jól kivehető az alatta viselt fehérnemű formája is. A mozgások hihetetlen életszerűen lettek lemodellezve, az összes létező ütéstípus (háttal, oldalt stb.) tudják a játékosok, és benne van az egyik kedvencem is, amikor a versenyző már tudja, hogy nem éri el a labdát, ezért kétségbeesésében aládobja az ütőt. Persze általában ez nem egy sikeres megmozdulás, de legálább látványos. Mint ahogy a fényárnyékhatások is. A fedett pályákon egyszerre négy ár-

nyékot is kezel a gép, – hibátlanul. A helyszínek is nagyon életszerűek. Amikor még névtelen senkik vagyunk, és vidéki tornákon veszünk részt, bizony előfordul, hogy nézőtér híján a közönség állva szemléli a játékot. Aztán ahogy egyre jutunk feljebb, úgy nyílnak meg előttünk a híresebb teniszcsarnokok is. Szóval a grafika tényleg tökéletes, elég, ha csak annyit mondom, hogy a visszajátzásoknál látni a labdán a varrást, vagy hogy a csúszkálásaink nyomamagmarad a talajon. Egy szó, mint száz, a SEGA megint ütött egy ászat.

CSIPI M LEE

kat, tehát jól gondoljuk meg, mit is állítunk be. A legelső pont (Gear) már csak a külsőségek megváltoztatására szolgál: ütőt, és különböző színű pólót, sort, cipőt illetve csuklóvédőket aggodhatunk a teniszesező-palántánkra. Az itt megalkotott két versenyző aztán az összes versenymódban választható lesz, de még maradjunk néhány bekezdés erejéig a WT-nél. Egy virtuális földgömbre kerülünk, ahol először is ki kellene jelölnünk az otthonunk helyét. Igyekezzünk eltalálni kis hazánk elhelyezkedését Európában. Ha végre letelepedtünk akár neki is kezdhetünk a karrierünk építgetésének, menthogy jelen pillanatban a világranglista háromszázadik helyén állunk. Ebben legnagyobb segítségünkre a naptárunk lesz, ebben ugyanis megnézhetjük, hogy hol és mikor rendeznek versenyeket egészen az adott év végéig. Az üres hetekben pedig nekiláthatunk edzésre. Gyakorolni a világ különböző pontjain található kis ikonoknál lehet, ezek mindegyike egy-egy ötletes mini-játékot takar. Ezeket több csoportra oszthatjuk, például van, amelyikben a szervákat gyakorolhatjuk (ilyen a tekészés, vagy Prize Sniper, ahol a különböző mozgó ajánldék tárgyakat kell eltalálnunk), de akad olyan is, ahol a lábunkat edzhetjük. Valamennyit akkor is használnak, ha nem érjük el az adott pontszám-

SEGA SPORTS

ÉS FELTÁMADÁ HAMVAIBÓL!

TENNIS 2K2

TENNIS 2K2

SEGA

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSEHATÓSÁG: KIVÁLÓ
SZAVATOSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

14 JÁTÉKOS
VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK

✓ ÚGY TÖKÉLETES AHOGY VAN
× ABBAHAGYHATATLAN

10 pont

576 KONZOL

Ebben a hónapban, sőt mondhatjuk úgy is, hogy ebben az évben az Ooga Booga volt az utolsó általam tesztelt Dreamcast játék, ami megfordult a gépemben, egyfelől, mert ezt hagytam legutoljára, másfelől, mert volt egy kis gikszer vele, mielőtt akárcsak neki is kezdektem volna a játéknak. Történt ugyanis, hogy amikor elindítottam volna, asztal elindulni, ilyenkor persze még mielőtt reklamálni mennék a Martinhoz, őt valamelyik haverhoz, aztán ha ott sem indult (tehát valószínű, hogy a CD-vel van a baj), lehet menni a szerkesztőségbe, siránkozni. Mint utólag kiderült "ezüst" kollega szervezte a programot, úgyhogy ő lett megbízva azzal, hogy becsérélje egy működőképes példányra. Ő meg gondolom hétfőig felment a "nagyszínpadra", úgyhogy

A pályák egyébként időre és pontszámra is mennek, a győzelmeikért és a helyezéseikért tokenek járnak, adott mennyiség megszerzése után léphetünk tovább.

AZ IRÁNYÍTÁS

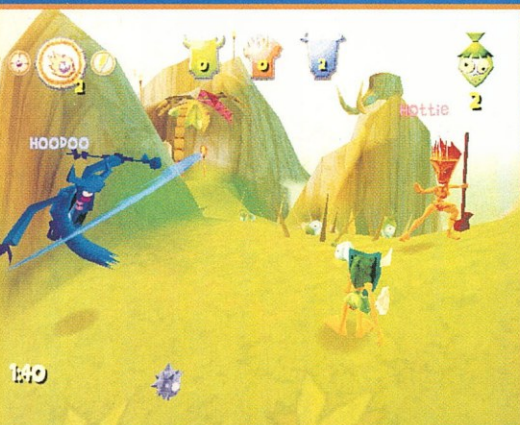
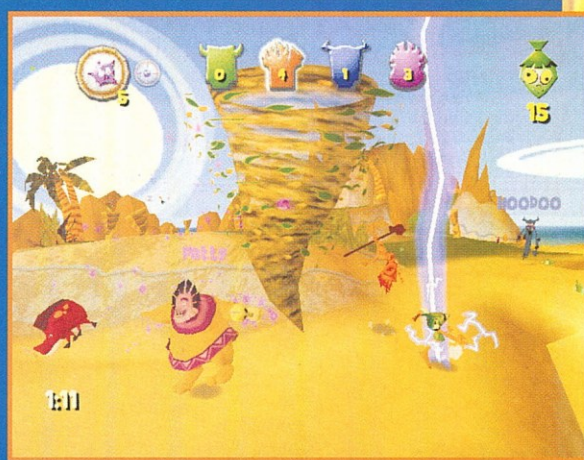
Az analóg karral mozoghatunk. A két blokk a kamera mozgatására szolgál, ezekkel tudjuk hirtelen a hátunk mögé csavarni az operatőr kollégát. Az A a közelharc, ütni tudsz vele, az X-szel az éretlen zöld kókuszdiókat (?) tudod dobálni, ezeket a pálmák alatt érdemes keresni. Amúgy ha megütnék, illetve eltalálnak a diókat is leveszíted. Ha az X-et folyamatosan nyomva tartod, megjelenik egy célkereszt, ami segítségével célzott dobásokat tudsz elereszteni. A B-vel a begyűjtött spell-eket tudod elsűtni. A varázslatok a pályákon szétszórva találhatóak pénzérmék formájában.

Ha eggyel több mágikus támadás birtokában van, az Y-nal illetve a kereszt jobb-bal irányokkal tudsz válogatni közülük. A kereszt Le/Fel irányokkal a kamera távolságát lehet beállítani. Rögtön az első pár pályán valamelyikén találkozni fogunk elszörva a pályákon vad-disznókkal, ezeket üs-sük meg és pat-

taloznak a pályák elején, és sikoltozva rohagnak körbe-körbe, ha mondjuk seggen csúri őket egy tűzlabda. Kiemelkedően jó ebből a komponensből sincs.

SZAVATOS-SÁG, HANGULAT

Közel negyven pálya van a CD-n, ezek egy része persze csak a gyakorlószínek. Ha végigvitted és meguntad, még mindig játszatsz a gép ellen, vagy a haverok ellen a többjátékos módban. Én egyikre sem éreztem késztes-tést. Szerintem ez egy rém

Ooga Booga

hétfőn engem már egy végre használható Ooga Booga várt a szerkesztőségben. Hazahoztam, és egészen az indításig meg voltam győződve arról, hogy ez egy tuti kis maszkalós anyag, ha már egy oldalt szánunk rá, így utólag viszont azt mondhatom, hogy bőven elég lett volna neki fél oldal is, a program ugyanis nem maszkalós, de még csak nem is gyűjtögetős, inkább egy siralom. Az Ooga Booga egy időtlen arénaharc-szerű valami. Adva van egy 3D-s csöpp kis terület, általában egy sziget és azon kell nyírjunk a többieket, illetve különböző egyszerű mini-játékokban kell győzedelmeskednünk. Persze ez így még Super Nintendo-ra is kevés lenne, tehát nézzük meg kicsit részletesebben, mit is kap kézhez, az, aki beszerzi a programot. (Nem túl sokat.)

A játék szereplői és a környezet is voodoo miniatúra lettek kialakítva, asszem. Kezdetben négy különböző karakterrel foghatunk neki a játéknak a küldetése módban (Tribal Trial). Mindegyiküknek három-három tulajdonság van feltüntetve úgy, mint: erő (power), állóképesség (endurance), és gyorsaság (speed). Van még egy negyedik is a Max Heads, amire nem sikerült rájönnöm, hogy mit is takar. Twitche gyenge, de gyors, Fatty erős de lassú, Hoodoo-nak leginkább az állóképessége jó, míg Hottie nagyjából mindenben közepeszerű. Idővel, ha már több pályát is megnyitottunk, és behoztuk a maszkatokat, a Le és a Fel irányokkal válogathatunk közöttük. Egyébként, ahogy észrevettem halál mindegy, hogy melyik szereplőt választjuk, mert az eltérő tulajdonságok ellenére is, a játéknak semmi egehverően nagy különbséget nem vettem észre közöttük. Csak akkor nem tudom minek ez a nagy felhajtás. Na szóval visszatérve a Tribal Trial-hoz, mindig jobb-oldalon látjuk a kiválasztott pályát, és a baloldalon található oszlopból le-fel választhatjuk ki, hogy melyikben szeretnénk játszani. Kezdetkor evidens módon csak az első lehet, a többiről csak akkor kerül le a lakat, ha sikerült nyernünk az előtte lévén, mint általában a játékokban. A zár alatt lévő pályákat kérdőjelek jelzik, de ebben a formában ez sem fedi a valóságot, ugyanis mindegyik pálya előtt van egy gyakorlószínt is, amit szintén kérdőjellel jelölték a készítőik. Ha nagyon profinak érzed magod, ezeket a tréninghelyszíneket át is ugorhatod, és neki kezdhetsz az adott pályacsoporthoz, ha nem... Egyébként a gyakorlópályákon (tutorial) igen szájbarágós módon magyaráznak el mindent. Ez bizonyos helyzetekben nagyon jól jön (például amikor egy-egy új pályacsoport nyílik meg, és egy teljesen újfajta játékmóddal ismerkedhetünk meg), néha pedig teljesen felesleges (például külön szinten magyarázzák el, hogy kell használni a tűz és a villámvarázslatot is, pedig mindkettő szinte megegyezik).

tanjuk fel a hátukra (szintén A gomb), ilyenkor egy ideig lovagolhatunk rajtuk. Azért bánjunk velük óvatosan, mert néha képesek megvadulni, és olyankor mindenkinek nekimennek. Ennyit az irányításról. A játszhatóság-ról még annyit, hogy szerintem bizonyos helyzetekben (főleg lovagolva) körülményes megfordulni. A labdjátékoknál pedig iszonyatosan kiszámíthatatlan a "bőr" pattogása, ráadásul a velünk csapatban lévő gépi mükso sem egy észlény. Van többjátékos mód is, ahol szintén minden választható, amit csak behoztunk a fájátekban, és lehet online is nyomulni, bár nem hiszem, hogy valaki ez miatta program miatt akarja megduzzasztani a telefonszámláját.

A GRAFIKA

Nem egy nagy szám. El-nagyolt szereplők, kevés

FADORONG ÉS VADDISZNÓCOMB

poligonból. Nagyon kicsi a bejárható terület, bár azt gép gyorsan mozgatja, de lefogadnám hogy a DC erejének a 10%-asincs kihasználva. A víz effektus sem sikerült valami hü de látványosra, az egyedüli poén, hogyha messze beúszunk a tengerbe, megkajálnak reggelire a cápák. A szereplők megalkotásánál is próbáltak jópofa dolgokra törekedni a készítőik, például amikor Hoodoo-n (aki egy szellem) lovagolja a vaddisznót, száll a szélben. Persze az ilyen dolgok nálam nem kompenzálják azt, hogy relative gyenge a grafika.

ZENÉK, HANGOK

A menük és a pályák alatt is törzsi dallamok és tam-tam dobok szólnak. A játékhöz illenek. A szereplők bemu-

unalmas próbálkozás, talán öt-hat éve még elment volna, de manapság már sokkal ötletesebb és fantáziadúsabb programot kell alkotni, ha valaki az egyre magasabb képzelhetlenség mércét ütni akarja, és marandandót akar alkotni. Ha a jövőben csak ilyen játékok jönnek a DC-re inkább ne is jelenjenek meg.

CSIPI M LEE

OOGA BOOGA

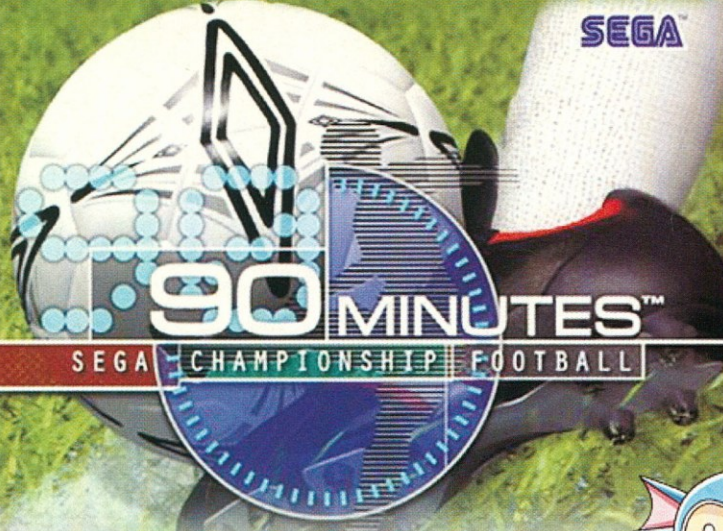
SEGA

GRAFIKA:	ELMEGY
JÁTSZHATÓSÁG:	KÖZEPES
SZAVATOSSÁG:	KÖZEPES
ZENE / HANG:	KÖZEPES
HIANGULAT:	ELMEGY

**14 JÁTÉKOS
VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK**

✓ **SEMMI POZITÍVUMRÓL NEM
TUDOK BESZÁMOLNI**
× **AZ UNALOMIG KÖZEPSZERŰ ÉS
MÉG ROSSZABB IS**

4 pont

Néhány stílusban a mai napig sem sikerült maradandót alkotniuk a Dreamcast-ra fejlesztő cégeknek. Például nincs egy normális valós időben játszódó stratégiai játék sem a gépre, de a fociprogramok terén is igen csehül állunk. Bár az idők során több futball szimulátor is napvilágot látott, egyik sem érte el, sem hangulatában, sem játszhatóságában a Playstationön olyan nagyon kedvelt FIFA sorozat által igen magasra tett mércét. Magyarul mind elég nagy f*s volt. Nézzük, vajon a most megjelent 90 Minutes Football rontja, avagy öregbíti a Dreamcast hírnevét? Tartalmilag nagyjából minden benne van a játékban, amire manapság szükség van, megtalálható a világ szinte összes nemzeti tizenegye, öt európai bajnokság, és még jó pár kontinensen kívüli klubcsapat is. Játshatunk egy gyors meccset (Exhibition), világbajnokságot (World Championship), nemzeti bajnokságot (Domestic), különböző fantázia szülte kupákat (Competition), és kedvünkre gyakorolgozhatunk (Training). Bár szerencsétlen botlábú hazánk fiai nincsenek benne a programban, ha valakinek nagyon hiányoznának belecsempészheti őket a játékba az Utility menüpont alatt, ahol akár egy saját csapatot is gyárthatunk magunknak. A mérkőzések előtt szinte mindenben változthatatunk, aztán jöhet a labdakergetés. Úgy kinézetre egész pofás a dolog, bár ezért tegyük hozzá, hogy láttunk már ennél folyamatosabban mozgó figurákat is. Az első és talán az egyetlen igazán nagy hibája a játéknak akkor jön elő, amikor elkezdjük a mérkőzést. Mégpedig hogy az embereink a lenyomott gombhoz képest 1-2 másodperce s fáziskészsébben vannak, ami bizony komoly játszhatósági gondokat okoz. Szóval, ha tényleg úgy döntünk, hogy beszerezzük a stufát, készüljünk fel rá, hogy a játékosok nagyon későn reagálnak a "parancsainkra". Ez főleg azért is gáz mert a program "megjegyzti" a lenyomott gombokat, és minekután bizonyos szituációkban megváltozik az irányítás, ez elég nagy kavarodásokhoz vezethet. Például becsúsznak, csak közben valami módon hozzájuk kerül a labda, mire az em-

90 MINUTES SEGA CHAMP FOOTBALL

SEGA

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSSÁG: KÖZEPES
ZENE / HANG: KÖZEPES
HANGULAT: KÖZEPES

14 JÁTEKOS
 VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK

✓ ASSZEM NINGS NÁLA JOBB DGN
 × LASSÚ REFLEXEKKEL
 MEGÁLDOTT JÁTEKOSOK

7 pont

berem jó nagy ivelt rúgással szögletre küldi a labdát, merthogy a becsúzás és a magas passz is ugyanaz a gomb, csak védekezéskor, és támadáskor is más a funkciója. Akadnak még kisebb hibák, gondolok itt olyasmikre, hogy gól után a kapu mögé esik a labda, vagy hogy feljövök egy górra, mire a játékosaim örömkömben letesznek a földre, ahelyett hogy csipkednek magukat a kezdőkörbe. Amúgy nagyjából mindene rendben van a játékkal, látszik, hogy próbálkoztak sok mindenre odafigyelni a készítők. Csak hogy megint példálózok, egyszer olyan is előfordult velem, hogy egy beadásra az ellenfél védője és kapusa ütközött a levegőben, és a kapus hiába fogta a labdát, ha a védő mindenestül a gólvonal mögé taszította a szegénykémet, és öngól lett belőle. A kommentátor bár sokszor ismétli önmagát, mégis szinte mindenki nevé tudja a játékban. Lenne még mit javítani rajta, de DC-n még így is a jó kategóriába tartozik.

CSIPI M LEE

Közel tizenöt éve "foglalkozom" konzol és egyéb játékkal, és a Bomberman Online tesztelesekor jutott eszembe, hogy talán ez az első bombaemberes játék, amivel tényleg leültem egy kicsit játszogatni. Meg nem tudnám mondani, de valahogy még csak futólag is kimaradtak az igazi klasszikus bombermanes játékok az idők folyamán az életemből, aztán később, amikor kijött az N64, azon láttam egy 3D-s másképlős és egy hasonló csak kétdimenziós Bomberman, bár ha jól emlékszem játszottam azokkal sem játszottam. Úgyhogy igen csak nagy odafigyeléssel tettem be a CD-t a Dreamcastomba. Baromira ér-

deklét ugyanis, hogy voltaképpen mi is az a varázs, ami a programban rejtezik, és ami annyi embert megfogott egy kis izometrikus robbantgatós játékban. Aztán nagyjából két óra játék után már kezdtem valamit sejtetni, még ha sok sikerélményben nem is volt részem. A bevezetés állat mangás lett, kicsit nekem a Dragonball jött le róla. Már ott láthatjuk, hogy nagyon faszán lettek megtervezve kicsit nagyfejű hősünk ellenfelei. A Normal Game tulajdonképpen a "förténetes" mód, vagy inkább a küldetéses? Engem leginkább a N64-es Pokemon játékokra emlékeztetett, itt ugyanis szintén egy 3D-s helyszínre kerülünk, és ezen találhatjuk a különböző arénákat, amikben a küzdelmek fognak zajlani. Az öt térség mindegyikén eltérő szabályok szerint folyik a harc, azt hogy pontosan mik is ezek a szabályok szintén ezen a képernyőn olvashatjuk el. A klasszikus robbantunk fel mindenkit játékon kívül (ez az ő bombaember játéknak felel meg), nyomhatunk ring meccseket, vagy olyat is, amikor nem egymást kell felrobbantani, hanem a területet felosztó négyzeteket kell lefednünk a robbanásokkal. Voltaképpen az egyetlen új játékmód a Submarine Patrol Stage, ahol a pálya kétfelé van osztva, és a másik tételére a víz alatt kell átküldeni a szereltesomagot. A többi nagyjából ismerős lesz mindenkinek, aki játszott már BM-es játékkal. A grafika végül is nem lenne egy nagy durranás, viszont sokat dob az izometrikus pályákon, hogy a szereplők hasonló módon vannak megrajzolva, mint a Jet Set Radio-ban, és az is nagyon hangulatos, ahogy kezdés

B52 előtt bemutatják a pályákat és az ellenfeleinket. Az irányítás ugye rém egyszerű, a hangok meg ugye semmi extra, de hát ide nem is kell más csak néhány normálisabb zenei track, meg egy kis csimmbumm. A Normal módban be lehet hozni egy csomó pályát, amik aztán választhatóak lesznek a Battle Game-ben, amit akár négyen is játszhatnak egymás ellen. Mint a neve is utal rá, van internetes támogatás is a játékban, úgyhogy ha valakinek kedve támad, bárki ellen kiállhat a neten. Bár szerintem a Bomberman még mindig négyen összeülve egymás ellen a legjobb, nekünk legálábbis így jött be. Főleg, hogy szerintem a gépi ellenfelek durva kemények. Ha régebben is bírtad a nagyfejű fickót, nyugodtan szerezzd be.

CSIPI M LEE

BOMBERMAN ONLINE

SEGA

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: KÖZEPES
HANGULAT: JÓ

14 JÁTEKOS
 VISUAL MEMORY, VIBRATION PACK

✓ BOMBERMANNEK MINDIG
 LESZNEK RAJONGÓI
 × IDEGESÍTŐEN JÓ A GÉP

7.5 pont

THE LEGEND OF ZELDA™

ORACLE OF AGES™

Kie nem ismerné ezt a nevet? Mondhatjuk azt is, hogy a Zelda egy stílust teremtett, igazi sikertörténet a maga nemében. Sokan próbálták lemásolni, de jobbat alkotnia senkinek sem sikerült. Próbálták továbbfejleszteni, az sem állt jól neki. Teltek múltak az évek, de ő még mindig a régi. Ezúttal Gameboy Colorra találtunk két Zelda játékot, mely szorosan összekapcsolódik, de mégis különbözik egymástól. Ez az Oracle of Ages és az Oracle of Seasons. Elsőként nézzük mit is találunk az Ages című részben.

Link egyik nap felébred és egy furcsa erdő mélyén találja magát. Amint elkezd sétálni a fák lombjai alatt egyszerű csak sírás hangra lesz figyelmes. A hang után siet és egy nőre lel, akit szörnyek vettek körül. Amint meglátják Linket, azonnal elpolicolnak. Valószínűleg megjéjtek a hősről, vagyis az elit harcosok jelöléséről. A nő akit Link talált nem más, mint Impa. Azt mondja, hogy egy híres énekes keres, akit Nayrunak hívnak. Ha már így összejöttök, Link természetesen segít neki a keresésben. Hamarosan rá is bukkanunk egy hatalmas körre, ami valószínűleg a titkos járatot takarja. Ezt a követ csak az elit harcosok mozdíthatják el, így kapóra jön, hogy Link pont egy ilyen személy. Egyre beljebb és beljebb haladnak az erdőbe, míg végül megtalálják az énekesnőt, akit egy sereg állatka vesz körül és bőveletben hallgatják a dallamot. Link is csatlakozik a körhöz, hagyja, hogy a zene átjárja egész testét. Hirtelen egy sötéti kacaj töri meg a csendet. A sötétség körülveszi Impát, árnyékok és szellemek buknak ki testéből és így szól: "Nayru! Az idő orákulum-ja! Én Veran vagyok, a sötétség varázslója. Most már az anyám vagy!" A

szellemek beleszállnak Nayru testébe és mikor a fényesség alábbhagy, a gonosz azt mondja: "Most már az idő hatalma az enyém! Képes vagyok utazni az időben és megváltoztatni a történelmet. Egy új korszak veszi kezdetét, a sötétség kora." Nayru volt az idő bölcse, aki Labrynna földjének békességéért volt felelős. A gonosz elrabolta őt és most nagyon furcsa dolgok veszik kezdetét. Aki beleavatkozik a múltba, az megváltoztatja a jelenet. A varázslónő célja, hogy visszamenjen a múltba és az emberek bánatát felhasználja erőként, hogy a jelenet átváltoztassa ismét kegyetlenné. Ezt Link nem hagyhatja.

ZELDÁL MÁR, A KUKORICA SZÁÁÁR...

ja! Valamit tennünk kell, elindulunk hát kalandunkon, hogy megmentünk az orákulumot és ezzel az egész világot.

THE LEGEND OF ZELDA ORACLE OF AGES

CAPCOM

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: JÓ
HIANGULAT: KIVÁLÓ

12 JÁTÉKOS MENTÉSI LEHETŐSÉG KÁRTYÁRA LINK KÁBEL

✓ ZELDA
 × JÖHETNE EGY GBA-S GRAFIKAILAG FELTUNINGOLT VERZIÓ IS

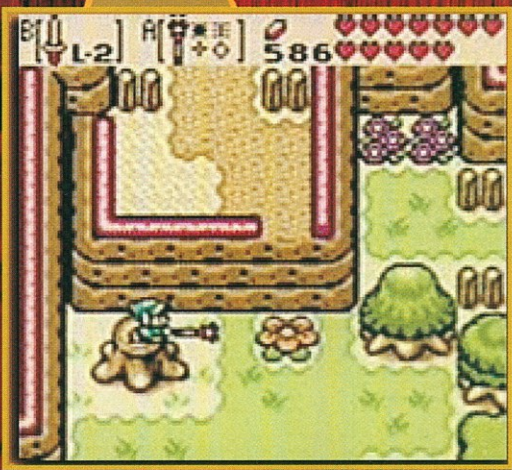
9 pont

THE LEGEND OF ZELDA™

ORACLE OF SEASONS™

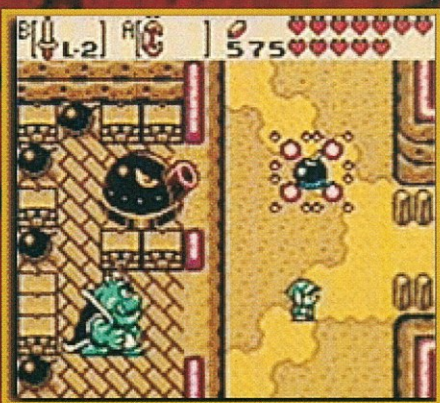

Egy nap Link Hyrule kastélyában találja magát, ahol felfedezi a három erőt. Megszólal egy hang: "Link, vállald el a három erő kihívását!" Természetesen kíváncsi rá, hogy mi lehet az, így elfogadja és ismét egy erdőben találja magát, melyet még sose látott. Halkan zenét és ne-

vetést hall az erdő mélyéből, úgyhogy gondolja utána néz mi lehet ez. Egy vándortársulatra lel, aki épp mulatoznak. Egy gyönyörű lány táncol a pódiumon. Mindenkit bámulatba ejt a szépsége, még Linket is. Mikor a lány észreveszi Linket, bájosan rámosolyog, majd felhívja magához táncolni. "Köszöntelek a Holodrumban. Én Din vagyok, a táncos lány" mondja. "Lenne kedved táncolni velem? Ne lény szegénylős, együtt sokkal nagyobb poén a tánc". Link belemegy és együtt táncolgatnak, míg nem hirtelen az ég besötétül és villámlás kezdődik. Visszhangzik egy mély hang, ami azt mondja: "Megtaláltalak Din! Nem bújhatasz el előlem, hiába adod ki magad táncosnak. Én Onox vagyok a sötétség ura. Fedd fel magad, Évszakok bölcse!". Egy hatalmas tornádó kezdődik és elragadja Din-t. A lány kétségbeesetten kiált segítségért: "Ments meg Link...". Fura dolgok kezdődnek a békés mezőkön. Mikor Onox elhurcolta Dint Holodrumból, az évszakok felborultak, az időjárás megbolondult. Ennek beláthatatlan következményei vannak az itt élőkre, teljes a káosz. A gonosz elnyelni az életet és minden élőlényt el fog pusztulni. Képes lesz-e Link megmenteni Din-t a gonosz markából? Ez csak rajtunk múlik.

kábellel összeköthető két Gameboy Color és ketten is nyomulhatunk a programmal. Mivel sokban hasonlítanak egymáshoz, a kettőt együtt célszerű értékelni.

THE LEGEND OF ZELDA ORACLE OF SEASONS

CAPCOM

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: JÓ
HIANGULAT: KIVÁLÓ

12 JÁTÉKOS MENTÉSI LEHETŐSÉG KÁRTYÁRA LINK KÁBEL

✓ ZELDA
 × JÖHETNE EGY GBA-S GRAFIKAILAG FELTUNINGOLT VERZIÓ IS

9 pont

R. Úr kényelmes fészket rakott a kanapé vastag párnái között, majd hátradől. Nagyt kortyolt megfázás elleni teájától és magában ujjongott. A GBA apró képernyőjén aranyos, jól koreografált bevezető képsorok igyekeztek fokozni fokozhatatlan türelmetlenségét.

A nyolcvanas években egy neves multinacionális lapkiadó évről-évre megszavazta minden olyan ország újságíróit, ahol publikáltak számítástechnikai kiadványt – a japáni zsumnaliszták az "Év szórakoztató szoftvere" címmel több alkalommal is a rejtélyes Daisenryaku-t tüntették ki. Természetesen nem jelent meg angolul. Egy évtizeddel később egy japáni elvtársától kapott tujatos tippet: a Daisenryaku-hoz igencsak hasonló Gameboy Wars sorozat két epizódját egy lelkes kanadai műkedvelő angolra fordította www.emucamp.com/transbr; nincs más dolga, mint írható GBC cartridge-ot szerezni (a World Advanced Daisenryaku fordítása közben szintén

sárolni." – motyogta R. Úr. "Jó unalmasan hangzik." – szögezte le a haver. R. Úr vadul ingatni kezdte a fejét – "Nem, nem! Szépépcsem, itt még az időjárás is hatással van a csapataid teljesítményére. Nem is beszélve az "ahol nincs egységem, oda nem látok" pályákról. Ha egy magas hegyre mászol fel a gyalogsággal, nagyobb területet látnak be, mint a síkságon állva. Több mint 115 pálya van és bűbájos kiegészítés a CO, azaz a Commanding Officer – vagy szárnysegéd, ha így jobban tetszik – aki speciális tulajdonságával is befolyásolni tudja a harc kimenetelét, ha a "csapásához" elegendő erőt gyűjti. Itt van Andy, aki +2 pontot javít minden sérült egységeden, vagy Eagle, aki kétszer tud támadni egy körben; Olaf, aki hívhatat tud kerekíteni

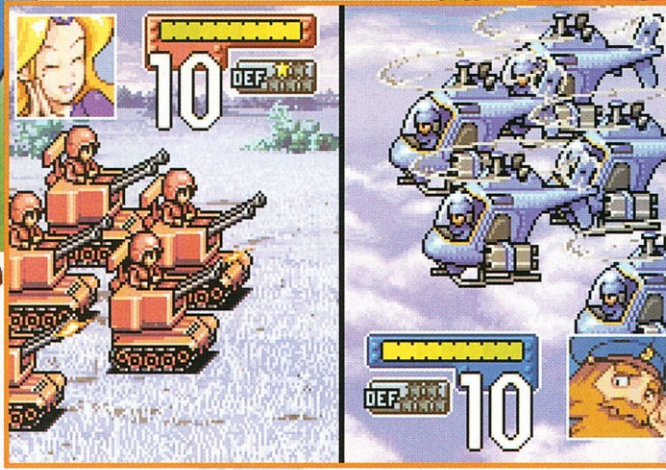
R. Úr a pályaudvar csomagmegőrzőjébe tuszkolta bőrdíjait, természetesen egy kisebb, GBA logóval díszített táskát gondosan elkülönítve. Két hét alatt volt ideje alaposan kiismerni ellenfelét és egy kicsit csalódott volt. A mesterséges értelem együgyű volt, sokszor ostoba. A legtöbb kényes helyzetet a készítő "oroszosan" oldották meg: ha nem elég okos a gép, legalább sok egysége legyen és kifogyhatatlan készletei. Ez különösen nem zavaró, de muszáj megemlíteni. Nem stratégiák násztáncra ez: itt rációnc a nyers (túl)erő ellen lép majd szoritóba. Ráadásul több alkalommal sikerült patthelyzetet előállítani, amit a gép nem észlelt – ilyenkor csak az erőszakos kilépés, majd az adott pálya újrakezdése segített.

tellszínre és a szeretetreméltó karakterek tovább fokozhatják bennünk az elégedettség érzését. Még akkor is, amikor semmi sem mozdul – apró animációk tömkelege kelti életre egységeinket és a tájat. A zene néhány hallgatható téma körül cirkulál – ha valakinek mégis sikerülne megenni őket, kikapcsolhatóak. A

ADVANCE WARS

HÁBORÚZÁS. 24:7

megjelent, Iron Storm címmel). Fokozott izgalommal fölöttéle le a megpiszkált ROM-ot, de öröme gyorsan bosszúsággá változott. A Gameboy Wars 2 szép volt és valóban nagyon hasonló a Daisenryaku-hoz; csillogott és villogott ugyan; csak éppen végtelenül unalmas és rettentő repetitív volt. Másfél évvel később az elektronikus sajtó a hordozható stratégiák / nomád taktikai játékok új királyát üdvözölte, neki pedig nem maradt más: hagyta magát még egyszer meggyőzni. Ezúttal érdemes volt.

R. Úr a nagyruház műszaki osztályán támasztott egy rogadozó regált. Míg a kollégák karácsonyi ajándékok után böklásztak, ő a kis Nintendóra vigyázott. A hadjárat kötötte volna le, ám egy nem is olyan rég nem látott cimborá fejé tűnt fel két mikrohullámú sütő között. "Salve apukám! Mit nyomogatsz ilyen serényen?" – jött már messziről a kérdés. "Ahoj bratyesz! Advance Wars. Körökre osztott stratégia. Adott egy térkép – láthatatlan, sakktableserű hálóit képzeli elő – és adott egy maréknyi egység. Légi, vízi, vagy szárazföldi egységek – a lényeg, hogy különböző erőt és funkciót képviselnek és a terepviszonyoktól függően X mezőt tudnak lépni minden körben. Vannak gyalogosaid, páncélosaid, bombázóid, vadászrepülőgépeid, tengeralfajróid, csapatszélhőid et cetera – mind-mind hatásosak valami ellen és mindegyiknek van gyenge pontja is. A lényeg az esetek többségében egyszerű: takarítsd le a térképről az ellenfél egységeit, vagy foglald el a főhadiszállását. Ja, ilyen is van. Vannak épületek, gyárak, repülőterek – ezeket csak gyalogos egységekkel tudod elfoglalni, több körön át tartó ostrommal. Az elfoglalt épületek aztán szépen adóznak, amiből új egységeket tudsz vá-

és a kedvencem, Sami, a kommandós lányka – ha ez a cica bevadul, minden gyalogos egység téblábol nyugdíjas lövészegyletből Delta Force hatékonyságú csapatá alakul. Nagyon finom kis játék ez. A CO-k persze állandóan társalognak egymással, történettel kolarálva a harcokat: mint a hallhatatlan Rebelstar vagy Laser Squad és az Ogre Battle vagy a Final Fantasy Tactics egy shaker-ben. Fussál GBA-t venni."

blah – aztán kezdődik előről az egész. Új csapatmezőket a hadjáratban megszerzett pénzből tudunk vásárolni, vagy akár magunk is tervezhetünk (természetesen át tudjuk majd küldeni bárkinek madzaggon). R. Úr gondterhelten húzogatta a jobb (az olvasónak bal) fülcimpáját, hisz be kellett fejeznie a recenziót. A grafika egyszerűnek tűnik ugyan – irta, – de maximálisan kiprésel mindent az új Fiúból. A kellemes pasz-

hangok digitalizáltak, szintén teljesítőképeségének határára tolva a gépet. A design áttekinthető, az elgondolás egyszerű – a játékos már a kimerítő kiképző küldetések alatt beletanul a hadviselés művészetébe. Az állandóan megújuló hadjárat-hoz és rengeteg kiegészítő térképhez finoman hozzáadott, megunhatatlan multiplayer könnyedén emeli a játékot minden idők egyik legjobb és legértékesebb hordozható mókájává. Az Advance Wars nem csupán egy remek befektetés, de kellemesen bizsergő önigazolás is – érdemes volt a GBA mellett döntenünk.

reiker@eigo.co.jp

<p>9000 Olaf</p> <p>Infantry 1000</p> <p>Mech 3000</p> <p>Recon 4000</p> <p>Tank 7000</p> <p>Md Tank 16000</p> <p>APC 5000</p> <p>Artlry 6000</p>	<p>INTEL</p> <p>None</p> <p>M Gun</p> <p>Land</p> <p>Infantry</p> <p>Water</p> <p>Air</p> <p>3</p> <p>2</p> <p>99/99</p> <p>1</p> <p>2</p>
---	--

ADVANCE WARS

NINTENDO/INTELLIGENT SYSTEM

GRAFIKA: KIVÁLÓ

JÁTSZHATÓSÁG: JÓ

SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ

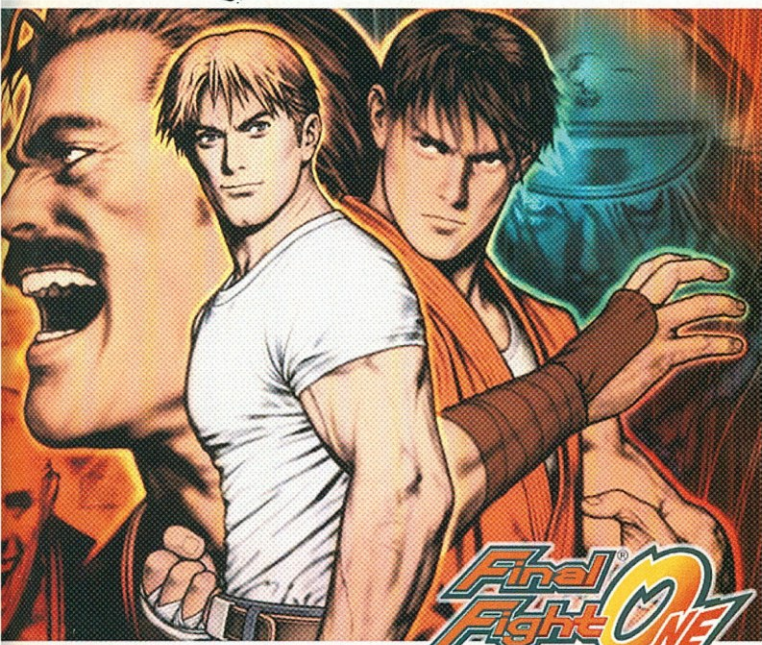
ZENE / HANG: JÓ

HANGULAT: JÓ

14 JÁTEKOS MENTÉS KÁRTYÁRA LINK KÁBEL

✓ MEGUNHATATLAN AKÁR A SAKK VAGY A TETRIS × BUCYUTA MESTERSÉGES INTELLIGENCIA

9 pont

Final Fight ONE
CAPCOM

A kisfiú elképesztő sebességgel cikázott a játékkerem gépei és látogatói között, visszafelé igyekezett a felváltott apróval. Aztán, a pillanat tört része alatt lassított. Barátja – közben is a gonoszokat püfölve – követte a tekintetét: nem messze a géptől két Nagyfiú várakozott. Hátrálépett. Nem akarták kihúzni a gyufát. Azok hanyagul a sarokba vágják táskáikat és összevgyorogtak; a kölykök családóttan nézték aprópénzről duzzadó zsebeiket. Megkezdődött Metro City igazi felszabadítása.

A Final Fight érdemei senki nem vitatja, hisz alapjaiban reformálta meg a nyolcvanas években oly populáris beat'em up zsánert; megjelenését követően másolatok és hasonmások sáskahada lepté el a játékkeremet – természetesen a legtöbb a Capcom oszakai műhelyéből vitte tovább a stafétát. A titok nem titok: egyéniségei és hangulatos helyszínei helyezték a Végző Harcot a stílus többi képviselője fölé. Korábban egyetlen játék sem vonultatott fel olyan parádésan kidolgozott hőskéket és ellenfeleket, mint a kövér, fejfel nekünk rohanó Bill Bull vagy a harcosainkat villámgyorsan "lemellelő" Andore fivérek. Különösen szórakoztatóak a főellenségek: az itt debütáló, rögtön két (!) Masamunét forgató Sodom (aki, mint utólag kiderült, az első Capcom onimusha), Edi E., a korrupt rendőr; vagy Rolento, a militaris-

ha-Cody és Alpha-Guy (lásd Street Fighter Alpha 3) nagyon sovány addíció, két játékos szimultán küzdelméhez pedig szükségünk lesz két példányra a játékból, ami – tekintve a GBA játékok árát – fosztogatás. Ennyi pénzért megvehetjük az eredeti játékkermi alaplapot és még az ünneplésre is marad. Összintén szólva, ha rágyújtunk egy füzezzel egy jó szivarra, az ugyan nem tartalmasabb szórakozás, de maradandóbb élmény. Ez uraim, egy 100%-ig játékkermi játék. Tessék a GBA változatot elfelejteni.

A Nagyfiúk egyike hirtelen összerzett. Odasúgott valamit a másiknak; gyorsan, csendben álltak odébb. Senki se akarja megrázni a pofonját. A két kimenős katona mosolyogva lépett a géphez. Megkezdődött Metro City igazi felszabadítása.

reiker@eigo.co.jp

"MINT A DISZNÓ ORRÁBAN AZ ARANYPERECZ"

ta gránátzsonglőr. Felejthetetlenek az ötletes bonusz pályák; az autó rípiyára törése később a Street Fighter II-ben is újra lett élesztve. A GBA reinkarnáció tökéletes és változatlan. Ellenben, ahogyan azt Bob Dylan is megénekelte egykor: az idők, azok változnak. Hiába a játékkermi változat 384x224 felbontású grafikájának szinte csodával felérő tökéletes rekonstrukciója, ha ez a játék nem a GBA-ra való. Egy délután alatt kicsztozható, sőt; mire a hi-score tábla öt helyét betöltöttük, már valószínűleg minden "rejtett" titok is nyitva áll. A két "új" karakter, Alp-

FINAL FIGHT ONE

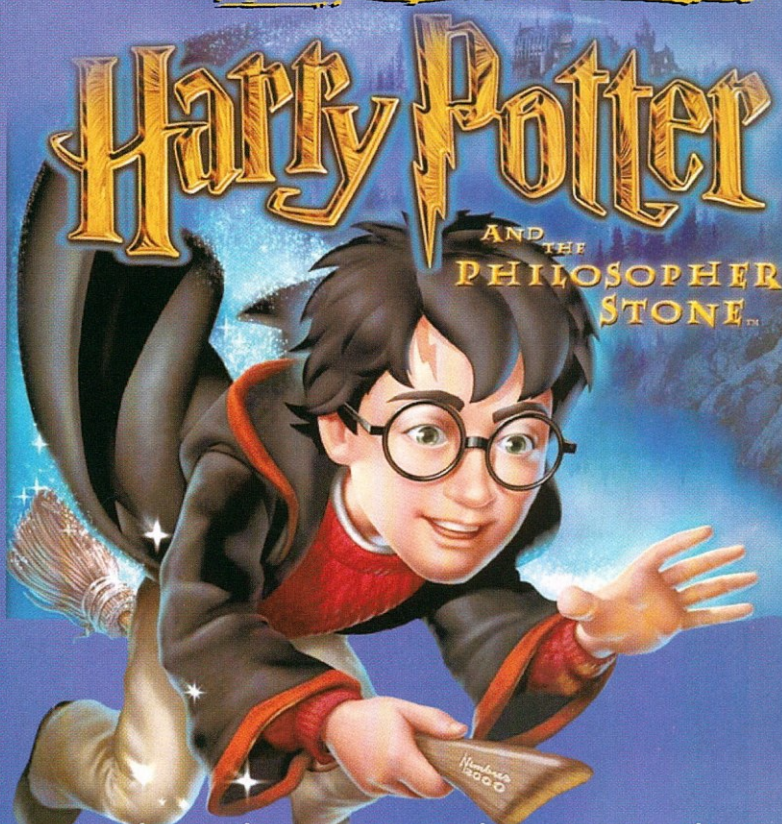
CAPCOM

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: SZRALMAS
ZENE / HANG: KÖZEPES
HIANGULAT: JÓ

12 JÁTÉKOS MENTÉS KÁRTYÁRA
LNK KÁBEL

✓ NOSZTALGIAFAKTOR
× ALACSONY ÉLETTARTAM

6 pont

VARÁZSLÓNAK NE NÉZD A FOGÁT

Robbantsuk le a játékról a regényt az objektívitás oltárán: ami hátramarad, az negyed tuat minijáték, amit gondosan összedrótáltak. A sort a varázslatok tanulása indítja. Az öt varázslat (Filipendo - támadás / kapcsolgatás / görgetés, Alohomora - zárt ajtók és átjárók kinyitása, Avifors - éleetlen tárgyak megelevenítése, Lumos - sötét helyek fényárba borítása és Wingardium Leviosa - tárgyak lebegtetése) különböző órák keretein belül sajátítható el, egyszerű, "csinálj utánam" gyakorlatokkal. A tanár elvégzi a szükséges mozdulatokat (a fel, le, balra és jobbra hadonászás variációit), amit utána kell ismételnünk. Tapasztalatainkat a második, az egész játékra leginkább jellemző módban kamatoztathatjuk, ami egy felülnéze-

rosz) kidolgozása már nem nyújt ilyen esztétikai élményt. A zenei aláfestés ambiciózus – egy nagyobb rendszeren, "valódi" hangmintákból összerakva határozottan kellemes lehetne. Ami igazán elszomorító, az a szavatosság hiánya: négy röpké óra után a végére értünk – egy tízenéves rajongó a karácsonyfa alól kihalászva a játékot az éjfél misére már definitíve be is fejezheti a kalandozást. Ami valamire való, az a narráció: ezt ugyan akár tíz nyelven is élvezhetjük, de természetesen a pannon nincs köztük. A kedves szülőnek tehát csak annyit tanácsolnánk: bármekkora legyen is a csemete arcán a Potter-láz pirja, sietve törölje a GBA verziót a karácsonyi beszerzési listáról.

reiker@eigo.co.jp

HARRY POTTER AND THE PHILOSOPHER'S STONE

ELECTRONIC ARTS

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSSÁG: SZRALMAS
ZENE / HANG: KÖZEPES
HIANGULAT: ELMEGY

1 JÁTÉKOS MENTÉS KÁRTYÁRA

✓ HARRY POTTER
× A JÁTÉK

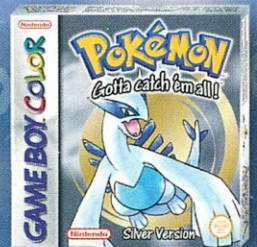
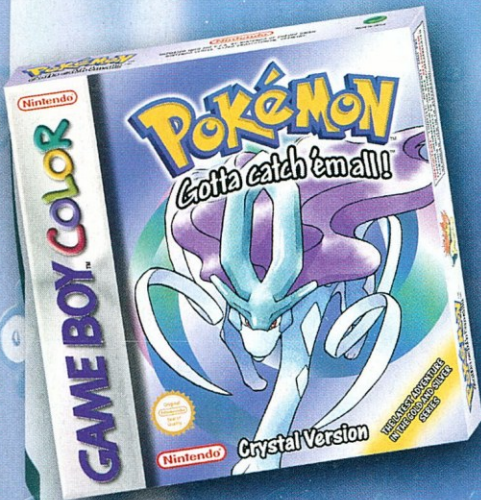
4 pont

POKÉMON

Gotta catch 'em all!™

ਅਮਰੁਠਠਖ
ਠਠਖੁ ਠਠਖੁਠਠਖੁ
A titok nyitja

576 KONZOL - A MEGSZÁLLOTT JÁTEKOSOK MAGAZINJA

Az eddig megjelent számokat még nem késő megrendelni!

Comgame "576" Kft 1389 Budapest, Pf: 132
 Ha megrendeled (rózsaszín utalványon küldöd a pénzt) az 576 Konzol valamelyik korábbi számát **(576 Ft/db)**, akkor a postaköltséget mi fizetjük!
 Na ez így már elég kedvező, nem?

EZ ÁM A NAGY SZÁM

1 év meg 6 szám

Ha most egy évre előfizetsz az **576 Konzolra, 5760,-Ft-ért**, tiéd lehet további **6** általad kiválasztott korábbi számunk!

Megrendelt újság(ok) ára

Neved és címed (pontosan és olvashatóan!)
 Kérlek ne feledd az irányítószámot!

Neved és címed (pontosan és olvashatóan!)
 Kérlek ne feledd az irányítószámot!

Megrendelt újság(ok) felsorolása, ill. 1 éves előfizetéskor a kiválasztott 6 korábbi szám felsorolása

Feladóvevény

ÖSSZEGE:

A feladó neve és címe:

BELFELDI POSTAUTALVÁNY

ÖSSZEGE:

Az utalványozott összeg átvitelét ellátom:

A címzett:

62931306 105 71

<45>

<62931306> <105> <71>

Kérem, ide ne írjon és ne bélyegezzon!

Kérem, ide ne írjon és ne bélyegezzon!

Feladó:

62931306 105 71

62931306 105 71

EXP TV SK EXPRESSZ

EXP TV SK TÉRTIVÉNYES SAJÁT KEZÉBE

EXP TV SK TÉRTIVÉNYES SAJÁT KEZÉBE

EXP TV SK TÉRTIVÉNYES SAJÁT KEZÉBE

EXP TV SK TÉRTIVÉNYES SAJÁT KEZÉBE

576^{KByte}

HELY AHOL JÁTSZVA VÁSÁROLHATSZ!

Mammut 2 Bev. Központ
Széna tér 3. emelet
Tel.: 345-80-76

West End City Center
Jókai Mór sétány 47.
Tel.: 23-87-576

Nagyker
Budapest XIII. Gergely Győző u. 17
Tel.: 06-20-334-7196
Ezzel egy időben a Pozsonyi u. 14. szám
alatti boltunk megszűnt!

Pólus Center
Center Court 237
Tel.: 419-41-17

WWW.576.HU

I ISSN 1417-9296

9 771417 929000